

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Torsdag den 11. oktober 2007 kl. 16.00**Dagsorden:**

- 460/07 Godkendelse af skift af kandidatliste
 - 443/07 Røkering i udvalg
 - 444/07 Røkering i udvalg
 - 445/07 Røkering i udvalg
 - 469/07 Røkering i udvalg
 - 470/07 Røkering i udvalg
 - 471/07 Røkering i udvalg
 - 472/07 Røkering i udvalg
 - 473/07 Røkering i udvalg
 - 452/07 Indstilling om at selvbudgetter skatter, tilskud og udligning i 2008
 - 453/07 Meddelelse om kirkeligningen 2008
 - 447/07 Bevillingsmæssige ændringer - august 2007
 - 454/07 Revision af Socialudvalgets budgetforslag 2008 - Driftssikring af boligbyggeri
-

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God eftermiddag. Mødet er åbnet.

Vi skal i gang med at andenbehandle sagen om kommunens budget for 2008. Før vi begynder selve mødet, vil jeg orientere om, at kommunen den 3. oktober 2007 har anmodet statsforvaltningen om en vejledende udtalelse om de juridiske rammer for et ungdomshus i København. Statsforvaltningen har efterfølgende i et brev af 4. oktober 2007 afgivet en vejledende udtalelse herom, herunder hvad kommunen som minimum er forpligtet til at sikre sig. Disse breve er omdelt på pladserne, og de er også sendt med mail til jer den 9. oktober.

På Økonomiudvalgets møde i tirsdags fik udvalget forelagt en sag uden for dagsordenen vedrørende en orientering om statsforvaltningens udtalelse. Enkelte af udvalgets medlemmer protesterede mod, at sagen kom til behandling, og sagen blev derfor ikke optaget på dagsordenen, hvilket er baggrunden for, at vi ikke behandler sagen i aften.

Jeg har med administrerende direktør Claus Juul i dag holdt møde med de unge om mulighederne for et ungdomshus i København, og der blev selvsagt ikke truffet beslutning på mødet, men dialogen fortsætter, og I vil blive holdt orienteret om den videre udvikling i sagen.

Nu til selve aftenens dagsorden:

Der er til mødet i dag afbud fra Søren Pind, Monica Thon, Lotte Thiim Bertelsen, Katrina Feilberg, Mona Heiberg og Morten Westergaard. Indkaldelse af stedfortrædere sker efter den særlige regel, hvor der kan indkaldes stedfortrædere i forbindelse med almindeligt forfald, når kommunen andenbehandler sit budget. Suppleanten kan altså kun indtræde i forbindelse med behandlingen af de sager, der omhandler budgettet for 2008, det vil sige sagerne 1-5 på den udsendte dagsorden.

Da Søren Pind, Katrine Feilberg og Morten Westergaard er syge, kan suppleanterne for de 3 deltage i hele mødet. For Søren Pind indkaldes Lise Helweg, for Katrina Feilberg indkaldes Anders Thomsen, og for Morten Westergaard indkaldes Lise Thorsen.

Til budgetsagerne indkaldes følgende personer: For Monica Thon Bjarne Nielsen, for Mona Heiberg, Anna Saakwa, for Lotte Thiim Bertelsen Heinrich Metz. Jeg skal bemærke, at de nævnte stedfortrædere er lovligt indkaldt. Er der bemærkninger til dette? (Ophold). Det er ikke tilfældet, så er indkal-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

delserne godkendte. Jeg kan derfor byde velkommen til Lise Thorsen, Anders Thomsen og Lise Helweg.

(Forsamlingen rejste sig)

De øvrige stedfortrædere vil jeg indkalde, når vi kommer til budgetsagerne.

På det sidste møde godkendte vi, at Cecilie Lonning blev indkaldt som stedfortræder for Jesper Schou Hansen, og jeg skal derfor også byde Cecilie Lonning velkommen til arbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

Vi skal som sagt andenbehandle kommunens budgetforslag for 2008, og der er udsendt en dagsorden med i alt 5 punkter. Herudover er der udsendt en tillægsdagsorden med 10 sager, en sag, der omhandler budgetsagen, en sag om godkendelsen af skift af kandidatliste samt 8 sager om SF's rokeringer i udvalg.

Jeg skal foreslå, at sag nr. 1-5 samt punkt 2 på tillægsdagsordenen, der alle omhandler budgetforslaget, behandles under ét, samt at sagerne fra punkt 3-10 på tillægsdagsordenen ligeledes behandles under ét.

Jeg skal henlede opmærksomheden på de udsendte lister, der viser oversigten over den forventede afstemningsrækkefølge ved aftenens budgetafstemninger. Såfremt der skulle være spørgsmål hertil, kan de rettes til sekretariatet.

På jeres pladser er der endvidere omdelt en revideret dagsorden, hvor sagerne fra tillægsdagsordenen er indplaceret i den korrekte rækkefølge. Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det bliver sagt, at de er på vej rundt. Jeg kan nu ikke se noget, der er på vej rundt. De er ved at blive kopieret, så de er på vej til pladserne. Andre bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er den godkendt.

Jeg foreslår, at vi under budgetdebatten fortsætter forsøget fra førstebehandlingen med korte bemærkninger i 1. runde for at få en mere fri og levende budgetdebat. Er der bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så vil det som ved førstebehandlingen være muligt at indtegne sig for korte bemærkninger i 1. runde.

1) BR 460/07. Godkendelse af skift af kandidatliste

Indstilling om,

1. at Louise Frevert og Abderrahman Ben Haddou for fremtiden angives som repræsenterende Centrum Demokraterne (D) med den virkning, at dette angives i "alle sædvanlige sammenhænge", herunder beslutningsprotokollen, www.kk.dk mv.

(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

2) BR 443/07. Rokering i udvalg

Godkendelse af,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

1. at Lotte Thiim Bertelsen (F) udtræder som medlem af Teknik- og Miljøudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Camilla Burgwald (F) fra den 12. oktober 2007 indtræder som nyt medlem af udvalget.

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

3) BR 444/07. Rokering i udvalg

Godkendelse af,

2. at Camilla Burgwald (F) udtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Lotte Thiim Bertelsen (F) fra den 12. oktober 2007 indtræder som nyt medlem af udvalget.

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

4) BR 445/07. Rokering i udvalg

Godkendelse af,

3. at Ninna Thomsen (F) udtræder som medlem af Børne- og Ungdomsudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Signe Goldmann (F) fra den 12. oktober 2007 indtræder som nyt medlem af udvalget.

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

5) BR 469/07. Rokering i udvalg

Godkendelse af,

1. at Lotte Thiim Bertelsen (F) udtræder som delegeret til Vestforbrænding I/S, som medlem af Komiteen for Solar City Copenhagens Solenergipris, som medlem af Renholdningsselskabet af 1898 (R98), som suppleant i bestyrelsen for Lynettefællesskabet I/S og som suppleant for Centralkommunernes Transmissionsselskab I/S (CTR), samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Camilla Burgwald (F) fra den 12. oktober 2007 indtræder i hvervene.

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

6) BR 470/07. Rokering i udvalg

Godkendelse af,

4. at Camilla Burgwald (F) udtræder som medlem af Dialogforum på Psykiatriområdet i Københavns Kommune, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Lotte Thiim Bertelsen (F) fra den 12. oktober 2007 indtræder som nyt medlem.

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

7) BR 471/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

5. at Ninna Thomsen (F) udtræder som medlem af Fællesrådet for Folkeskolen, som Valgbestyrelsesformand i skolebestyrelsesvalg, som medlem af Valgbestyrelsen for Fællesrådet for Folkeskolen, som medlem af Københavns Kommunes Handicapråd, som suppleant i bestyrelsen for Blaagaard Statsseminarium, som suppleant i Fællesrådet for Fritidsinstitutioner og Klubber, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Lotte Thiim Bertelsen (F) indtræder som nyt medlem og som ny suppleant i hvervene.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.

8) BR 472/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

6. at Lotte Thiim Bertelsen (F) udtræder som Delegeret til Amagerforbrænding I/S, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Signe Goldmann (F) fra den 12. oktober 2007 indtræder som nyt delegeret medlem.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.

9) BR 473/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

7. at Bjarne Fey (F) udtræder som medlem af Valgudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Ninna Thomsen (F) fra den 12. oktober 2007 indtræder som nyt medlem af udvalget.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi godkendte ved mødets start indkaldelse af suppleanter til budgetsagen, så derfor kan vi så nu, hvor vi går over til den, byde velkommen til Bjarne Nielsen, Anna Saakwa og Heinrich Metz.

(Forsamlingen rejste sig)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Som vi besluttede i forbindelse med godkendelsen af dagsordenen, behandler vi de 6 sager vedrørende budgettet under ét. Men der vil blive foretaget afstemning i hver sag for sig.

Følgende sager blev behandlet under ét:

Sag nr. 452/07, nr. 453/07, nr. 454/07, nr. 451/07, nr. 371/07 og nr. 447/07:

10) BR 452/07. Indstilling om at selvbudgettere skatter, tilskud og udligning i 2008

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Indstilling om,

1. at kommunen vælger at selvbudgettere udskrivningsgrundlag, tilskud og udligning i 2008, samt
2. at kommunen indarbejder et højere indbyggertal i tilskuds- og udligningssystemet, således at mindreprovenuet som følge af højere afgiftspligtige grundværdier neutraliseres. Forskellen i provenu her ved på 36 t.kr. tilføres kommunekassen i 2008 (Økonomiudvalgets bevilling finansposter, funktion 8.22.05.5). Den resterende evt. forskel ved valg af selvbudgettering i forhold til statsgarantien for 2008 efterreguleres i 2011.

(Økonomiudvalget)

11) BR 453/07. Meddelelse om kirkeligningen 2008

Indstilling om,

1. at kirkeligningen 2008 tages til efterretning, samt
2. at udskrivningsprocenten på 0,8 % for 2008 tages til efterretning.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

12) BR 454/07. Revision af Socialudvalgets budgetforslag 2008 - Driftssikring af boligbyggeri

Indstilling fra Økonomiudvalget om,

1. at Socialudvalget effektuerer Økonomiudvalgets beslutning af 12. juni 2007 i sag ØU 221/2007, således at Socialudvalget anviser finansiering på 7,654 mio. kr. i 2008 og frem på Socialudvalgets serviceramme.

(Socialudvalget)

13) BR 451/07. Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2008

Indstilling om,

1. at de angivne tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2008 tiltrædes (jf. bilag 1 og bilag 2),
2. at Teknik- og Miljøudvalgets ramme, bevilling Amager Strandpark I/S, funktion 0.28.20.1 opjusteres med 1,04 mio. kr. i budget 2008 (2008 pl) jf. BR 137/07 til at finansiere den årlige merudgift som følge af kommunens øgede andel i Amager Strandpark i forbindelse med statens udtræden af Amager Strandpark. Udgifterne finansieres via en tilsvarende nedjustering af Økonomiudvalget ramme, bevilling sekretariat og forvaltning, funktion 6.45.51.1, puljen til uforudsete udgifter",
3. at de i bilag 4 omtalte ændringer i bevillingsreglerne tiltrædes. Bevillingsreglerne ændres som følge af de nye styringsprincipper for de efterspørgselsstyrede overførsler på Beskæftigelses- og Integrationsområdet,
4. at de reviderede takster på børne- og ungdomsområdet, socialområdet og sundheds- og omsorgsområdet tiltrædes (jf. bilag 5), samt
5. at de fremsendte takster fra Teknik- og Miljøudvalget tiltrædes (jf. bilag 5)

(Økonomiudvalget)

14) BR 371/07. 2. behandling af Budgetforslag 2008 og budgetoverslagsårene 2009-2011

2. behandling af Københavns Kommunes Budgetforslag for 2008 og budgetoverslag for 2009-2011.

15) BR 447/07. Bevillingsmæssige ændringer - august 2007

Indstilling om,

1. at de foreslåede bevillingsmæssige omplaceringer godkendes, jf. bilag 1-4, 6-8 og 10,
2. at DUT-kompensationen i 2007 finansieres af Økonomiforvaltningens bevilling Finansposter, Forskydning i likvide aktiver, konto 8.22.05.5 (kassen), jf. bilag 5,
3. at forvaltningernes bevillingsbinding til Koncernservice i 2007 og 2008 nedreguleres med de i bilag 9 angivne beløb som følge af DUT-sagen om elektronisk betalingsforvaltning (LCP 353). Effekten

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

indarbejdes i den sag om revision af forvaltningernes bevillingsbindinger, der forelægges Økonomiudvalget i efteråret 2007, samt

4. at Socialudvalgets overførsel af midler vedr. Tryghedsplanen (anlæg) til drift ikke godkendes, idet det foreslås, at Socialudvalget fremlægger en særskilt sag for Borgerrepræsentationen vedr. omplaceringen.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Om et lille øjeblik er der mulighed for at give ordet til ordførerne. Som jeg nævnte det tidligere, så kan øvrige talere frit tilmelde sig talerkøen og vil komme til i den rækkefølge, de trykker sig ind.

Jeg skal nævne, at det har været nødvendigt at foretage rettelser i afstemningsprogrammet siden i fredags, hvor det blev udsendt med dagsordenen.

Økonomiudvalget har endvidere på sit møde i tirsdags fremsat et teknisk ændringsforslag til sagen om tekniske ændringsforslag. Der er derfor omdelt et rettelsesblad, hvor rettelserne også er beskrevet.

Vi går så over til debatten.

Anne Vang (A): Dagen efter vores indledende budgetdebat læste jeg Politiken om morgenen. Der kunne jeg læse følgende beskrivelse af mig selv:

”Anne Vang lød som en buslangside, da hun fastslog, at Socialdemokraterne prioriterer velfærd frem for skattelettelser.”

En buslangside, tænkte jeg, det er ikke så lidt, man skal stå model til.

Og så igen: Politikens beskrivelse var vel egentlig ganske rammende, for det har været helt klart, hvor man har Socialdemokraterne, vi ønsker at prioritere velfærd. Det sagde vi før budgetforhandlingerne, det sagde vi under budgetforhandlingerne, og vi er godt tilfredse med at kunne præsentere resultatet.

Dette års budget handler først og fremmest om et kernevelværdsområde. Budgettet kan med stor rimelighed kaldes børnenes budget, børneområdet får hele 44 pct. af de ekstra midler i budgettet. Det er vi glade for hos Socialdemokraterne.

”Den tænkende storby” var overskriften på en lang række dialogarrangementer i foråret om byens udtryk. Hvis man vil have en tænkende storby, skal tilbuddet til byens børn være i orden. Københavnske daginstitutioner og folkeskoler skal skabe tænkende, kreative, velfungerende, initiativrige og dygtige unge københavnere. Alle københavnske børn uanset familiebaggrund skal have mulighed for at opnå de kompetencer. Det skaber livskvalitet, og det skaber et rekrutteringsgrundlag for både offentlige og private virksomheder.

Det er nødvendigt for en by som København, der gerne vil kendes som en tænkende storby. Derfor har det været vigtigt for Socialdemokraterne at prioritere børneområdet i dette års budget.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det økonomiske kaos i børne- og ungdomsforvaltningen har været både opslidende og ærgerligt. Vi har en historisk god økonomisk situation i Københavns Kommune, den burde have været brugt til at sikre nye initiativer. I stedet har vi måttet bruge en stor del af årets budget på at lappe huller efter mange års dårlig økonomistyring i børne- og ungdomsforvaltningen.

Hos Socialdemokraterne er vi stolte over, at vi sammen med De Radikale og SF har taget et ansvar for at rydde op i det økonomiske kaos, det er nødvendigt, at der er nogle partier, der står sammen om at løfte den opgave.

Vi er stolte over, at vi har gjort det, uden at det går ud over børnene.

Samtidig har vi med årets budget også tilgodeset andre områder om end med mindre beløb end børneområdet. De to områder, som får næstflest af de ekstra penge i dette års budget er ældreområdet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

og socialområdet. En tænkende storby skal også kunne holde til at tænke og reflektere over sig selv, det kan vi kun, hvis vi passer ordentligt på byens svageste grupper. Derfor har vi sat penge af til at reducere ventelisterne på børnehandicapområdet, til at styrke det frivillige sociale arbejde og til at få lavet en psykiatriplan i København.

Vi har også sat en stor sum penge af, fordi der kommer flere handicappede og udsatte børn, det skal ikke gå ud over serviceniveauet.

På ældreområdet er politikken den modsatte, der kommer færre ældre, og forvaltningen kan ikke nå at reducere aktiviteterne tilsvarende. Derfor har vi også der sat en pose penge af.

Vi har også afsat en pulje, som udvalget selv kan udmønte til forskellige aktiviteter for de ældre. Jeg er sikker på, at udvalget vil bruge de penge godt, foreløbig har forebyggende hjemmebesøg og udflugter for de ældre været oppe og vende.

Alt i alt kommer aftalen til at betyde, at der bliver brugt 588 kr. mere pr. enkelt ældre næste år.

Til sidst vil jeg nævne klippekortsmodellen, der skal gælde både for mennesker, der passer vores gamle og vores handicappede. Klippekortsmodellen er en model, der giver dem en efteruddannelse og et lønløft samtidig.

Jeg synes, det er en utroligt god model. De mennesker, der passer vores ældre og handicappede fortjener mere i løn, de fortjener anerkendelse og kompetenceudvikling. Jeg tror, det vil give os glade SOSU-assisterter, og så vil det forhåbentlig tiltrække folk til et område, der skriger på arbejdskraft.

De 3 områder, jeg har nævnt, tegner sig for langt de fleste midler i budgettet, først børnene og så de handicappede og så de ældre. Alligevel vil jeg nævne nogle af de områder, som også tilgodeses om end med mindre beløb.

Vi får en klimapulje, fordi en tænkende storby også må tænke langsigtet på, hvordan verden for de generationer, der kommer efter. Vi får en styrket integrationsindsats, fordi en tænkende storby har brug for alle uanset hudfarve. Vi får en indsats for at gøre København til en sikker by, fordi det er nemmere at tænke klart, når man er tryk.

Vi får en erhvervspulje, fordi et blomstrende erhvervsliv er nødvendigt for København som en by vækst.

Vi får en kærlig hånd til veje, cykelstier og skolebygninger, ligesom vi får de 2 svømmehaller, københavnernes er blevet lovet, nemlig Valby Vandkulturhus og Bellahøjbadet.

Og så sætter vi penge af til metropolzoneprojektet, det var til dialogarrangementer om metropolzonen, at visionen om København som en tænkende storby blev formuleret. Nu sætter vi penge af til at komme det første stykke vej med at realisere nogle af projekterne. Et smukt og funktionelt udtryk i byen er helt centralt for, hvordan det er at være københavner.

Jeg tror, at vi med dette her års budget er kommet endnu et stykke vej i vores målsætning, at det skal være rigtig rart at være københavner.

Jeg glæder mig til den kommende debat.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører, som jo også har mulighed for, går jeg ud fra, at tegne sig ind med en kort bemærkning, om, hvordan den socialdemokratiske ordfører har det med, at byens overborgmester forleden sagde til en gruppe handicappede, som aktionerede her på Rådhuset, noget i retning af:

”Desværre, I kommer for sent i forhold til de andre demonstrationer, budgetforliget er indgået.”

Hvad synes den socialdemokratiske ordfører, at det siger om overborgmesterens moralske habitus, og hvordan har den socialdemokratiske ordfører det egentlig med, at de her aktionerende handicappede på deres vej ud, formentlig ad bagindgangen her på Rådhuset, på deres vej ud kunne møde en gruppe autonome, som ikke vil tage afstand fra vold, at dem kunne de møde i indgangen, fordi de var nemlig på vej op til overborgmesteren sådan billedlig talt for at få stillet et gratis hus til rådighed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Hvad synes den socialdemokratiske ordfører, det siger om det moralske lederskab i denne kommune?

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg synes, det ville være stærkt bekymrende, hvis Socialdemokraterne fortalte de handicappede, at vi havde tænkt os at genåbne årets budget, det har vi ikke. Vi synes, at det er en rigtig god aftale, og vi er glade for, at der er blevet sat 87 mio. kr. af på handicap-, på socialområdet. Når man tæller de 35, de skulle give, med, jamen så drejer det sig simpelt hen om, at området er blevet tilført 52 mio. kr.

Jeg synes, det er en god aftale, jeg er glad for, at SF, De Radikale og Socialdemokraterne sammen har kunnet få en budgetaftale. Jeg synes, det ville have været at stikke nogle mennesker blå i øjnene at foregøgle dem, at vi havde tænkt os at genåbne budgetterne. Jeg synes, at vi som københavnske politikere skal være ærlige over for københavnerne, og det har vi været.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Så har vi hørt endnu en gang Socialdemokratiet sminke budgetaftalen, endnu en gang har vi hørt regnestykket, ja, nu er det blevet 44 kr. mindre, kan jeg altså forstå, nu er det altså ikke 632, som vi har kunnet læse i pressen, nu er det 588.

Men det er jo fuldstændig ude i hampen, og hvor jeg synes, det er trist, at Socialdemokratiet ikke bare vil stå ved, at det her er ikke et ældrebudget. Man kan jo også se, at alle ældreorganisationerne, kære Socialdemokrati, de kan jo godt læse tal, de kan jo godt se, at det er blevet beskåret for de ældre, det ved hele striben af Socialdemokrater jo også udmærket godt.

Man ved jo godt, og nu er det måske lidt uvant for mig, at det er mig, der skal stå og belære Anne Vang her fra talerstole, men jeg bliver nødt til at sige, når man ønsker at lave en beregning over, hvor mange penge der er til de ældre næste år sammenlignet med i år, så skal man naturligvis for tallet i år, tage udgangspunkt i, hvor mange penge er der på budgettet, sådan som vi kender det nu, sat i forhold til, hvor mange mennesker i ældrebefolkningen der er, naturligvis.

Altså det, Socialdemokratiet gør, og hvis ikke alle i forsamlingen er klar over det, så bliver jeg nødt til at åbenbare for hele forsamlingen, hvilken manipulation man gør, man har et ældgammelt prognosetal, altså man bygger på tro, nemlig hvordan vi i 2006 troede, antallet af ældre ville være i København. Det er klart, man tager det frem for det faktiske tal, fordi så giver det et regnestykke som det, Anne Vang siger. Men hvem i himlens navn mener, at når man skal finde ud af, hvor mange penge der er pr. ældre i år, at man så skal tage et gammelt og helt forkert prognosetal, det er fuldstændig galimatias. Altså hvis man til en eksamen i regning i 3. klasse lavede sådan noget, så ville man blive dumpet på stedet. Men alligevel så forsøger Socialdemokratiet at indlede sådan en talkrig i medierne også for at få det til at se ud, som om at man har et ældrebudget, der er bedre.

Jeg synes faktisk, at Socialdemokratiet skulle skamme sig over, at man ikke vil stå ved sit forlig, og man laver sådan noget talmagi, som giver et fuldstændig fordrejet billede. Korrigerer man for det, og korrigerer man for, at man ikke kan bruge 26 mio. 2 gange først til at sikre, at der ikke sker serviceændringer og så pludselig regner dem ind, som om det giver serviceforbedringer. Det rigtige tal det er 1.062 kr. minus, kære Anne Vang og kære Socialdemokratiet, det er en forskel på 1.650 kr. Hvor er det pinligt.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: Jeg studsede over ordet ærlighed, vi skal være ærlige, når vi snakker til borgerne og andre fra Anne Vangs side. Samtidig kom hun med noget, som bedst kan betegnes som absolut mangel på ærlighed for ikke at sige det totalt modsatte i sin gennemgang af, hvad der skete på socialområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Fordi Anne Vang og Socialdemokraterne glemmer, at man ganske rigtigt, og det var på tide, det har vi manglet i mange år, at man regulerede budgettet efter antallet af handicappede. Det er sådan set det, der giver en masse penge, fordi antallet af handicappede det stiger, det giver ikke i sig selv noget løft til området, det giver ikke i sig selv noget serviceløft. Men det er klart, det betyder, man undgår en stor katastrofe. Det er ikke noget løft at få penge, så man kan fastholde serviceniveauet.

Specielt ikke i en situation, hvor man ud over prioriteringsrummets 35 mio. skal spare op mod 50 ekstra på grund af, at der er afgivet 12 mio. integrationsindtægter til beskæftigelsesforvaltningen på grund af manglende kompensation for det ene og det andet og det tredje, ender man i en situation, hvor hverdagen bliver ringere på bostederne, for handicappede, for udviklingshæmmede, for psykisk syge. Det var sådan set det, man var inde og demonstrere imod for at gøre opmærksom på.

Så selv om der er, og det kvitterer jeg for, specielt De Radikale, der kæmpede det igennem, at man giver penge til, at der nu, skal vi sige, at budgettet følges med antallet af handicappede, og det er fint, og det har man savnet i mange år. Så bliver hverdagen for samtlige handicappede i denne by ringere næste år.

Det skal man være ærlige og sige, at sådan har man også prioriteret, hvis man altså vil stå ved ordet ærlighed.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg synes ikke, at den socialdemokratiske ordfører gav mig et svar i forhold til koblingen mellem forskellige demonstrationstyper i denne her by.

For de handicappede, siger Anne Vang, der skal man være ærlig, budgetforliget er indgået, man kan ikke åbne for aftalen. Men når man kaster med brosten efter politiet, når man smider brosten ind igennem de næringsdrivendes vinduer på Nørrebro, når man står og hopper på politiets biler, når man i det hele taget sætter en hel by i brand, så er Socialdemokraternes ører åbne.

Jeg er meget enig med Mogens Lønborg i hans betragtninger over, hvad man kan sige om den slags facon at drive politik på, det er skammeligt. Jeg synes, det siger noget om den moralske habitus hos Socialdemokraterne her i huset, det er jo rent decibeldemokrati og det, der er værre. Den der råber højest og ødelægger mest i byen, dem er man lydhør overfor hos Socialdemokraterne. Det er, som borgmester Mogens Lønborg ganske rigtigt siger, skammeligt og uden nogen som helst form for moralsk indhold.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Jeg skal gøre det ganske kort til borgmester Martin Geertsen. Jeg vil bare sige, når man har så travlt med andres moralbegreber og taget et citat, der er taget ud af en sammenhæng, så vil jeg gerne spørge, om ikke man fra Venstres side kan bekræfte, at uligheden er steget i det her samfund, mens vi har haft en borgerlig regering, samtidig med at vi har haft en borgerlig socialminister, Eva Kjer Hansen, som synes, at ulighed rent faktisk har skabt en dynamik i samfundet. Er det ikke et moralbegreb, man rent faktisk har i Venstre?

Nu skal jeg undgå at citere den nuværende socialminister for nogle af hendes udtalelser.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg undrer mig en kende over borgmester Martin Geertsens betragtninger i forhold til, hvad jeg må gå ud fra er Ungdomshuset, i og med at der jo ikke er sat penge af til et ungdomshus i dette års budget, så det tror jeg, jeg vil gå let hen over.

Så synes jeg til gengæld, jeg vil sige, i forhold til borgmester Mogens Lønborg, der mener, at det er pinligt, at jeg siger, at der er kommet 20,4 mio. kr., dvs. 588 ekstra penge pr. ældre næste år. Hvis man tager og plusser de tal, der er, hvilke ekstrapenge bliver der givet, så siger vi plus, og minus det er de penge, der bliver taget, ja, så får vi 20,4 mio. kr.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Jeg vil gerne spørge borgmester Mogens Lønborg, hvis han tager alle de ændringsforslag, der er i budgettet og siger plus, plus, plus, og så tager han dem, hvor der er det omvendte fortegn og siger minus, om borgmesteren så ikke får 20,4 mio. kr. Det er jeg temmelig sikker på, at borgmesteren får.

Derfor synes jeg faktisk ikke, at det er Socialdemokraternes tal, der er pinlige, jeg synes, det er noget andet, der er pinligt.

Jeg har fuld forståelse for, at hvis man står uden for budgetforliget som borgmester, at man så kritiserer budgetforliget. Man må formode, at der er en årsag til, at borgmestrene står uden for forliget, og derfor er det helt i sin orden og helt i den demokratiske ånd, at der kommer en vis kritik.

Men jeg synes, at det er pinligt, og jeg synes, det er usagligt at sprede usikkerhed blandt byens ældrebefolkning om, hvorvidt der skal skæres massivt på området, når det ikke er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Jeg vil starte med at svare på borgmester Martin Geertsens spørgsmål. Borgmester Martin Geertsen blander to ting sammen her med på den ene side de ældre og på den anden side de handicappede og på den tredje side de unge lige pludselig i denne debat.

Jeg kan ikke rigtigt se, hvad logikken bag den debat er. Allerede under første budgetbehandling, der hvor vi debatterede behandlingen af hele budgettet, der undrede jeg mig også over den agenda, borgmester Martin Geertsen havde med sig her fra talerstolen. Det er, som om borgmester Martin Geertsen ikke rigtigt er interesseret i at diskutere politik, men kører derimod på det personlige plan og prøver på sådan set at skabe uro og kaos herinde.

Jeg mener absolut, man skal være i dialog med alle grupper i samfundet, og heriblandt de unge, og det er jo alle slags unge, hvis vi lige skal tage den med, og som vores politiske ordfører lige har sagt her fra talerstolen, så er der ikke blevet sat nogen penge af til et ungdomshus på budget 2008, hvis det er det, borgmester Martin Geertsen leder efter.

Det andet det er ældreområdet, som borgmester Mogens Lønborg har været heroppe og kritisere. Jeg kan godt forstå, at borgmester Mogens Lønborg surmuler en smule og føler sig lettere traumatiseret efter det her budgetforlig, fordi det er jo netop borgmesteren for området, der har svigtet de ældre. Det er faktisk kendsgerningen, og faktisk siger de her tal, og det er jo fakta, at der er 588 kr. mere til de ældre i 08 i forhold til 07.

Der hvor det går galt for borgmester Mogens Lønborg, det er jo netop, at han ikke lægger alle de tal sammen, som vi gør, og det kan jeg godt forstå, så kommer man frem til et andet regnestykke, det er jo logik. Men han lægger eksempelvis ikke de 10 mio. kr., som vi har sat af på efteruddannelse til klippekortsmodellen, og det forklarer han ikke rigtigt, hvorfor han ikke lægger i regnestykket osv.

Det andet der lige bekymrer lidt det er, at inden budgetforliget blev indgået, jamen så var borgmester Mogens Lønborg allerede på banen og slyngede tal omkring sig og kritiserede aftalen. Det synes jeg er imponerende, at borgmester Mogens Lønborg, som er ressortborgmester på området, som skal skabe tryghed på området, han er med til at skabe uro og skabe unødigt nervøsitet ikke kun for de ældre, men også for deres pårørende. Det synes jeg faktisk er upassende.

Jeg vil ikke bruge de store skarpe begreber, som Mogens Lønborg og borgmester Martin Geertsen har været oppe og bruge, ”det er skammeligt” og sådan noget, men lad os forholde os til politik, lad os sige, hvad der er passende og upassende, og jeg mener, at det er upassende, at borgmesteren på området er med til at skabe unødigt universitet og slynger påstande om, at nu lukker vi plejehjem osv.

Og så vil jeg stille det her spørgsmål, hvad er det for et plejehjem, borgmesteren har i tankerne, er det Dortheagården, er det Sølund? Hvorfor er borgmesteren så langt ude og siger, at nu lukker vi plejehjem, det må stå for hans egen regning.

Jeg holder her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg husker lige på, at de korte bemærkninger prøver vi at holde inden for 2 minutter. Når det blinker, så gælder det om at få sluttet af.

(Kort bemærkning).

Jens Nielsen (A): Altså den proces, vi har været igennem på det sociale område, har jo været, at det så rigtig, rigtig problematisk ud på grund af de stigninger, der er sket på handicapområdet. Det gav lidt ondt i maven og gå til de her budgetprocesser, som skulle til, samtidig med at vi ved, at andre områder i kommunen også havde rigtig store huller.

Det som vi kan sige bagefter det er, at en katastrofe er afværget, vi har fået tilført omkring 50 mio. kr. ekstra til området for at opretholde et serviceniveau, som er rimeligt og nødvendigt for de handicappede.

Så siger borgmester Mikkel Warming, at der alligevel skal spares. Det er jo sådan, at når en kommune har et bestemt skatteprovenu, og der er store huller, der skal lukkes, fordi der sker ekstra træk på en række ydelser, som det sker både på børn- og ungeområdet, og som det er sket på handicapområdet, så er der en eller anden tilpasning. Men det er en tilpasning, der gælder for alle, og det er en tilpasning, som i vidt omfang er uskadelig i forhold til serviceniveau.

Hvis vi skal snakke om, at der er tilpasninger, så må vi jo se på, hvad betyder noget for serviceniveauet, og hvad kan klares, hvad kan inddampes i kraft af smartere måder at gøre tingene på. Det er jo et arbejde, vi endnu står overfor med socialforvaltningen, så det ser vi frem til, så vi får en rigtig god løsning på det her område.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Anne Vang snakker jo fuldstændig udenom. Jeg gik ind på og sagde, når vi skal gøre op, hvor mange penge der er pr. ældre i år, så er der 2 måder, det er blevet gjort på, den socialdemokratiske, hvor man vælger et gammelt forkert tal for, hvor mange ældre der er i år, nemlig det tal, man troede. I januar 2006 lavede man en prognose for, hvor mange der var i år, der troede man, det ville blive så mange. Det er bedre at vide end tro, vi ved, hvor mange der er i år, men det er ikke så godt at tage det tal, fordi så får man et andet resultat, Anne Vang, så får man lige nøjagtigt en difference på 1.000 kr., som så fuldstændig ændrer billedet.

Så derfor keine Hexerei, nur Behändigkeit, så tager man et gammelt forkert tal, lægger ind i beregningerne, og så ser det du, som om ældreområdet har fået nogle flere penge. Hvor er det ynkeligt, ældreorganisationerne har gennemskuet det fuldstændig og helt.

Så vil jeg sige, når nu vi hører, Socialdemokraterne er så stolte, altså vi har i år et anlægsbudget, der er rekordstort, aldrig nogen sinde i Københavns Kommune har vi haft så mange penge på anlæg. Hvordan er det lige, man vil møde SOSU-assistenterne og alle folk ude på plejehjemmene, når de spørger, fik vi så i det her store anlægsbudget penge til elsenge og til loftslifter, noget som i den grad betyder noget for vores medarbejderes nedslidning. Kunne man finde penge til det, nej, nej, det kunne man ikke. Man sætter penge af til skoleområdet, og hvor man endda i aftalen skriver:

”Vi føler os lidt i tvivl om, hvorvidt vi overhovedet kan nå at bruge alle de penge, men nu står de der.”

Baggrunden det er, at man jo ikke ville sætte skatten ned, selv om man ikke kan bruge penge. Så sidder man sådan og bunker dem op, og så siger man, vi ved egentlig godt, vi slet ikke kan bruge dem så hurtigt, men nu har vi dem. Hvorfor kunne man så ikke have fundet de få penge på nogle for medarbejderne så nødvendige hjælpemidler?

Hvis vi læser debatindlæggene op til, Ikram Sarwar var jo også ude og tale varmt for de her hjælpemidler til medarbejderne i sundhedssektoren, men dem kan de altså vinke efter, de får dem ikke. Men gå ud og fortæl dem nu, medarbejderne ude i den her sektor, at de ikke fik pengene, fordi man har skullet bruge dem til alt muligt andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg erindrer igen om, at når den blinker, så er taletiden udløbet.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): En kommentar til Mikkel Warmings noget skingre tale om Socialdemokraters mangel på ærlighed. Men jeg har måttet notere mig, at borgmesterens udmeldinger omkring besparelser på 100 mio. kr. på handicapområdet baserer sig på tal, som, ja, hvis man skal være pæn, så kan man kalde dem manipulerede.

Man ser f.eks., at væsentlige udgifter, som vi har besluttet at afholde i udvalget som udgifter til Herfra og Videre på Christiania til KMD-sag i forvaltningen osv., de er fuldstændig udeladt af det regnestykke, som Mikkel Warming opstiller. Det synes jeg er, ja, hvis vi kan være pæne, kan vi kalde det manipulation. Men når vi så også samtidig skal høre, at vi lider af mangel på ærlighed, så synes jeg ærlig talt, det er pinligt.

Vi har formået at lave et budget, hvor de handicappede ikke betaler prisen for de problemer, der har været i forvaltningen. Vi har lavet et budget, hvor vi samtidig har formået at lukke hullerne efter Enhedslisten på tidligere borgmesterområder. Det er en livsopgave måske at skulle kompensere Enhedslisten herinde, men vi gør det, fordi det er ikke brugerne, der skal betale prisen.

(Kort bemærkning).

Manu Sareen (B): Da borgmester Martin Geertsen holdt sin første budgettale, holdt han en meget, meget interessant tale omkring en meget populær pige i klassen og sammenlignede Borgerrepræsentationen med en 1. klasse eller en børnehave, deromkring.

Jeg tror bare, borgmesteren fra Venstre glemte, at der også var 3 sure drenge i den klasse, en fra Venstre, en fra De Konservative og en fra Enhedslisten, 3 små sure drenge, der skamrider fakta, der misbruger de tal, der har været fremme.

Vi hører noget om et ungdomshus, man skulle tro, borgmester Martin Geertsen ikke har læst det budget, vi har lagt frem, der står ikke noget om Ungdomshuset, der står noget om ungdomskultur, musikarrangementer, demokratiseringspuljer osv. osv.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er korrekt, at Enhedslisten ikke kan regne. Enhedslistens forslag bryder den ramme, der er på driftsudgifterne, som KL har aftalt med regeringen med 700 mio. Er det ærlighed?

(Kort bemærkning).

Martin Hirsch (V): Jamen det der sådan lige kort kaldte mig på talerstolen, det var Ikram Sarwars postulat om, at borgmester Mogens Lønborg har svigtet de ældre. Det er simpelt hen for groft, det er simpelt hen for groft at udstille, at Mogens Lønborg skulle have svigtet de ældre. Hvis der er nogen, der har talt og kæmpet de ældres sag, så er det den borgerlige lejr inkl. Mogens Lønborg.

Jeg oplever det her klart med det budgetforlig, der er lavet, at Socialdemokratiet og godtfolk de simpelt hen svigter, de vasker hænder i forhold til de ældre. Husk – og igen løftet pegefinger – husk, vi havde en Fælledgårdsag for nylig, her må jeg sige, vi risikerer at komme i den samme situation her i 2008, fordi man nedprioriterer ældreområdet, hvorved hele området i sidste ende vil komme til at sejle.

Vi skal huske på, at de beregninger, som der er lavet fra sundheds- og omsorgsforvaltningen ikke bare er nogen beregninger, der er lavet sådan ud i det blå, det er faktisk seriøse beregninger, der viser, at der netop til næste år er færre penge til de ældre. Det synes jeg i øvrigt i bund og grund, at Ikram Sarwar og Socialdemokratiet burde holde sig for gode til bare at smide ud til højre og ikke forholde sig seriøst til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Nej, jeg oplever det her klart som en overborgmester, der ønsker at straffe sundheds- og omsorgsborgmester Mogens Lønborg. Desværre ender det så bare med, at man også straffer de ældre i København noget så eftertrykkeligt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: I de gode gamle dage, dengang jeg var ung, der havde man noget, der hed en pladespiller med en LP på. Det var lidt som at blive kastet tilbage til de gode gamle dage og høre Thor Buch Grønlykke, fordi han er gået i hak, han kan ikke sige andet end, at Enhedslistens borgmester er uansvarlig og klatter pengene væk. Det har han sagt i 3 måneder, og han kan ikke finde ud af at sige andet.

Mens han siger det, så glemmer han at læse det budgetforslag, Socialudvalget har afleveret, jeg vil godt pege på side 144-147 i forslaget til budget for 2008. Der fremgår det nemlig, hvorfor der opstod det finansieringsbehov, det står på side 144, som Socialudvalget har i 2008. På side 145 fremgår det, at Socialudvalget, før budgetforliget blev lavet, skulle spare 104 mio. minimum, der kommer mere over, fordi Thor Buch Grønlykkes Socialdemokrater pålægger os det, men lad det nu ligge.

Efter forliget er det blevet reduceret til ca. 84 mio., men de er der stadig væk. Og man kan se på siderne 146-147 i forslaget til budget for 2008, som Thor Buch Grønlykke totalt har glemt, han var med til at godkende i Socialudvalget, hvordan de penge så bliver hentet ind konkret og med generelle besparelser.

I de generelle besparelser skal jeg sige til Thor Buch Grønlykke, når han nu insisterer på hverken at høre efter eller læse de papirer, han får, at det svarer til at spare 1,2 pct. af driftsrammen på socialområdet i Københavns Kommune. Det handler om bosteder, væresteder, det handler om socialcentre, det handler om rådgivningscentre for narkomaner, der alle sammen skal ud næste år og spare over 1 pct. af deres driftsbudget.

Det kan man godt kalde socialt ansvarligt, hvis man vil. Det bliver interessant at få det lavet om til en serviceforbedring, som Jens Nielsen var inde på. Men det ville klæde Thor Buch Grønlykke at komme ud af hakket og væk fra at være en pladespiller og muligvis gå ind i den tidsalder, hvor vi andre har cd'er.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Anne Vang sagde i sit indlæg, at Socialdemokraterne prioriterede velfærd, men det gælder åbenbart ikke de ældre. Jeg skal i øvrigt henvise til den her flotte planche, man har lavet med, hvad man gør for de ældre i København. Tilsyneladende når man læser det her, kunne man få indtryk af, at man gør en hel masse med høj service osv. Men det er jo ikke det, virkeligheden handler om.

Med hensyn til tallene der forstår jeg ikke, at Anne Vang på Socialdemokraternes vegne siger, at tallene ikke er misvisende. Jamen det kan enhver jo forsikre sig om ved selv at undersøge det nærmere, det kan jo ikke være så svært, det er der så også andre, der har gjort, ikke kun politikere, men også organisationer.

Det er noget lignende det samme, Ikram Sarwar siger. Der er tilsyneladende alle andre end Socialdemokraterne, der godt kan se, at der er noget galt. Og det var da mærkeligt nok, jeg lagde også mærke til, at Sarwar heroppe fra nævnte beløbet 581 kr., men Anette Holst Christensen har i et indlæg i en lokalavis meddelt et beløb på 632 kr., så er det er åbenbart forskellige opfattelser også er. Det var det, som man nævnte, der var mere til de ældre.

Men det kan da ikke være rigtigt, at alle andre regner forkert, ældreorganisationerne har jo sendt et brev herind til, og det er ældremobiliseringen i København, det er FOA i København, som jo er en faglig organisation, de kan åbenbart heller ikke regne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Så er der aktive seniorer i København og ældresagen også i København. Jamen hvad er det da for noget, er der ingen, der kan regne, kun Socialdemokraterne der tilsyneladende kan regne efter deres egen opfattelse. Enhver kan, som borgmester Mogens Lønborg også har gjort opmærksom på, selv finde ud af, at de tal er helt forkerte.

Så lad være med at komme og sige sådan noget.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Karin Storgaard var heroppe lige før mig og sige, når man læser præsentationen af budgettet, der får man det indtryk, at der bliver gjort en hel masse. Jamen så kunne det være, man skulle lade det blive ved rent faktisk at læse budgettet og præsentationen af budgettet og ikke gå ind i en surhed over ikke at være med.

Der er flere, der gerne har villet have, at jeg kommenterede på borgmester Mogens Lønborgs beregninger, og egentlig synes jeg, at det ikke tjener noget formål at gå ind i en talkrig. Jeg kan godt forstå, at der er ældre mennesker, der bliver usikre, når borgmesteren på området siger, at der bliver sparet. Så jeg vil kun sige det her én gang heroppe fra, borgmester Mogens Lønborgs beregninger er forkerte, de er forkerte af 3 årsager:

For det første har borgmester Mogens Lønborg glemt at indregne 36 mio. kr., når han tæller plusser. For det andet er der anvendt et forkert befolkningstal, det er det, han siger, at vi gør, men vi gør det samme som i alle andre beregninger, som vi i øvrigt hele tiden har gjort. Borgmester Mogens Lønborg har tidligere i forbindelse med andre udvalg været fortaler for netop den her måde at regne på.

Så til sidst bliver der lige pludselig i borgmester Mogens Lønborgs tal regnet anlægsudgifter ind i tallet. Det korrekte tal er 588 kr., der bliver brugt ekstra pr. ældre næste år i forhold til det her år. Jeg synes ikke, det tjener noget formål at gå ind i en talkrig, og det synes jeg ærlig talt, vi skulle holde os for gode til.

I stedet for synes jeg, vi skulle begynde at snakke om, hvad er det, vi prioriterer her i byen. Socialdemokraterne har hele tiden sagt, der er et stort hul på børneområdet, vi ønsker at prioritere børnene i budgettet. Derefter vil vi prioritere de 2 andre velfærdsområder, men med mindre beløb, handicapområdet og ældreområdet, der begge to får et løft, ikke noget stort løft, men et løft. Jeg synes, det er det, vi skal begynde at diskutere.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg er også inderligt træt af Socialdemokraterne med Thor Buch Grønlykke i spidsens forsøg på historieforfalskning i den her sag. Jeg er godt klar over, at det er Socialdemokraternes åbenbart fornemste opgave i øjeblikket at få det til at se ud, som om Enhedslisten er skyld i samtlige underskud, der er i den her kommune.

Nu hørte vi, hvordan den nuværende socialborgmester skal have en røffel i øjeblikket, men søreme om vi ikke også lige skulle tilbage til den gamle enhedslisteborgmester. Den fortælling bliver ikke sandere, jo flere gange den bliver gentaget. Det underskud er der gjort op med med Enhedslistens stemmer, det skete allerede i starten af året. De besparelser, der har været i forbindelse med budgettet, handler ganske enkelt om almindelige rammebesparelser, det handler om nye udgifter og manglende lyst til at justere budgettildelingen efter bl.a. antallet af handicappede.

Enhedslisten har taget det ansvar, jeg kunne godt tænke mig, at der var andre herinde i den her sal, der tog et ansvar, ellers må man begynde at være en lille smule bekymret for, hvad flertallet egentlig har at gøre godt med. Når man tænker på, hvem det egentlig er, der har lavet budgetter i den her kommune i de sidste 100 år, så er det da lidt bekymrende, hvem det er, der stadig væk har ansvaret for budgetterne her i kommunen.

Fordi hvis det er, at Enhedslisten med vores relativt få mandater er så udspekulerede, at vi kan slå alle andre i denne her sal, så synes jeg, det er bekymrende for resten af salens mentale tilstand.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Jeg mener, det er hyklerisk, når borgmester Mogens Lønborg kommer herop på talerstolen og gemmer sig bag ældrerådene, fortæller forsamlingen at forældrerådene mener det ene og det andet. Jeg har personlig talt med mange af ældrerådsmedlemmerne, og de har et helt andet billede af det her, de mener vitterligt, at borgmesteren på området har svigtet dem.

Men lad os nu blande ældrerådene ud af det her og så stå ansigt til ansigt selv og så forklare vores prioriteringer. Hvorfor vil borgmesteren for området ikke komme herop på talerstolen og erkende, at presset fra Venstre, det jerngreb, som borgmester Martin Geertsen havde omkring borgmester Mogens Lønborg i og med det krav omkring skattelettelser gjorde, at borgmesteren var nødt til at sige nej til budgetforliget? Hvis borgmesteren virkelig havde et hjerte, der blødte for de ældre i vores by, så havde han indgået budgetforlig og skaffet endnu flere midler til området.

Jeg mener, at borgmesteren har svigtet ved at sige, at det er skattelettelser frem for velfærd.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Mikkel Warming var endnu en gang heroppe med et skingert og lidt poetisk billedsprog. Jeg skal forsøge at forklare Mikkel Warming lidt bedre, hvad det var, jeg sagde, så kan det være, han kan få besvaret nogle af mine spørgsmål denne gang, hvis han skulle vælge at prøve på at gøre det.

Mikkel Warming, hvorfor er udgifterne til Herfra og Videre, udgifterne til indførelse af KMD-sag osv. ikke med i de beregninger, du laver over, hvad der er sparet? Når man tager penge et sted fra og siger, vi vil hellere bruge dem et andet sted, hvorfor tager du så kun de penge med der, hvor vi tager dem og ikke også siger, jamen vi bruger dem et sted, og det er det, vi gør i en forvaltning, og begge dele skal med i regnestykket. Hvorfor skal begge dele ikke med, Mikkel?

Jeg synes, det er trist, at vi har brugt vores ressourcer på at lave en god og ansvarlig løsning for handicappede, og at Enhedslisten fra starten af, som man desværre tydeligt kunne se, har meldt sig ud, og at de ikke ville være med til at finde de ressourcer, der skulle til for at bevare et højt serviceniveau for de handicappede og de unge.

Jeg synes, at vi må være glade for, som Rikke Lauritzen sagde, at Enhedslisten har så få mandater.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, selv om vi nu prøver at bløde lidt op og gøre det lidt mere direkte, så må man altså ikke sige du, og man må heller ikke bruge direkte tale. Så det prøver vi at huske.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Jeg kommer til at tænke på et meget berømt citat fra Shubidua, nemlig Minus til plus, og det er sådan lidt, man kan sammenfatte debatten om ældrebudgettet.

Altså det der er sket, for nu vil jeg lige hurtigt gennemgå budgettet af hensyn ikke blot til sundheds- og omsorgsborgmesteren, men også af hensyn til de ældre, der må blive nervøse for, hvad er det overhovedet, de har af tilbud at vente på i 2008.

Der er tilført 10 mio. kr. til klippekortmodellen, løn- og kompetenceløft til medarbejderne. Dernæst er der afsat 28 mio. kr. til en ældrepulje, sådan så der kan være initiativer og indsats også efter kl. 15, mange har jo talt om, at natten nogle gange begynder kl. 15.

Den sidste del er, at vi har tilført, og det vil sige budgetpartierne, dem der har taget ansvar for budgettet, SF, Radikale og Socialdemokraterne, så er der tilført 26 mio. kr., som skal afbøde demografitilpasningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Så har området afleveret 43,6 mio. kr. til prioriteringsrummet, ganske som alle andre forvaltningsområder afleverer et beløb til prioriteringsområdet. Det giver et plus på 20,4 mio.kr. ekstra til ældreområdet.

Så man må sige, altså det vi har fået at vide bl.a. i lokalaviserne, Socialdemokraterne sminker budgettallene, manipulerer dem, svigter de ældre, altså jeg synes, det må være en lidt flov omgang for sundheds- og omsorgsborgmesteren ikke at tage ansvar for udfordringerne på sit borgmesterområde.

Jeg vil spørge ligesom Ikram Sarwar, hvorfor gik Mogens Lønborg dog ikke med i budgetforliget, når Mogens Lønborg har så mange ønsker til området, det ville virkelig være at have taget ansvar, det ville have været at prøve at få indflydelse.

Det kan man sådan set også sige til Martin Hirsch, hvis Martin Hirsch er bekymret for Fælledgårdsagen og ligesom prøver at illudere, at der så skal ligge et særligt ansvar ovre på de partier, der faktisk har taget ansvar for budgettet, jamen hvorfor gik Venstre dog ikke med i budgettet for at sikre, at den slags ting ikke sker igen. Det er jo let nok bagefter at sige, så må de, der har indgået budgettet, faktisk passe på.

Jeg ville ønske, alle passede på.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, og når den blinker rødt, så er taletiden udløbet.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg vil sige til Anne Vang, at Dansk Folkeparti er da ikke sur over, vi ikke er med, tværtimod så passer det jo fint, fordi vi kan jo stemme for de forslag, vi synes er o.k., og så har vi jo selv nogle ændringsforslag, som vi så stemmer for. Og så er vi i hvert fald ikke med til at gøre forholdene bedre (munterhed) - værre for de ældre. Det er jo det hermed, når man gerne vil gøre det bedre, ikke. Men vi vil i hvert fald ikke gøre det værre. Men vi stemmer for det, vi synes er o.k.

Så lagde jeg jo mærke til, nu kom der et tredje beløb op om, hvor meget det var mere, de ældre fik næste år, for nu blev der nævnt 588 kr., og så har vi 581, og så har vi 632 kr. Det er Socialdemokraterne, der nævner alle de 3 tal. Det var da måske meget interessant at vide, hvad er det rigtige tal, eller er der i det hele taget noget af det, der er rigtigt.

Fordi det, Socialdemokraterne glemmer, det er jo et efterslæb, der har jo været sparet på området igennem flere år, altså hvad med indkøb og tøjvask og personlig pleje osv. Altså selv om man skulle finde på, at det blev lidt mere, man gav end sidste år, jamen så er der stadig væk et efterslæb, som ikke er indhentet, det skal man da lige være opmærksom på.

Anette Holst ville gerne forklare for de ældre, for at de ikke blev nervøse, men jeg tror ikke, den snak førte til, at der var nogen, der blev mindre nervøse, tværtimod. Jeg tror, de bliver forvirrede af at høre det, som er blevet sagt. Så hvad med at få sandheden frem.

Det er jo også underligt at lægge mærke til, at der er åbenbart nogle forvaltninger, der har fået flere penge end andre, og et af de områder, der ikke har fået så mange penge, det er jo de ældre. Så tænk lige over det.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg vil godt starte med lige at understrege, vi er bestemt ikke sure over, at vi ikke er med, vi er glade for, at vi ikke er med, vi er rigtig, rigtig glade for, at vi ikke er med i den her budgetaftale, den politik, som et flertal af partierne kører på Københavns Rådhus. Så er det vist sat på plads.

Men vi er rigtig, rigtig skuffede over aftalens indhold, specielt i forhold til de svageste borgere. Der står i aftalen endda to gange, at "en by skal kendes på den måde, man behandler de svageste". Husk det, Socialdemokratiet, husk det, når I kommer ud og besøger de gamle ude på plejehjemmene,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

som ikke kan gå ud af sengen selv, som skal have hjælp til alt. Husk byen kendes på, hvordan man behandler de svageste.

Med hensyn til det der talhalløj det er jo indlysende klart, at Socialdemokraterne er ude i et eller andet sminkehalløj og i stedet for at fortsætte den, så kunne jeg godt tænke mig at spørge Socialdemokratiet, f.eks. den politiske ordfører, om ikke vi skulle – vi skal jo nogle gange forny vores demokrati herinde, måder osv. – jeg vil sige, jeg har forsøgt med økonomiforvaltningen, men den er totalt politisk styret.

Jeg fik på et spørgsmål svar, som totalt negligerer eller overhører eller undlader at svare på det, man spørger om. Det er bekymrende, at en økonomiforvaltning, som jo også skal servicere og vejlede de enkelte økonomiudvalgsmedlemmer, kommer med nogle svar, der er fuldstændig i øst, når man spørger i vest.

Kunne vi så ikke, Socialdemokrati, blive enige om at lade et revisionsfirma, det kan ikke tage dem mange minutter, højst 30 minutter, lige at få nogle tal på bordet og så vurdere, hvem har ret. Vil Socialdemokratiet i dag give et tilsagn om, at vi lader et uafhængigt revisionsfirma afgøre vores lille talkrig, der går på, har man med næste års budget skaffet flere penge pr. ældre i forhold til i år eller færre. Jeg siger færre, Socialdemokratiet siger flere. Det er jo oplagt for en revisor lige at tage fat i de tal og regne det igennem, og så sender vedkommende det så en skrivelse til os, og så kan vi få den her diskussion afgjort. Er Socialdemokratiet med til det?

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne synes, at man skal holde ældrerådene ude af den her diskussion om de ældres område. Den holdning kan man jo godt have, men på vores alle sammens borde i dag ligger der faktisk en henvendelse fra ældrerådene, og derfor er det vel rimeligt nok, at dem, der henvender sig, inddrages.

Det samme vil jeg sige omkring handicapområdet, hvor demonstrationen åbenbart kom for sent, men hvorfor hørte man ikke efter, hvorfor læste man ikke efter alle de gange, før man havde indgået budgetaftalen på de handicappedes område. Jeg har modtaget masser af henvendelser, og der stod også Anne Vang på den mailliste, så der har været rig mulighed for at høre de synspunkter, de handicappedes organisationer har haft på det her budget også før demonstrationen om budgetforliget.

Så når man siger her, det er ærlig tale at sige, de kom for sent, nej, det er det ikke, det er ærlig tale at sige, vi gider kun høre efter, hvis I står nede på Rådhuspladsen, vi gider ikke læse jeres breve, for det er det, der er sket på de handicappedes område.

Så vil jeg sige, jeg er helt enig i, at budget handler om indhold, det handler om, hvor vil man prioritere, og så synes jeg da bare, at den socialdemokratiske ordfører Anne Vang skal gå herop og sige, hvad er det socialdemokratiske fundament for, at man i 2008 vil give 16 mio., i 2009 vi give 19,3 mio. kr. til klimakonference, topmødet, som i øvrigt er et statsligt anliggende frem for at sikre de svageste borgere i denne her by.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Sikke dog et røgslør, man forsøger at lægge ud, aldrig har jeg endnu hørt så meget hykleri, så meget ansvarsforflygtigelse, og lad mig lige fastslå, De Konservative gik ikke fra budgetforhandlingerne, nej, og vi havde fortsat og fortsat og fortsat lige så længe, der var noget at forhandle om, lige så længe vi blev inviteret, og det blev vi nemlig ikke, vi blev ikke inviteret. Pludselig fik man travlt med at lave en aftale pudsigt nok.

Thor Grønlykke og Ikram Sarwar synes jeg i dag har fremført et så perfidt og personorienteret angreb på oppositionen og dens politikere, det er upassende, det fører ingen vegne, vi kan ikke være det bekendt, vi spilder hinandens og borgernes tid med upassende retorik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Der er én sandhed omkring det her budgetforlig og en masse løgne, sandheden er, at det er de svageste i København, som må betale. Det er de svageste, som bliver set bort fra, det er trist, og det er sandheden.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Det er jo beklageligt, en skuffet Thor Grønlykke var heroppe tidligere, jeg prøvede faktisk lidt poetisk, skal jeg skynde mig at sige, men mere prøve at henvise til budgetforslaget, hvor man kan se de tal, som jeg har brugt, og de tal, som forklarer, hvorfor kommer der et finansieringsbehov på 104 mio. kr. i Socialudvalgets budgetforslag 2008, som det var kendt i maj måned, der er kommet mere siden desværre, det er side 144 i budgetforslaget. Hvordan besparelserne så er fordelt, det er side 145, og en udmøntning af de forskellige besparelser, det er 146 og 147, og længere er den sådan set ikke.

Det er da klart, at når man f.eks. ikke er blevet kompenseret for de udgifter, man har til KMD-ting f.eks. og så skal bruge pengene, fordi det er en uomgængelig udgift, så skal de tages et andet sted fra, de kommer ikke dumpende ned fra himlen. Jeg ved ikke, hvad det er for noget, en økonomiforståelse, Socialdemokraterne render rundt med her i dag. Selvfølgelig skal de tages et sted fra.

Konsekvensen bliver så ud over de 35 mio. i prioriteringsbesparelser eller 34, efter at Jakob Hougaard helt personligt reddede Sokkelundlille, ud over dem, jamen så betyder det, at der er generelle besparelser, for det har Socialudvalget med Thor Grønlykkes stemme vedtaget på 1,2 pct. over hele driftsbudgettet, ude på socialcentre, ude på værestederne, ude på bostederne, for handicappede, for psykisk syge.

Det er også en prioritering, og det kan man jo vælge, for jeg er nemlig enig i, lad os gå en og snakke prioriteringer her i aften, hvorfor prioriterer Socialdemokraterne f.eks. at bruge penge på en Nordhavnsfest for at kickstarte en diskussion i området? Hvorfor bruger man penge på Danish Fashion Institute, hvorfor bruger man penge på Metropolzonen, på et borgerservicecenter til middelklassen i stedet for at bruge penge på de ældre og de svage? Det ville være interessant at få et svar på det.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Det er et sjovt sammenrend heroppe af enhedslistefolk og højrefløjen og tidligere Socialdemokrater.

Jeg vil bare sige omkring perfide angreb, som min kollega Ikram Sarwar og Thor Grønlykke bliver beskyldt for, så synes jeg, Peter Schlüter plejer at klare det udmærket selv.

Jeg vil sige, altså en by bliver kendt for, siger borgmester Mogens Lønborg, på, hvordan man behandler de svageste i samfundet, hvordan bliver et land så kendt? Er vi enige om at der er en regering her i det her land, hvor uligheden er steget markant, at regeringens eget råd for socialt udsatte, som man selv har nedsat, kan komme med en konklusion om, at uligheden stiger i det her samfund, mens I har haft regeringsmagten.

Så vil jeg slutte af med Enhedslisten. Rikke Lauritzen siger, at Enhedslisten har taget ansvar, det har man gjort mange gange for at rydde op i Børne- og Ungdomsudvalget. Det har jeg aldrig set, jeg har siddet der i et stykke tid nu, jeg har set, man har stemt imod Faglighed for alle, man har stemt imod strukturændringer, så det har jeg ikke set.

Sandheden er, at der har været et rod, et kæmpestort rod, der har været en forvaltning, som Enhedslisten har stået i spidsen for, som har været af et stort økonomisk rod og nepotisme.

(Kort bemærkning).

Lise Thorsen (A): Jeg synes, Peter Schlüter har vældig meget ret i, at tonen herinde er både upassende og perfid i dag. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det var sådan set ikke os, der startede.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Tilbage til budgetforliget. Ja, det er udtryk for en prioritering, og det står vi ved. Det er rigtigt, at børn- og ungeområdet er blevet prioriteret ved det her budgetforlig, men det er nu en gang meget mere ansvarligt at tage de upopulære beslutninger, og det bliver man altså nødt til en gang imellem.

Men derfra og så til at antyde, at byens ældre kommer til at gå for lud og koldt vand fra nu af, det synes jeg er for meget, det er slet ikke sådan, det hænger sammen.

Så vil jeg påpege, at vi har i vores budgetforlig en del, som hedder styr på økonomien, den går ud på, at samtlige forvaltninger skal effektiviseres, skal afbureaukratiseres, det var et svært ord. Derfor synes jeg, det er for pinligt at begynde at sige, pas nu på at vi ikke får en ny Fælledgårdsag. Selvfølgelig skal vi passe på det, men at antyde, og sådan opfattede jeg det, at det i så fald vil være vores skyld, er virkelig langt ude, fordi Fælledgården handlede netop om, at der var uklare regler, der var uklare kommandoveje. Det er en af de ting, man forhåbentlig får styr på ved netop at kigge på effektivisering og afbureaukratisering.

(Kort bemærkning).

Martin Hirsch (V): Det skal bare være en kort bemærkning til Ikram Sarwar, der som udgangsreplik kom med den bemærkning om, at enten drejede det sig om skattelettelser eller velfærd. Det er jo slet ikke det, det drejer sig om, det drejer sig jo i sidste ende om, at der netop i økonomien for næste år er plads til skattelettelser, og der er også plads til serviceforbedringer.

Hvis Ikram Sarwar havde læst lidt på de forslag og den tilgang, som Venstre har lagt for dagen netop til næste års budget, så havde han også noteret sig, at vi netop går ind for både skattelettelser og bedre service og dermed også bedre velfærd.

Vi kan jo gøre det i aften, at vi giver hinanden den musketered, der netop skal til for at sikre, at vi både leverer skattelettelser, og vi også lever bedre service. Så vi kan barbere de der 100 mio. kr. tant og fjas væk, som overborgmesteren har stillet i udsigt, der skal stemmes igennem i aften med bl.a. flotte mødelokaler og nye computere til politikerne.

Lad os tage nogle af alle de her tant- og fjas-projekter væk og så lad os virkelig prioritere, lad os virkelig prioritere det rigtige her i kommunen og så sige, selvfølgelig er der plads til et signal om skattelettelser, og selvfølgelig er der plads til bedre service og velfærd for borgerne i København.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Nu er jeg godt klar over, at Lars Rasmussen har fået den rolle i Socialdemokratiets Gruppe til bare at være den, der går på talerstolen og fyrer perfiditeter af. Derfor har jeg heller ikke tænkt mig at sige andet end, at hvis det var, at Lars Rasmussen sad en lille smule med der, hvor det sner i Socialdemokratiets Gruppe, kunne det være, han vidste, hvor det var, Enhedslisten havde været med til at tage ansvar.

Jeg gider ikke bruge mere tid på den, heller ikke på Lars Rasmussen, men jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge Socialdemokratiets budgetordfører, hvorfor Socialdemokraterne ikke har gjort mere ved uligheden i sundhed. Der er ikke rigtigt nogen, der har snakket om det her, jeg synes, det er ærgerligt, vi står med kæmpe ulighedsproblemer på sundhedsområdet i København, og der er ingen, der har nævnt det her i budgettet. Jeg synes, det er ærgerligt jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke kan drive vores sundhedscentre, den udvikling omkring sundhedscentre videre. Det er ærgerligt, at vi ikke kan gå ud og lave forebyggelse ude i de almene boligområder, som vi alle sammen synes er enormt vigtige i denne sag.

Det bærer det her budget ikke præg af, og det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt. Jeg synes godt, jeg vil have et svar fra den socialdemokratiske budgetordfører, hvorfor de ikke har tillagt sundheden større betydning.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Anne Vang (A): Det er jo heldigt, at jeg lige kommer på nu, fordi så kan jeg da sige, at Lars Rasmussen bestemt sidder med der, hvor det sner i Socialdemokratiet og i øvrigt har fuld opbakning fra hele gruppen.

Det var nu ikke derfor, jeg tog ordet, jeg tog ordet, fordi der er flere, der har efterlyst en prioriteringsdebat, og det vil hjertens gerne tage i Socialdemokratiet i stedet for en talkrig. Jeg synes, vi skal diskutere de prioriteringer, som De Radikale, Socialdemokraterne og SF sammen har fundet frem til, at børne- og ungdomsområdet får 210 mio. kr. af de ekstra midler, at socialområdet får 52 mio. kr. af de ekstra midler, og at sundheds- og omsorgsområdet får 20 mio. kr. af de ekstra midler. Det er så de 3 områder, der får flest penge. Lad os diskutere den prioritering.

Så kan man så sige, hvad skal man gøre ved det. Enhedslisten har et forslag, hvor de bruger 700 mio. kr., der ikke er der, 700 mio. kr. ud over den driftsramme, vi har. Det kan man diskutere det seriøse i, jeg måtte lige trække på smilebåndet, da borgmester Mikkel Warming var oppe og understrege over for Thor Buch Grønlykke, at pengene ikke kommer dumpende ned fra himlen. Det regner jeg heller ikke med, at de 700 mio. kr. gør.

Så er der så De Konservative, det kan man tage en indholdsdiskussion af, fordi De Konservative kommer med et forslag, hvor man ikke bruger flere penge, end der er, men bruger det antal kroner, der er, man laver bare en anden prioritering, end vi gør i Socialdemokratiet, hos De Radikale og hos SF. Man laver en prioritering, der hedder, at de ældre skal have mange flere penge, vores prioritering er, børnene får de fleste penge, og de ældre og de handicappede får et lille, men de får dog et løft.

De Konservative laver en anden prioritering, hvor de mener, at børneområdet skal spare over 200 mio. kr., og det er så den måde, man finansierer at give flere penge til de ældre på. Den prioritering er vi uenige i, vi mener, det er en god prioritering, vi giver børneområdet et løft, og så de 2 områder, der får næstflest penge, det er ældreområdet, og det er handicapområdet, der hver får et lille løft.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Jamen jeg har nogle enkelte spørgsmål. Det drejer sig bl.a. om, hvordan borgmester Mogens Lønborg kan være skuffet, når man ikke tager ansvar, det forstår jeg simpelt hen ikke. Når man er skuffet, så må man simpelt hen ind og tage ansvar, sådan at man kan undgå at blive skuffet.

Altså forvirringen om ældrebudgettet, som Karin Storgaard var inde på, det skyldes da bl.a., at hele batteriet af højrefløjen har været ude og udtale sig om, at der er nedskæringer og nedskæringer og nedskæringer, når der ikke er det.

Så vil jeg sige til Peter Schlüter, det er tæt på en provokation at tale om, at man bekymrer sig om de svageste, når man ser på, hvilken regering som Peter Schlüters parti støtter og er en del af, en regering, der helt klart har skabt større ulighed. Men herinde er det åbenbart noget, man virkelig bekymrer sig om. Jeg synes, det kunne være rart at få lidt overensstemmelse mellem politikken for De Konservative på folketingsniveau og De Konservative i Borgerrepræsentationen, hvad er det egentlig, man støtter der.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil godt sige, at jeg lukker for de korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører nu. Der bliver muligheder igen, når der kommer andre ordførere på, så vi gennemfører dem, der har indtegnet sig indtil nu.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Jeg vil starte med Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti, som har været heroppe og sige, at de er superglade for, at de står uden for budgetforliget. Det er jeg på en eller andet niveau også, at de gør, forstået på den måde, at det her er et løft, godt nok et lille løft til ældreområdet, men det er et løft.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Dansk Folkeparti på landsplan har været med til at bestemme, hvordan ældres tilstand skal være i landet igennem de sidste 5-6 år, og hvordan ser det ud, det vil jeg bare lade stå til jeres overvejelse.

Martin Hirsch fra Venstre er et godt menneske, men Martin Hirsch, du skal være ærlig, når du stiller dig på talerstolen og siger, at I kan bruge pengene to gange, I kan bruge pengene til skattelettelser, og samtidig kan I åbenbart også bruge pengene til serviceloft og anlæg. Det forstår jeg simpelt hen ikke, hvordan du kan komme frem til det.

Jeg mener, at hvis I nu sad med den dybe tallerken, så har I åbenbart ikke formået at være gode nok til at forklare de andre partier herinde, hvordan I kunne bruge pengene to gange.

Rikke Lauritzen fra Enhedslisten, jeg vil bare lige sige, du maler fanden på væggen ved at sige, at folkesundheden er på skråplan, og at vi ikke interesserer os for folkesundheden. Det skal lige siges, at hele konceptet folkesundhed fortsætter heldigvis i 2008 og fremefter, og vi får endnu et nyt sundhedscenter, som bliver placeret på Amager i 08, så vi fortsætter.

Men det er rigtigt, at årets budget står i børnenes tegn, det står vi også ved. Det er, som om de andre partier lige pludselig er blevet børnefjendtlige osv. ved at sige, uha, det har I gjort forkert. Det er jo en prioritering, det er en politisk prioritering, og det må I også stå ved.

Men jeg mener også, at I surmuler en smule, borgmester Mogens Lønborg ved nu, hvor I står uden for, at sige, jamen det er et dårligt budget. Det er selvfølgelig forståeligt nok, at I mener det.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Jeg har primært lyst til at tale til socialborgmester Mikkel Warming fra Enhedslisten, jeg har lyst til at blive fuldstændig lavpraktisk og sige, vi har én pose penge.

Inden for socialområdet havde vi et problem med et overforbrug på handicapområdet, det blev vi selvfølgelig nødt til at løse. Delvis løser vi det inden for en rationaliserings- og genopretningsplan, selvfølgelig skal vi være ansvarlige inden for dette område, men delvis gik vi til budgetforhandlingerne med et ønske om tilførelse af ekstra midler for at rette op på det øgede antal af registrerede sager af handicappede. Det var os magtpåliggende at få pengene, vi fik pengene, vi fik faktisk på kroner og ører det, Mikkel Warmings forvaltning mente, der var brug for.

Vi bad også om penge, fordi den her genopretningsplan nok ikke kunne effektueres hurtigt nok, vi fik yderligere penge til den her genopretningsplan.

Lad mig bare slå fast, at jeg er glad for, at vi fik pengene, der var brug for dem, og vi kan rette op på en meget uheldig udvikling inden for børnehandicapområdet, hvor der var alt for lange ventelister.

Desuden så blev vi enige om, at nu skulle vi kulegrave området, så vi er sikre på, at vi bruger vores midler bedst muligt.

Ud over det havde vi et problem med udsatte børn, vi har fået flere underretninger, og vi skal reagere på, at det er rigtig godt, og vi fik på kroner og ører, hvad vi bad om på det område, og så gav vi hinanden håndslag på, at også det her område skulle kulegraves med henblik på, om man kunne lave en demografiregulering på området.

Men vi har kun én pose penge, Mikkel Warming, og derfor er det her måske også blevet et lidt kedeligt budget, det kunne have været sjovere at få flere projekter, hvor vi skal klippe røde snore over også på socialområdet, men vi skulle fylde huller bl.a. på børne- og ungdomsområdet havde vi nogle gevaldige huller at fylde. Jeg vil ikke skyde med løst krudt på, hvis skyld det var, det var bare fakta, det havde vi. Dem fyldte vi.

Ud over det gav vi et serviceløft på daginstitutionerne med flere hænder.

Jeg har lyst til at spørge Mikkel Warming, skulle vi ikke have fyldt de her huller, skulle vi ikke have fyldt dem på børne- og ungdomsområdet. Lad mig bare slå fast, budgettet var et lidt kedeligt budget, det er primært gået til børn og unge, hvor der skulle fyldes huller og en mindre del til socialområdet og ældreområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Så var der ikke flere penge at bruge af, det havde været sjovt at have flere legemidler, men desværre.

(Kort bemærkning).

Jens Nielsen (A): Jeg hører, man er i fare for at blive kaldt perfid, når man deltager i diskussionen her, det vil jeg nødt til blive kaldt.

Jeg vil gerne starte med at give borgmester Mogens Lønborg ret, at man vurderer en by på, hvor godt den behandler sine svageste, og jeg synes ærligt, vi kan sige, vi behandler dem godt. Men jeg vil gerne sige, man bliver ikke kun vurderet på, hvordan man behandler sine svageste, man bliver faktisk også vurderet på, om man laver nogle fremadrettede investeringer, der kan gøre, at byen har en fremtid, og at man kan konkurrere, og at man kan tiltrække investeringer, og man kan gøre det her til en spændende by at være i for andre.

Så de langsigtede investeringer, metropolzone omkring de kreative økonomier er meget, meget vigtig. En ny opgørelse har lige vist, at København er røget fra at være nr. 6 i verden på konference- og mødeaktivitet til at være nr. 16, vi er ved at sakke bagud, og vi skal gøre en ihærdig indsats på sådan nogle områder.

Jeg vil også gerne rose borgmester Mikkel Warming for at kæmpe for sit område og for ikke at give op. Men borgmester Mikkel Warming profilerer sig i høj grad på netop det her område. Det er sådan, at der skulle indgås et budgetforlig for hele kommunen, og der er det ikke tilstrækkeligt at se på ét område alene.

Vi har rent faktisk fået tilført så mange penge, så det der tilbagestår er absolut i småtingsafdelingen, og er på et niveau, hvor f.eks. regeringen i masser af år har indregnet større procentbesparelser, som man bare forudsatte kunne klares via effektiviseringer.

Jeg vil godt sige, vi har haft kontakt til handicaporganisationerne, vi havde møde så sent som i går i Handicaprådet. Rådet til os fra handicaporganisationerne var, snak nu med os i det fremadrettede, vi har faktisk nogle rigtig gode ideer til, hvor der kan foretages nogle tilpasninger, uden det gør ondt.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Som jeg sagde før, så sluttede jeg talerrækken, og jeg slutter med 2 repræsentanter for Enhedslisten, men jeg forstår, at borgmester Mikkel Warming mener, han var indtegnet inden, og da de andre åbenbart ikke kan dække det, så synes jeg, vi skal acceptere, at Mikkel Warming også kommer på, og dermed er debatten sluttet.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Først vil jeg undlade at kommentere bemærkningerne fra Peter Schlüter og Rikke Lauritzen.

Så vil jeg sige til hr. borgmester Mikkel Warming, at vi har tilført 50 mio. kr. i forbindelse med budgetforhandlingerne til det her område, og det er vi glade for med de muligheder, der har været, så er det et rigtig godt resultat.

Når vi ser på det regnestykke, der har været fremlagt, og den diskussion, vi har haft, så vil jeg prøve nu for sidste gang, bliver det, efter talerlisten er lukket, at spørge om, hvorfor vi kun regner besparelserne med, hvorfor regner vi ikke der, hvor vi bruger pengene, de ekstraudgifter.

Man kan sige, nu talte vi om en pladespiller før, men hvis nu Enhedslisten ikke er en pladespiller, så kunne det være rart at få andet end en reference til side 144.

Når man er blevet kompenseret for KMD-sag osv., eller når man ikke er blevet kompenseret, sagde Mikkel Warming, så må man spare osv. Men hvad er nu det, når man ikke er blevet kompenseret, altså når vi beslutter at bruge penge på KMD-sagen, nu har vi besluttet at bruge penge Herfra og Videre på f.eks. sundhedshuse, som er en glimrende sundhedsforebyggende aktivitet ude på Christiania, når vi vælger at bruge nogle af vores penge på det frem for noget andet, så er det da ikke rimeligt, at vi ba-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

re udskriger det andet som værende besparelser og så helt glemmer de gode ting, vi valgte at bruge pengene på i stedet for. Det er da urimeligt.

Så forstår jeg i øvrigt ikke, hvorfor Mikkel Warming har så meget imod den der Nordhavnsproces, som vi kører. Der var 700 mennesker til et glimrende møde forleden, og ude lokalt på Østerbro er vi vældig glade for, at vi bliver inddraget grundigt i det spændende fremtidige arbejde med at skabe en ny bydel.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Regeringen er med til at skabe, som Lars Rasmussen var inde på, større ulighed og mindre velfærd både i Danmark og rundt omkring i kommunerne. Det gør regeringen bl.a. ved at have nogle stramme økonomiske rammer, stramme regler over for kommunerne, bl.a. udgiftsstoppet. Det kan vi alle sammen være enige om heromkring, udgiftsstop, som rent faktisk betyder, at vi her i København ikke må bruge alle de penge, som vi gerne vil, f.eks. på drift.

Det er også derfor, vi står i en situation, hvor flertallet herinde i Borgerrepræsentationen ligesom skændes omkring de 420 mio. kr. Men udgangspunktet er, at det er regeringen, der bærer ansvaret i forhold til denne også stramme diskussion, vi har, 420 mio. ud af faktisk 2 mia. kr.

Så i Enhedslisten, vi har både landspolitisk og ude i kommunerne og ude i de nye regioner osv., vi vil gerne bryde med regeringens udgiftsstop. Hvorfor er det så svært for Det Radikale Venstre og ordføreren Manu Sareen at forstå det, hvorfor er det så svært? Vi deler hverken ideologi, vi er ikke med i det samme parti, vi hører ikke til højrefløjen, vi er helt ovre på den anden side. Vi vil gerne udfordre regeringen.

Det er derfor, vi ærgrer os over, at vi har fået en aftale, som faktisk betyder, at det går ud over de ældre, og det går ud over de handicappede ude i det sociale område. De 2 mia. var nok penge til at lukke alle hullerne rundt omkring, men det kan vi ikke, fordi flertallet herinde gerne vil overholde regeringens udgiftsstop, det vil vi ikke. Vi havde et alternativ, så vi er kede af, at SF, Socialdemokrater, de traditionelle venstrefløjspartier ikke kunne være med i sådan en aftale, sådan at vi kan få en alternativ politik i forhold til nye.

Morten Kabell (Ø): Ja, i denne her enhedslistesundersang, som vi tager lige nu, så skal jeg sige, at jeg er godt klar over, at Lars Rasmussen gerne ser, at Enhedslistens medlemmer i denne sal klæder sig i sæk og aske og kommer bukkende og undskyldende ind hver eneste gang, vi træder ind på Rådhuset.

Det har jeg så ikke nogen grund til, og jeg synes heller ikke, at vi som parti har nogen grund til det, bl.a. fordi vi faktisk har taget et ansvar. Men når Lars Rasmussen er så godt i gang med at nævne en sag, hvor det er, at Enhedslisten skal undskylde, beklage og i det hele taget være meget ydmyg, så kunne jeg godt tænke mig at høre Lars Rasmussens kommentarer til, lad os starte: Ligkistemagasinet, en integreret del af den københavnske arbejderbevægelse, som ja, vi skal ikke gå så langt som til at nævne døde børn, nå ja, det gjorde jeg så alligevel, som forsvandt fra kapellerne, og hvor man alligevel opkrævede penge for dem fra forældrene.

Vi kan nævne sagen i sundhedsforvaltningen for nogle år siden, hvor et massivt underskud på 200 mio. kr. måtte reddes og rettes til af alle andre partier end Socialdemokraterne, fordi Socialdemokratiet var handlingslammet og i bund og grund lod som om, at problemet ikke eksisterede. Vil Lars Rasmussen være så venlig at forholde sig til det.

Vi har aldrig nogen sinde hørt Socialdemokraterne beklage, undskylde eller på nogen anden måde opføre sig på den måde, som Lars Rasmussen gerne ser, at Enhedslisten opfører sig over for underskuddet, det i øvrigt uacceptable rod og underskud, der var i børne- og ungdomsforvaltningen.

Vi kan nævne KUC, Københavns Ungdomscentre. Vi havde Huset i Magstræde, som fik lov til at køre som, hvad skal vi sige, et socialdemokratisk ledelsesbeskæftigelsesprojekt i mange år. På trods af at vi snakkede om millionunderskud, så var der ikke en levende sjæl i Socialdemokraterne, der drømte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

om at gøre noget ved det. Næh, det var faktisk os andre, der måtte gå ind og rydde op, der måtte gå ind og rette budgetterne til, måtte i bund og grund faktisk indstille, at man lukkede Huset i Magstræde, således at man kunne få rettet op på KUC's katastrofale økonomi. Jeg vil gerne have en socialdemokratisk beklagelse af det.

Vi kan nævne Accenture. Det var Socialdemokratiet i spidsen, der stod for privatiseringen og skabte det massive rod i løn- og pensionsudbetalingerne.

Desværre så blinker den nu, jeg kunne nævne, jeg kunne blive ved, men jeg har desværre kun 2 minutter. Men det kunne være interessant at høre den socialdemokratiske reaktion.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): For det første er det sådan, at det er budgettet, vi behandler her i dag, det er også det, vi debatterer, og for det andet er det sådan, at jeg har sagt, at der er ikke flere korte bemærkninger i denne runde.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Reglerne skal jo så huskes at være ens for alle.

Småtterier, sagde Jens Nielsen, vi taler om grønthøsterbesparelser ud over de 34 mio. kr. i prioriteringsrum, grønthøsterbesparelser på små 50, 1,2 pct. af driftsbudgettet. Hvad kommer det til at betyde rundt omkring f.eks. på bosteder, for udviklingshæmmede og handicappede? Det betyder færre vaktimer, mindre efteruddannelse, mindre supervision af medarbejderne, dårlige dækning om natten som sagt, færre nattevagter, færre medarbejdere, der kan hjælpe den enkelte beboer f.eks. ud og gå en tur. Hverdagen bliver simpelt hen ringere, det er ikke småtterier, det er en hverdag, der bliver ringere, og det kan man ikke snakke sig fra.

Jeg ved godt, at Thor Grønlykke virker, som om han ikke har læst budgetforslaget, og det synes jeg er enormt deprimerende i forhold til debatten, for der bliver nemlig listet op alle de uomgængelige udgifter, der var her i foråret, som man skulle dække. Når man skal dække uomgængelige udgifter, som f.eks. handler om, at man ikke er blevet kompenseret for den husleje, man skal betale i den runde, der var, jamen så skal de penge jo hentes et andet sted fra, fordi de jo netop ikke dumper ned fra himlen. Og sværere er det sådan set ikke.

Margrethe Wivel siger ganske korrekt, der er kun én pose penge, og det er derfor, jeg allerede har prøvet at antyde, at man kunne måske også inden for regeringens rammer have prioriteret anderledes, f.eks. i forhold til over 2 år at bruge, jeg mener det er 45 mio. kr. på et statsligt klimatopmøde, et statsligt klimatopmøde i stedet for – nej, det var 35, undskyld.

Der er 45 mio. over 3 år på erhvervsservice, som i øvrigt indeholder diverse analyser af OECD, kontaktcentre for erhvervslivet, og hvad ved jeg. Det er nemlig ganske korrekt et spørgsmål om prioritering af mennesker eller prestigeprojekter, man prioriterer.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så går vi videre i talerrækken.

Pia Allerslev (V): Desværre, I er lidt for sent på den i forhold til de andre demonstrationer, vi er færdige med budgetforliget. Desværre, I er lidt for sent på den i forhold til de andre demonstrationer, vi er færdige med budgetforliget.

Det var den lakoniske besked, som overborgmesteren kunne give den gruppe handicappede, som kort tid efter indgåelsen af budgetforliget var troppet op foran udvalgsværelse F for at tilkendegive deres utilfredshed med budgetforligets indhold.

Med den bemærkning fik københavnernes et særligt blik lige ind i overborgmesterens politiske logik. For det første så afslører overborgmesteren her, at hun ikke lader sig styre af en overordnet politisk filosofi, ideologi eller bare et ønske om at udvikle og gøre det bedste for København, nej, over-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

borgmesteren lader sig styre af først til mølle-princippet, så må fanden – undskyld mig ordvalget – tage de sidste.

De, der først får mast nogle folk sammen nede på Rådhuspladsen, det er også dem, der får en del af kagen. Overborgmesteren lader sig rent ud sagt styre af dem, der over længst tid råber højest muligt, eller som overborgmesteren selv udtrykte det: I er lidt for sent på den i forhold til de andre demonstrationer.

Åh hvad pokker tænkte overborgmesteren for det andet, dem er der jo heller ikke ret mange stemmer i, et par håndfulde handicappede, som vel alligevel ikke sætter deres kryds på valgdagen, hvorfor gå op i den slags, i moderne politik er der ikke plads til de gammeldags socialdemokratiske paroler om at kere sig om de svageste. De må vente, og så har pressen såmænd nok også glemt alt om det til næste år.

På den baggrund tænkte overborgmesteren, for det tredje er der jo heller ingen grund til at eksperimentere med sådan almindelig høflighed, nej, I kommer for sent, ud af vagten med jer den samme vej, som I kom ind.

Jeg synes, København savner et moralsk lederskab, og jeg synes faktisk, at eksemplet med de handicappede udstiller så rigeligt hvorfor, sådan kan man simpelt hen ikke behandle en af de grupper i det danske samfund, som har det allersværest. Det er uanstændigt.

Jeg synes især, at det er uanstændigt, fordi enhver ved, at det eneste, overborgmesteren insisterede på i disse budgetforhandlinger, ja, det var at få tilført millionvis af kroner til sine egne prestigeprojekter, store som små projekter imellem hinanden, men alle som en havde den fællesnævner, at de er et led i overborgmesterens valgkamp frem imod november 2009.

Mange har udråbt borgmester Bo Asmus Kjeldgaard som den helt store vinder i disse forhandlinger, og en vinder, ja, det er han da, men den største af dem det er overborgmester Ritt Bjerregaard, for hvem det er lykkedes at hive penge hjem til sin egen valgkamp. Dette her er ikke et velfærdsbudget, nej, det er et snoreklipperbudget i den helt store stil.

Det kommer også til at afspejle Venstres og de øvrige borgerlige partiers stemmeafgivning senere i aften. Vi vil foreslå, at der føres penge fra overborgmesterens prestigeprojekter over til mere velfærd.

Vi vil bruge 10 mio. mere på børnepasningsområdet end overborgmesteren, vi vil bruge 15 mio. mere på skoleområdet end overborgmesteren, vi vil bruge 20 mio. mere på handicapområdet end overborgmesteren, vi vil bruge 30 mio. kr. mere på ældreområdet end overborgmesteren. Alt i alt vil vi bruge 75 mio. på regulær velfærd mere end overborgmesteren.

Derudover vil vi bruge 85 mio. kr. mere end overborgmesteren på at færdiggjort renoveringen af de københavnske idrætsanlæg. Vi vil bruge 10 mio. kr. mere end overborgmesteren på vejvedligeholdelse, og vi vil bruge 16 mio. mere på cykelstier end overborgmesteren.

Dertil kommer, at vi også vil sænke skatten med 0,1 pct., og det hele, ja, det er fuldt finansieret krone til krone. Vi vil have lidt mindre Ritt Bjerregaard og meget mere velfærd og skattelettelser.

Og tænk sig, noget nær sådan kunne det faktisk være blevet. For første gang i den tid jeg og for den sags skyld også rigtig mange partifæller i øvrigt har trådt vores sko flade her i huset, så var der mere end bare almindelig snak om en budgetaftale uden om Socialdemokratiet. Repræsentanter for en række partier til Venstre og højre i det politiske spektrum mødtes rent faktisk for at føle hinanden på tænderne, kunne vi mon finde ud af noget, var der mon basis for en aftale. Min tolkning er, at det bestemt er et redskab, som både kan og skal holdes varmt.

Jeg nævner det her, fordi sådan som jeg ser det, så kunne tilfredsheden med et forlig uden om Socialdemokratiet, også hos dem der er i forlig med Socialdemokraterne denne gang, det kunne have været mindst lige så stort i et forlig med de borgerlige partier og Enhedslisten. Eller med andre ord de krav, som SF og De Radikale havde i disse forhandlinger, dem kunne vi have indfriet mere end rigeligt i forhold til det, der ligger foran os i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Jeg kan sige for Venstres vedkommende, vi ved godt, hvad det kræver at lave aftaler med politiske partier, der ligger så langt væk som SF og Enhedslisten, det kræver, at der bliver klippet en hæl og hugget en tå, men det er vi villige til. Jeg vil gerne bruge vores snakke i de netop overståede forhandlinger som et afsæt til yderligere tillidsskabende foranstaltninger.

Borgmester Martin Geertsen nævnte i sin tale ved førstebehandlingen af dette budget, at overborgmesteren optrådte som den stærke pige i klassen. Jeg må sige, at noget af glansen er gået af overborgmesteren siden da, man aner, hun er ved at miste styringen over København, man kunne måske sige, at rattet er blevet lidt fedtet. Jeg tror ganske enkelt, at det handler om, at alle partier nu efterhånden har gennemskuet overborgmesteren.

Vi gider ikke længere finde os i, at overborgmesteren kører sit del-og-hersk-trip med alle andre som tabere, vi gider ikke længere finde os i, at overborgmesteren bruger den ene til at slå den anden oven i hovedet med, og vi gider ikke længere finde os i, at embedsværket skal bruges i overborgmesterens politiske vendetta mod politiske modstandere.

Vi gider i det hele taget ikke længere finde os i, at overborgmesteren efterhånden har skabt sådan en dårlig stemning her i huset, at hverken politikere eller embedsmænd efterhånden har lyst til at være her mere.

På den baggrund så ville enhver jo nok miste den politiske styring, og på den baggrund, ja, der ser jeg temmelig lyst på fremtiden.

Tillad mig også her ved afslutningen af de her budgetforhandlinger at rette en særlig varm tak til vores tro følgesvende hos De Konservative og Dansk Folkeparti, det er en stor glæde for os i Venstre at samarbejde med jer.

Tak for ordet.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Bare for en kort bemærkning til socialborgmester Mikkel Warming, der foreslår at holde det inden for rammerne og derfor peger på erhvervsservicecentre. Men det er måske også her, vores ideologiske forskel kommer til udtryk, for hvis vi ikke har en vis robusthed i samfundet og en vis sundhed i økonomien, hvordan er det så, at vi skal have de bredeste skuldre til at bære de svageste.

Lad mig så også minde Mikkel Warming om, at erhvervsservicecentre og de tiltag, der foregår her, bl.a. er iværksætterier for etniske minoriteter, særligt etniske minoritetskvinder. Det er der bestemt også social profil over.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg kan forstå, at Venstre og Enhedslisten godt kan lave budgetforlig sammen, hvis der bliver klippet en hæl og en tå. Jeg tror, det bliver et budgetforlig, som vil være vel-skabt, men uden arme og ben.

20 mio. kr. er, hvad Venstre vil afsætte til handicappede, og jeg synes, at det er et spændende tal, fordi det ikke er et tal, jeg har set rigtigt andre steder, så jeg kunne godt tænke mig at spørge Pia Allerslev, hvad er det præcis, de penge skal bruges til, hvad er ideen med de 20 mio., de så velallierede fra LFS talte jo om 31 mio., og Mikkel Warming taler om, er det nogleogfirs mio. og hundrede mio. og mange mio. Hvis man skulle have alle de uomgængelige udgifter med, som jo er alle udgifter på socialområdet, så ville det blive endnu mere.

Men Pia Allerslev, jeres 20 mio., hvad er det helt præcis, de skal gå til.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg vil ikke kommentere på Pia Allerslevs fortsættelse af Martin Geertsens fine allegori om den stærke pige i klassen. Jeg går ud fra, at det sikkert er meget morsomt at forestille sig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

overborgmester Ritt Bjerregaard som Pippi Langstrømpe, og jeg ved ikke, om borgmester Martin Gertsen så skal være hr. Nilsson, eller hvad han skal være. Men jeg tror, det har begrænset interesse for københavnere.

Derimod vil jeg gerne snakke om prioriteringer. Der er noget, jeg ikke helt rigtigt har forstået. Det drejer sig om Pia Allerslev, der taler om, at de borgerlige mener så og så og takker De Konservative og Dansk Folkeparti for godt samarbejde. Men sig mig, der ligger jo 3 forskellige budgetforslag, 3 helt forskellige budgetforslag fra de 3 partier, Dansk Folkeparti og Venstres ligner hinanden temmelig meget bortset fra en skattelettelse, mens De Konservatives budgetforligsforslag afviger ganske markant fra de to andre. Så jeg vil da gerne vide, hvordan de to ting hænger sammen, og hvor tæt de egentlig er på hinanden.

Og så kommer Enhedslisten ind i billedet, den hæl og tå, der skal klippes, den koster så 700 mio. fra Enhedslistens vedkommende, så det er en ret dyr tå.

Der, hvor vi står i Socialdemokratiet, det er, at vi er godt tilfredse med det budgetforslag, vi har fremlagt sammen med De Radikale og SF, og vi er også godt tilfredse med de ting, som Venstre kalder for Ritt Bjerregaards prestigeprojekter. Hvis man vil kalde skolemad for et prestigeprojekt for Ritt Bjerregaard, fint med mig. Jeg synes, det har en stor betydning, at københavnske børn får et ordentligt måltid mad i skolen, så de er parat til at lære noget.

Hvis man vil kalde integration for et socialdemokratisk prestigeprojekt, fint med mig, det er vigtigt, vi ikke får en delt by. Hvis man vil kalde klima for et socialdemokratisk prestigeprojekt, fint med mig. Jeg tror lige, Venstre kan nå at fortælle Anders Fogh det, inden han tager til Grønland næste gang. Hvis man vil kalde erhvervsservice for et socialdemokratisk prestigeprojekt, ja, så er det også fint for mig, for vi mener rent faktisk, at det er nødvendigt med gode forhold for byens erhvervsliv for at få en by i vækst.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Jeg kan jo fortsætte, hvor Anne Vang slap. Først vil jeg dog sige, at det er selvfølgelig beklageligt, hvis Venstre er meget ked af at være herinde, det kan vi måske ikke rigtigt, det er selvfølgelig noget, Venstre kan udtale sig om, men hvor medarbejderne er henne i det, jeg synes ikke, de skal tages som gidsler i denne her sammenhæng.

Men jeg vil sige f.eks. i forhold til klimakonferencen, så er den i allerhøjeste grad nødvendig, ikke mindst når man ser på f.eks. den regering, som Venstre er en del af, og som f.eks. har forhindret Københavns Kommune bl.a. i at lave en effektiv miljøzone.

Det betyder faktisk, at vi hvert eneste år har omkring 500 for tidlige dødsfald. Det ville da være virkelig, virkelig en velfærdsstigning, som vi faktisk kunne høste uden de helt store omkostninger, hvis det var sådan, at vi kunne få lov til at indføre en effektiv miljøzone.

På det grundlag vil jeg da sige, der synes jeg faktisk, at en klimakonference i allerhøjeste grad ikke er en snoreklipping, men i allerhøjeste grad en nødvendig og også en mulighed for Københavns Kommune at få regeringen forpligtet på at lave de miljøtiltag og sætte fokus på dem, som er helt nødvendige og afgørende for københavnernes sundhed i fremtiden.

Ud over de for tidlige dødsfald så er der også en hel række mennesker, som lider af astma og bronkitis i den forbindelse, det ville også være noget, der kunne gå ned.

Så jeg synes bestemt ikke, man kan kalde det snoreklipping, medmindre man mener, at folks helbred kan anses for at være snoreklipping.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Nu sad jeg lige og skrev Pia Allerslevs tal ned, og jeg håber, de er korrekte. Der skulle bruges 10 mio. kr. på daginstitutioner og 15 mio. kr. på skoleområdet, 20 mio. kr. på ældre og 30 mio. til handicappede, 85 mio. kr. til renovering og 10 mio. eller 16 mio. til veje, jeg hørte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

det ikke helt, og så skulle der også gives en skattelettelse. Det skulle finansieres, det var fuldt finansieret bl.a. med mindre Ritt Bjerregaard.

Er det muligt at få det uddybet en lille smule, nu har vi begge to en læreruddannelse, Pia Allerslev, jeg ved ikke, om vi også har haft matematik på linjefag begge to. Kan du lige forklare det lidt mere.

Jeg vil gerne spørge lidt til det med de svage grupper. Hvis man virkelig er interesseret i de svage grupper, nogle af de allersvageste grupper i det her samfund, nemlig de stofmisbrugere, vi har på Vesterbro, jeg vil gerne spørge til, hvorfor Venstre gang på gang modsætter sig, at de kan få en ordentlig behandling.

Og så spørger jeg en gang til, fordi nu har jeg spurgt tre gange, vil Venstre ikke bekræfte, at uligheden er steget i de 6 år, man har haft regeringsmagten i det her samfund.

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Jeg noterede mig med interesse det meget stemningsfyldte billede, som også Pia Allerslev prøvede at male videre på, som andre har kommenteret på, der kommer fra flere af Venstres ordførere her i aften.

Jeg er fuldstændig enig i, at der kan være dårlig stemning, også når man bruger usandheder og andre ting. Jeg noterede mig også en invitation fra Venstre, om den var skjult eller slet skjult, det ved jeg ikke.

Jeg vil sige fra radikal side, vi vil altid meget gerne i samarbejde med Venstre, men jeg har en række dårlige erfaringer i bagagen, som jeg ikke har det så godt med. Som ordfører på skole- og børneområdet så har jeg hele vejen, siden vi startede, haft et tæt samarbejde med VKO, men det er også begyndt at smuldre lidt. Jeg ved ikke rigtigt, hvor vi har dem lige nu, derfor er det ret svært at tage imod sådan en invitation.

Et godt eksempel er jo det strukturforlig, som vi fremlagde i august, hvor vi havde mulighed for at sidde og forhandle i flere uger, men hvor VK og Louise Frevert mødte op og deltog en times tid, og så gik flere af dem igen og bagefter prøvede at skabe en række historier om, at det skulle være overborgmesteren, der pr. telefon dikterede forhandlingernes gang, og jeg ved ikke, hvad der skete.

Sandheden var jo, at der var en ordfører, der ikke kunne få fat i sin egen borgmester, fordi vedkommende var til et socialt arrangement, det var jo også vigtigere end en milliardaftale.

Så jeg har det sådan lidt, jeg tror sådan set gerne, at vi kan samarbejde, men jeg ved ikke helt, om vi rigtigt kan regne med det samarbejde i øjeblikket. Så vi passer lidt på.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ikke forsvare, hvad Venstre og de andre borgerlige partier mener, intet ligger mig fjernere. Men det er mere Thor Grønlykke, som endnu en gang får mig her på talerstolen. Al den her snak om at hugge i hæle og klippe tæer, det virker, som om Thor Grønlykke er lidt manisk.

Det indgik nemlig også i hans tale her for en måneds tid siden, hvor Thor Grønlykke så sagde, vi vil godt løse problemerne for de handicappede, som ikke skal betale prisen, men vi vil ikke lave en bevidstløs demografimodel, når man f.eks. i socialborgmesterens forvaltning ikke kan svare på, om de handicappede, der er blevet flere af, mangler det yderste af lillefingrene, eller de er hjerneskadede, eller hvad det er, de fejler osv.

Pointen er, at det lyder nærmest som om, når man så læser resten af talen igennem, at der slet ikke er tale om besparelser, det er bare penge, der er blevet spildt til unyttige ting, det er faktisk det, der står. Det vil jeg da godt sige, jeg synes da, at socialborgmesteren gør meget ret i at gøre opmærksom på den situation, der er inden for udvalgets område, og som er alle udvalgsmedlemmerne bekendt. Hvis han ikke gjorde dette, ville han blive kritiseret senere hen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Så derfor er spørgsmålet så, mener Socialdemokraterne og Venstre for den sags skyld også, at der ikke skal spares, at det ikke går ud over de mennesker, som ligger under det ressortområde, der hedder socialområdet.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det, der i første omgang får mig herop, det er, jeg gerne vil kvittere Venstre for de gode bemærkninger til De Konservative og Dansk Folkeparti, vi har stået skulder ved skulder i de her forhandlinger. Vi gik seriøst til forhandlingerne, vi fik pludselig ikke flere invitationer.

På det sidste møde, vi deltog i, der havde man altså fra Socialdemokratiets side lavet en ændring af tekst og tal, som Socialdemokratiet godt vidste var langt i den forkerte retning, på alle punkter havde man ændret det i retning af SF. Forventer Socialdemokratiet så, at man så, og så må jeg hellere kigge herover, skrev under på det makværk, nej naturligvis vil man ikke det.

Men det jeg så lige vil sige, og det er til Anne Vang, som så straks kommenterer, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti jo ikke har stillet det samme forslag, nej, det har vi ikke, vi er jo også 3 forskellige partier. Vi har så også valgt forskellig strategi til at håndtere den situation, der er opstået.

Men det jeg synes er vigtigt for Socialdemokratiet og de øvrige to politiske partier at bemærke sig, det er, at vi er fuldstændig enige om at ville mere velfærd end forligspartierne. Det er jo det interessante, fordi vi har skåret al tant og fjas væk, klippet snore væk, og så har vi lagt det mere over på velfærd.

Altså en Nordhavnsfest vil vi jo ikke kalde velfærd, men det gør Socialdemokratiet måske, 3 mio. til at fejre valgretten for kvinder, det vil vi ikke kalde velfærd, det er fest. Socialdemokratiet vil måske kalde det velfærd.

På den måde har vi taget en masse af det, som ikke var velfærd og har flyttet det over til velfærd, så vi har mere velfærd på programmet, kære forligspartier, end I har.

At V og K så har prioriteret lidt forskelligt, ja, det er vel meget naturligt. Vi har lagt mere over på ældreområdet, vi har lagt sammen med O mere over på børneområdet, sådan er det. Men vi er enige om at bruge flere penge på velfærd.

Og så kommer den også fra Lars Rasmussen omkring skat. Nu har jeg ikke de store forventninger til Socialdemokraternes talforståelse, men jeg vil alligevel godt appellere om, om man ikke godt er enig med mig i, at selv om skatteprocenten sænkes, så kan man faktisk godt få flere skatteindtægter i kassen. Er det rigtigt eller forkert, kære Socialdemokrati, at det hænger sådan sammen, eller er det i jeres forståelse sådan, hvis man sænker skatteprocenten, så falder skatteindtægterne. Det synes jeg da kunne være lidt interessant.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Der er en række af medlemmerne her i forsamlingen fra Socialdemokraterne, som ikke helt kunne forstå, hvordan vi har fået det hele til at hænge sammen. Nu er jeg reduceret til ham med regnearket, så det vil jeg prøve at indvie Den Socialdemokratiske Gruppe i.

Det er sådan, at vi i grundformen tiltræder det budgetforlig, der er indgået mellem 3 partier. Men inden for rammerne af det budgetforlig, der omprioriterer vi nogle millioner kroner over de næste 3 år. I 2008 er det 101 mio. på driften og 136 på anlægsdelen, i 09 er det 100 mio. på driften og 99-100 mio. på anlæg, og i 10 er det 81 mio. på drift og 34 mio. kr. på anlæg, som vi bruger til noget andet.

Der, hvor vi bl.a. sparer, det er skolemad, det er udearealer ved Madhuset, det er integrationspakke, klimatopmøde, Agenda 21, ungdomskultur, store dele af erhvervsservice, undersøgelser af trængselsafgifter, 6. borgerservicecentre, pas, kørekort, en masse af de her uddannelses- og revisionstiltag på Økonomiudvalgets område, som vi sådan set synes, man kunne klare inden for rammen. Det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

branding, det er it til BR-medlemmer, det er anlægspakke til Rådhuset. En lang række enkeltstående forslag, som beløber sig til de tal, som jeg nævnte før.

Det summer alt sammen op i, at det faktisk er muligt både at lave mere velfærd og samtidig sænke udskrivningsprocenten med 0,1. Så det er sådan set fuldt finansieret inden for rammen, at det er en aftale, der er lavet mellem de 3 partier, vi rokerer rundt inden for aftalen. Det betyder altså også, at vi overholder driftsrammen på de 431 mio. kr.

Så der er sådan set ikke noget hokusfokus i det, vi bruger de samme tal som forligspartierne, men rykker rundt inde i forliget. Så kan vi have en lang diskussion om, hvorvidt prioriteringen inden for rammen af det er rigtig, men det er, som det er.

En sidste kort bemærkning, overborgmester, der var en, der specifikt spurgte til, hvor vil Venstre bruge penge på handicapområdet: UÆ 254, som er børnefamilier med særlige behov, 9,7 mio. og UÆ 307, handicapområdet, 10,3 mio.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, og vi prøver at overholde taletiden.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Pia Allerslev var heroppe og sige, at de prøvede på at få et flertal uden om Socialdemokraterne. Jeg tænker bare på, vi har aldrig været ude og sige, at vi vil have et flertal uden om Venstre eller uden om Konservative eller uden om Dansk Folkeparti, vi vil gerne have et bredt forlig, som man så sidste år. Men så skal man selvfølgelig være enig om prioriteringerne, ikke.

Borgmester Martin Geertsen har lige stået heroppe og sagt, at det er prestigeprojekt sådan noget som at brande kommunen. Det mener jeg faktisk er bekymrende, borgmester Martin Geertsen, fordi vi er netop i en krisesituation, når vi skal rekruttere personale til vores kommune, bl.a. på ældreområdet. Vi står og mangler ansøgere til plejesektoren. Et af de områder, hvor vi evt. kan løfte og måske håbe på, at der kommer en forandring, det er at brande kommunen som byens bedste arbejdsplads. Det er jo helheden, vi er nødt til at tænke på.

Nu ved jeg godt, at det ikke drejer sig om billige boliger det her, men nogle af de argumentationer, der kom fra Venstre var netop, at skattelettelser ville gøre det bedre for børnefamilierne, bedre for de par, som ikke har råd til at bo i byen, og derved så kunne vi måske få flere til at bo i byen osv. Nej, borgmester Martin Geertsen, vi vil hellere have langsigtede brugbare løsninger, og det er derfor, vi tænker i helheder.

Jeg kan godt forstå, at borgmester Martin Geertsen ikke er tilfreds med budgetforliget, men netop at sige at det at brande kommunen er et prestigeprojekt, og vi ikke får noget ud af det, det mener jeg er en misfortolkning.

Det samme gælder borgmester Mogens Lønborg, når han siger, at nogle af de her prestigeprojekter er fester. Borgmester Mogens Lønborg, vi har snart en fest i vores egen forvaltning, og en fest behøver ikke kun være negativ, man må håbe på, at der kommer noget positivt, så jeg håber, der kommer noget positivt ud af de her projekter.

Undskyld, jeg gik lige 10 sekunder over tiden.

(Kort bemærkning).

Lise Thorsen (A): Jeg er glad for at høre borgmester Mogens Lønborg sige, at I har stået skulder ved skulder. Så undrer det mig, at der stadig ligger 3 forskellige budgetforslag fra jer, vi har ikke fået svar på endnu, hvorfor har I ikke kun et, hvorfor er I ikke gået ud skulder ved skulder og signaleret, at I havde et alternativ i stedet for nu at grave sig ned i hver sit hjørne og sidde og surmule.

Jeg har en fornemmelse af, at det mere handler om, som Pia Allerslev sagde, vi gider ikke mere.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Anne Vang (A): Jeg efterlyser sådan set svar på det samme spørgsmål, som Lise Thorsen stiller. Fordi det handler nemlig om, jamen det er rigtig fint med en opposition, der står skulder ved skulder, jeg tror sådan set, at det er udmærket med en stærk samlet opposition for demokratiet i enhver by og i ethvert land. Men jeg har virkelig svært ved at få øje på det her, og derfor tror jeg, jeg skal hjælpes lidt.

Borgmester Mogens Lønborg var så oppe og sige, nej, der er meget, vi er enige om, f.eks. at vi vil pille kvindes valgret, fejring af den dag, ud af det socialdemokratiske, Det Radikale Venstres og SF's budgetforslag. Men hov-hov, det er jo med i Venstres og Dansk Folkepartis budgetforslag, det vil de gerne stemme for. Det kan jeg selvfølgelig kvittere for, men det gør det nu alligevel til et temmelig dårligt eksempel fra borgmester Mogens Lønborg.

Der hvor jeg måske ser hovedknasten det er, at vi har 3 budgetforslag, hvor borgmester Mogens Lønborg så siger, at de er uenige om få ting. Men hvis vi nu tager skoleområdet, Venstre og Dansk Folkeparti vil bruge 25 mio. kr. ekstra på skoleområdet og daginstitutionsområdet i forhold til det budgetforlig, der foreligger. De Konservative vil bruge 130 mio. kr. mindre end det budgetforslag, der foreligger. Det er alt andet lige en temmelig stor forskel, en forskel på 155 mio. kr. i prioritering.

Så jeg spørger bare, hvor er det, jeg skal finde den enighed, I taler om.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Først et svar til hr. Jens Kjær Christensen. Jeg mener, og vi mener, at der er blevet brugt penge i socialforvaltningen på unyttige ting, og der er også besparelser, nogle af de besparelser, vi har i kataloget, som ikke vil påvirke serviceniveauet.

Jeg har sagt i den tale, som Jens Kjær Christensen refererede til, eksempelvis, at vi har brugt penge, de samme penge på hjemmeplejen, selv om vi faktisk har mistet 20 pct. af kunderne i biksen, fordi de er gået over til en privat udbyder. Det mener jeg f.eks. er et godt eksempel på penge, som ikke er givet godt ud.

Der har også lige været en KL-rapport på samme område, som har vist, at der er nogle centre, der kan levere en brugertidsprocent, som er dobbelt så høj som andre centre, og det synes jeg taler for sig selv, taler for, at der må være mulighed for at effektivisere uden at forringe serviceniveauet.

Men i borgmester Mikkel Warmings og Enhedslistens optik kan jeg forstå, at der eksisterer uomgængelige udgifter, og at disse ikke tæller, når vi skal gøre det samlede budget op.

Men jo, vi vil godt tage ansvaret for de omprioriteringer, vi laver, når vi eksempelvis bruger penge på Herfra og Videre eller Sundhedshuset, som er en sundhedsaktivitet, som vi alligevel har afholdt i Socialudvalget i år, så mener vi, at det er et udtryk for noget, vi hellere ville. Vi mener ikke, at det er uomgængeligt, men vi mener, at det er en god måde at bruge ressourcer på, fordi vi meget gerne vil de pågældende aktiviteter, og at vi kan spare nogle penge, som ikke vil påvirke serviceniveauet. Det mener vi er en fornuftig og ansvarlig tilgang til det at lave et budget.

Men for lige at opsummere, hr. Jens Kjær Christensen, nej, samlet set sparer vi ikke.

Så vil jeg sige til hr. Martin Geertsen, børnefamilier med særlige behov ...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Tiden er gået. Hvis det skal fungere med de korte bemærkninger, så beder jeg jer være lidt opmærksomme på at holde jer inden for tiden, fordi ellers så skrider det lige pludseligt, og så virker det ikke med, at der er mange, der kan få lov at få ordet.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Jakob Hougaard**: Ja, nogle gange efterlyser vælgerne en sammenhæng imellem det, man siger før et valg, og så det man faktisk gør som politiker efter et valg. Et af de temaer, som fyldte meget, dengang Søren Pind var borgmestercandidat for Venstre, det var integrationen, hvor der blev sat fokus på nogle af de problemer, vi ser i vores by for unge indvandrere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Derfor er det så sørgeligt at se, at Venstre her i Borgerrepræsentationen stemmer imod de vigtige planer, der blev lavet for integrationen og bruger pengene og definerer det som tant og fjas på noget andet. Det synes jeg er sørgeligt.

Især er det sørgeligt, at en af de ting, som er i den her tant- og fjaspulje, som man kalder integrationspakken for, er et glimrende område hos borgmester Martin Geertsens eget område ude på Nørrebro Bibliotek, hvor man har Sprogporten, som er ude og opsøge familier i Mjølnerparken, og som får dem ned på biblioteket, og som hjælper børnene med stimulering og med det faglige. Det er sådan noget, som Venstre ikke har lyst til at støtte, det er tant og fjas, det er sådan set ikke noget, man vil prioritere, det synes jeg er meget sørgeligt.

Det kunne da være interessant, hvis den kommende kulturborgmester vil komme herop og fortælle lidt om, om man også vil have en så stedmoderlig holdning til de gode projekter, som bibliotekarerne i den her by laver for integrationen. Det kunne være meget, meget interessant, tror jeg, for medarbejderne at få nogle bud fra Venstre, hvor man står i den debat.

(Kort bemærkning).

Pia Allerslev (V): I Venstre har vi sat fokus på velfærd i stedet for prestige. Vi mener, at de projekter, der skal være, det skal være nogle, som giver reel velfærd, det skal ikke være projekter, som kan bruges til at fremhæve sig selv og sine egne fortræffeligheder i højere grad, end det kan hjælpe de børn og de unge og de ældre, som har brug for hjælp i den her by.

Det er det, der skinner igennem hele vores forslag til de besparelser, som vi lægger op til i forhold til det forlig, som flertallet har indgået, og det er også de ting, der skinner igennem vores omposteringer på den konto.

Vi vil gerne have, der bliver brugt flere penge på daginstitutionerne, vi vil gerne have, at de ældre får et mere værdigt liv, og vi vil gerne have, at de handicappede, en af de svageste grupper i København, får det bedre.

Jeg synes ikke, det kan siges meget klarere, og jeg vil undlade at komme dybere ind i tallene osv., det har borgmester Martin Geertsen redegjort for.

I forhold til om man kan samarbejde med Venstre eller ej, jamen selvfølgelig kan man det, det har man altid kunnet, men vi er jo altså ikke med i hovedløse gerninger. Når vi bliver opmærksomme på, at noget ikke er fornuftigt længere, så vil vi have lov til at ændre holdning. Det var det, der skete i hele skolestrukturforliget, det handlede om økonomi ja, men det handlede lige så meget om, at den proces, man var i gang med og nu er i gang med, er forkert. Den har vi valgt at stå udenfor, og det er vi rigtig glade for.

Et flertal uden om, og at Ikram Sarwar, som synes, at vi sagtens kunne være med osv., det kræver bare, I er enige, ja, det kræver lige præcis, at vi var enige, det var vi ikke, det var rigtig mange ting i det her budgetforlig, som vi aldrig nogen sinde ville have været med på, og som vi nok heller aldrig kommer til at være med på.

Integrationen, ja, vi vil meget gerne integrationen, men ikke for enhver pris, vi har mange gode forslag til, hvordan man kunne hjælpe integrationen på andre måder, og det kan vi jo komme tilbage til i en senere diskussion.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg tror sådan set ikke, der er nogen i denne sal, som ikke er enige i, at det ikke er supervigtigt, at vi har ordentlige og attraktive arbejdspladser til vores medarbejdere, rekruttering og fastholdelse er noget, vi alle sammen ved, at vi kan ikke køre videre, hvis ikke vi kan det.

Men jeg vil godt lige spørge den socialdemokratiske ordfører, om man måske ikke skulle sørge for, at den attraktive arbejdsplads er til stede, inden man begynder at brande byen som attraktiv arbejdsplads. Enhver, der ved bare en lille bitte smule om kommunikation, ved, at hvis man begynder at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

brande noget, som ikke passer, så er det bare en hul skal, og så hjælper det ikke noget, så er vi sådan set bare til grin.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det er Anne Vang, der gerne vil vejledes med hensyn til VKO og stiller så derfor spørgsmålet om, hvordan det kan være, vi står skulder ved skulder og så stiller de her forskellige forslag.

Det skal Anne Vang nok få svar på, men jeg vil egentlig også gerne have et svar på det spørgsmål, jeg stillede Anne Vang flere gange i aften: Anne Vang, Socialdemokratiet, vil I være med til at lade en revisor undersøge, hvem der har ret? Det synes jeg ærlig talt, Anne Vang, et eller andet sted, det vil være fair, hvis Anne Vang gik op og svarede på et spørgsmål.

Anne Vang stiller mig et spørgsmål og forventer naturligvis at få et svar, sådan må det være i vores demokrati, og derfor vil jeg da også gerne have, at Anne Vang stiller sig op og svarer på mit spørgsmål. Man kan jo bare sige, nej, det vil vi ikke, eller ja, det vil vi gerne, men bare at lade være med at svare, ja, det er faktisk upassende.

Men jeg skal nok svare på de spørgsmål, jeg får fra Anne Vang, og der skal jeg sådan set bare sige, at når vi har valgt sammen at bruge flere penge på velfærd, men prioriterer denne velfærdspulje lidt forskelligt, så er det, fordi vi i Det Konservative Folkeparti grundlæggende stiller spørgsmålstegn ved hele økonomien i BUF, grundlæggende har svært ved at forstå, at når man tilføjer 265 mio. kr. ekstra, udvider rammen med 265, så taler man samtidig om, at man sparer eller næsten fjerner alle besparelserne. Det er hokusfokus økonomi af den største slags, vi har set i den tid, jeg har været herinde på Københavns Rådhus det, der er på BUF-området.

I år har vi en ramme, der er for stor, vi genererer et underskud, næste år siger man så pludselig hokusfokus, den er for lille, vi får jo underskud. I øvrigt bliver ordet underskud snart brugt i så mange forskellige sammenhænge, så man næsten også skal have en revisor til at vejlede os i så henseende.

Men så pludselig mener man, at for overhovedet at kunne komme igennem næste år, så skal den ramme, som i år er for stor, den er næste år pludselig alt, alt for lille. Det er hokusfokus, det anerkender vi ikke, det er udgangspunktet og derfor siger vi, vi vil så bruge de mange velfærdspenge på de absolut svageste, herunder de ældre, som virkelig har brug for hjælp. Så vil jeg lige sige til Ikram Sarwar, jeg er i et debatindlæg blevet beskyldt for, at jeg ikke har læst budgetaftalen ...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det er det med tiden igen.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg vil bare skynde mig at sige, at Ikram Sarwar skulle altså vide, at man taler ikke om det bedste job, man taler om det vigtigste, og dermed sætter man altså andre job som værende mindre vigtige, f.eks. i den private sektor.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Tiden er gået. Man kan sådan set godt se den blinker, sådan at man lige kan få rundet af.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jeg synes at spore en vis interesse på dette sene tidspunkt for VKO's budgetløsninger, altså der bliver snakket i øst og vest, og ganske rigtigt vi har hver vores syn på sagen, men der er jo også nogle ting, som vi kan blive ganske enige om.

Jamen så lad da tingene ske, lad os så mødes igen, det kan jo lade sig gøre at få den brede budgetaftale på bordet og få den landet, den budgetaftale, som overborgmesteren så gerne vil have, og som hun jo har kæmpet så hårdt for, undskyld hvis jeg lyder en smule sarkastisk, for det handler om den gode vilje. Det handler jo om, at vi stadig væk har en chance for at forbedre det nuværende resultat,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

for at sige, vi skal tilgodese de handicappede, de psykisk syge, de ældre, vi skal have omfordelt de midler, så de gør bedst mulig gavn og nytte for de allersvageste, som – undskyld jeg siger det – bliver sjoflet i den her budgetaftale.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Anne Vang var på talerstolen og undre sig over, at der var 3 partier, som har stillet 3 forskellige budgetforslag. Det kan jeg sådan set godt forstå, at Socialdemokratiet undrer sig over af den simple grund, at Socialdemokraterne må være utroligt tilfredse over, at det er lykkedes at sætte en dagsorden, hvor det er Ritt Bjerregaard og hendes dagsorden, der fuldstændig bliver kørt, hvor vi har SF og De Radikale, som fuldstændig har ensrettet sig i forhold til den socialdemokratiske dagsorden.

Så jeg kan godt forstå, at den socialdemokratiske ordfører undrer sig over, at andre partier de ikke ensretter sig på samme måde. Men vi har en situation, hvor virkeligheden er, at vi har 2 partier, nemlig SF og Radikale, som fuldstændig har ladet sig ensrette af Ritt Bjerregaards dagsorden.

Det der er hele spørgsmålet i denne sag det er jo, hvor længe vil de 2 partier finde sig i det, selvfølgelig har Dansk Folkeparti og Venstre og Konservative stillet vores selvstændige budgetforslag, fordi vi nu en gang er selvstændige partier, sådan er det.

Jeg undrede mig egentlig over, at SF, Radikale og Socialdemokraterne ikke også mere målrettet går ud og markerer individuelle synspunkter. Men jeg kan bare konstatere, at vi har altså 2 partier, som er hængparti til Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: Jeg troede ellers, at det ikke var noget, man kunne være uenige i, at når man bruger penge på noget, det kan være en husleje, man ikke er blevet kompenseret for, det kan være, for den sags skyld være sundhedshus på Christiania, så skal man finde de penge et andet sted, de kommer ikke dumpende ned fra himlen. Det har en række af de her ting, som det fremgår i budgetforslaget side 144, 145, 146 og 147, jeg kan se, at Thor Grønlykke stadig væk ikke har fundet det frem, kan man se, hvad er det så for en række ting, der allerede i april og maj måned var kendte for Socialudvalget, og hvordan er det så, Socialudvalget har fundet pengene.

Når man skal finde, der er de 34 mio. kr., eller 35, 34 mio. i omprioriteringsrum, det er så én diskussion, og så er der små 50 i generelle besparelser svarende til 1,2 pct. af driftsbudgetterne rundt omkring. Man skal have en meget mærkelig indstilling til tingene, hvis man mener, at det at tage over 1 pct. af driftsbudgettet over det hele, på alle væresteder, alle bosteder, alle institutioner under socialforvaltningen, at det ikke medfører forringelser i dagligdagen. Man skal være meget specielt indstillet for ikke at sige, det her er en besparelse på folks hverdag.

Det er rigtigt jeg har sagt det før, jeg gentager det gerne, jeg kvitterer for, selv til De Radikale, der kæmpede for det, at der kom penge til handicapområdet til at kunne følge med udviklingen i antallet af handicappede. Det er bare ikke noget løft i sig selv.

Hverdagen for de handicappede og de psykisk syge og de andre grupper bliver 1,2 pct. ringere, fordi det er det, som man skal spare i en generel driftsbesparelse på hele socialforvaltningen, hvilket Thor Grønlykke udmærket godt ved, fordi Thor Grønlykke har jeg fuldstændig tillid til, har læst budgetforslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Dansk Folkepartis Carl Christian Ebbesen undrer sig over, hvorfor Socialdemokraterne, SF og De Radikale ikke markerer, at vi har forskellige ønsker til det her budget. Jamen det gør vi ikke, fordi der ikke er nogen af vore 3 partier, der har absolut flertal.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Derfor er vi simpelt hen nødt til at blive enige med andre partier, vi er nødt til at finde et flertal, og jeg er glad for, at vi har et stabilt og godt flertal i Socialdemokraterne, SF og De Radikale.

Jeg synes stadig ikke, jeg har fået svar på mit spørgsmål om, hvor det stabile ligger i Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative. Mogens Lønborg var heroppe og svare ved at forsvare sin prioritering, nemlig at man skal bruge 130 mio. kr. mindre på skoleområdet i stedet for at bruge 25 mio. kr. mere på det, som Dansk Folkeparti og Venstre gerne vil. Det hjælper mig jo ikke rigtigt til at se den helt store enighed.

Peter Schlüter var derefter oppe og sige, at han nu nok mente, det var korrekt, der blev talt i øst og vest fra de 3 partier, det kan jeg kun erklære mig enig i. Og så sagde han noget om, at der var behov for et ekstra møde.

Jeg tror nu nok, at vi vil vedtage det budget, vi er rigtig glade for nu, og hvis Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative så har brug for et ekstra møde, så kan de jo gøre det.

Til Mogens Lønborg, der gerne vil have, at jeg skal svare omkring revision, nej, jeg mener ikke, vi skal bruge yderligere penge på revision, men jeg er meget villig til at tage et møde sammen med Mogens Lønborg, så vi to kan få en af kommunens gode økonomimedarbejdere til at forklare os om budgettet.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Der blev talt om hovedløse holdninger og fortsat om snoreklip. Altså jeg ved ikke, det der med at fejre kvinders valgret, det opfatter jeg ikke som snoreklip, det opfatter jeg som en meget, meget vigtig måde at markere, at demokratiet er ikke gudsgivent, det er noget, man skal kæmpe for, og det er noget, der har været kæmpet for, og det er faktisk noget, man kan miste igen. Det synes jeg er en meget, meget vigtig prioritering over for borgerne i landet og i byen.

Det er meget, meget glædeligt, at en del af højrefløjen godt kunne se det og sådan set måske også havde haft rigtig meget lyst til at stemme for det.

Altså Venstre har jo udtalt, at de har valgt at stå udenfor, det er de rigtig glade for, men i lyset af det foregående så ved jeg ikke, om Dansk Folkeparti og De Konservative er lige så glade for at stå udenfor sammen med Venstre eller måske i virkeligheden havde haft lyst til at være med.

Endelig vil jeg sige til borgmester Mogens Lønborg, at vi vil faktisk helst bruge pengene på velfærd, og så synes jeg, at Anne Vangs forslag om at få en økonomimedarbejder til at forklare budgettet, det er et ganske glimrende forslag.

(Kort bemærkning).

Ninna Thomsen (F): Hvor er det dog let at være opposition i København, intet ansvar, men varm luft på alle hylder. Næste forslag fra Venstre bliver vel at droppe hele kulturpolitikken og lave omfordeling til fordel for velfærd, for kulturen er jo om noget flødeskum for folket.

Kære Pia Allerslev, vi er jo Danmarks hovedstad, og selv om vi er i en svær tid, hvor vi er underlagt en borgerlig regerings helt urimelige serviceloft, så skal der også være plads til visioner her i København. Det er Danmarks hovedstad, det er ikke en lille snollet landsby, hvor man kun har tid til dagen og vejen.

Derfor så er kvinders valgret, attraktive arbejdspladser og klimatopmødet måske nok groet i den socialdemokratiske have, men i SF tager vi gerne og vander med.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Så vidt Anne Vang taler på hele Socialdemokratiets vegne og på vegne af den gruppe, som står bag det nuværende budgetforlig, som ser ud til at blive stadfæstet med Anne Vangs ord, så vil jeg da sige tak for det, så fik vi sat det på plads, at man ikke ønsker at prioritere de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

svageste bedre, end man har formået med den nuværende aftale. Det er trist, men det må vi så tage for pålydende. En god socialdemokrat sagde ellers engang: ”Lone, kan vi ikke gøre det lidt bedre?”

Er det ikke en dyd at spørge sig selv, om man ikke altid kan gøre det lidt bedre, er det ikke en dyd, en god socialdemokratisk dyd altid at stille spørgsmålstejn ved, om man nu lige kunne gøre det lidt bedre, lige tage en runde mere og så lige prøve i det mindste at forsøge at få det her brede forlig, som også sikrer gangbarheden. Er den dyd helt forsvundet fra Borgerrepræsentationen, er den helt forsvundet fra Socialdemokratiet, det vil være rigtig trist.

Lad os nu få den genoplivet og lad os finde det gode forhandlingsklima frem og så få lavet den aftale, vi alle sammen og alle borgerne kan være tjent med, ikke mindst de svageste, ikke mindst de ældre, ikke mindst de syge og de handicappede, det har de krav på.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg** (C): Tak for svaret, Anne Vang. Så kan vi altså konkludere, at en halv times revisorbistand har Københavns Kommune ikke rigtig råd til, så vi må hellere spørge en økonomimedarbejder. Det er sådan set det, jeg har forsøgt, jeg spurgte i øst og fik et svar i vest. Jeg kan selvfølgelig godt gøre det en gang til, men vi får jo nemt en diskussion om, Anne Vang, hvilken økonomimedarbejder er det så. Er det en, der har forstand på ældreområdet, så skal vi nok finde medarbejderen i sundheds- og omsorgsforvaltningen. Det ved jeg ikke, om det er den forestilling, Anne Vang har.

Jeg havde nu et oprigtigt ønske om netop at få en helt uvildig til, betaler en halv times arbejde, og så skulle det være på plads.

Omkring det her med velfærd og de her ting med tant og fjas og sådan noget. Jeg synes da, det er udmærket at fejre kvindernes valgret, 3 mio. er måske lige lovlig ambitiøst. Man skal jo altid prioritere, det har vi også hørt Socialdemokratiet sige gang på gang på gang, man prioriterer eksempelvis, og lad mig lige sige, alle møder i foråret omkring ældrepolitikken uden undtagelse sagde alle sammen, vi vil have servicebusser. Svaret til alle dem, der har sagt det, er, jamen det får vi sandelig også, der er sat 0,5 mio. kr. af til det, det bliver de glade for alle de mange, som vil troppe op til alle borgermøderne, 0,5 mio. til servicebusser, hvor man så siger 3,0 mio. til en markering af en valgret for kvinder.

Det synes jeg bare er åbenlys prioritering fra Socialdemokratiets og forligspartiernes side, sådan vil man, næsten ikke noget til servicebusser trods det, at det er noget, der betyder så meget for de ældre mennesker her i København. Det er en hån mod de ældre, kære forligspartier, det kan I ikke være bekendt.

(Kort bemærkning).

Pia Allerslev (V): Nu tog borgmester Mogens Lønborg nærmest ordene ud af munden på mig, fordi den her debat i aften har i meget høj grad vist, at det her handler om prioriteringer, det handler om, om man vil velfærden. Det handler om, om man vil gøre noget for de svageste i samfundet, for de unge, for de ældre, for kulturen, for idrætten og for alt muligt andet, eller om man vil bruge midlerne på at fejre kvinders valgret, på at lave klimatopmøde, som er en statslig og regeringsmæssig opgave, om man vil bruge et svimlende millionbeløb til attraktive arbejdspladser til selvpromovering.

Jeg tror, det var Enhedslisten, der var inde på, at det hjælper altså ikke noget at skaffe folk til arbejde i København, hvis man ikke har de attraktive arbejdspladser at tilbyde dem i første omgang. Måske skulle man koncentrere indsatsen på det område i stedet.

Det her handler om prestigeprojekter, det handler ikke om velfærd, og det er grunden til, at vi har haft store vanskeligheder ved overhovedet at kunne sige noget positivt om de forslag, der ligger fra flertallets side.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Man har prioriteret anderledes, borgmester Mogens Lønborgs eksempel synes jeg er meget, meget lysende klart, det viser, hvad det er, man vil fra flertallets side. Det håber jeg, at københavnerne også vil huske på næste år og næste år igen.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi er ved at være færdige med de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Jeg vil lige svare på Pia Allerslev og Rikke Lauritzen omkring, at arbejdspladsen er ringe allerede i forvejen. Det er ikke rigtigt, det er ikke hele sandheden.

Hvis jeg må citere vores tidligere direktør i vores sundheds- og omsorgsforvaltning, Jesper Fisker, han var med til et arrangement, hvor han skulle forklare omkring, hvilke tilbud og hvad man kunne byde vores medarbejdere i Københavns Kommune. Og man spurgte deltagerne i første omgang, hvad tror I, så blev kommunerne scoret som de mindst attraktive.

Men da de havde hørt, hvad man reelt kan tilbyde vores medarbejdere af efteruddannelse, kompetenceløft osv. osv., efterfølgende spurgte man de her deltagere igen, har I interesse i at arbejde på kommunen, og der toppede Københavns Kommune i den der undersøgelse.

Så vi har mulighederne, vi skal bare brande det, og selvfølgelig er der områder, hvor vi kan forbedre arbejdsmiljøet og specielt ude i plejesektoren, ingen tvivl om det.

Det var bare det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Og Lise Thorsen for den sidste korte bemærkning, før vi går over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Lise Thorsen (A): Jeg er nødt til at sige noget om det med kvindernes valgret. Min søn har et computerspil, som handler om, at man skal bygge et helt samfund op, og hvis man ikke gør de rigtige ting, så bryder det hele sammen, så går folk fra hinanden, og de gider ikke være med til at bygge det samfund op.

En af de ting, der får dem til at gå fra hinanden i det computerspil er mangel på fester, hvis ikke han sørger for, at der er et vist antal fester i løbet af året, så er der ingen, der gider være med til at bygge hans samfund op, og sådan er det også i virkeligheden.

En af de ting, som jeg synes, vi bliver nødt til også at se på, det er den der historie, som jeg godt kan se bliver hængt ud som prestigeprojekt, nemlig kvindernes valgret. I ved godt, at dengang efter vi fik grundloven, der var der de 5 F'er, som ikke havde valgret, nemlig fjolserne, fruentimmerne, fattiglemmerne, folkehold og fængslede. I dag er der kun fjolserne tilbage, dvs. dem der er umyndiggjort, alle andre har da heldigvis fået valgret.

Som Anette Holst Christensen sagde før, det er en god ide at minde hinanden og alle andre om, at den slags rettigheder er ikke dumpet ned fra himlen, det er noget, man skal passe på, og der er nogle, der har kæmpet for, at vi har fået dem, det må aldrig tages for givet.

Jeg kan huske, at jeg stod på den her talerstol for lidt over halvandet år siden cirka og diskuterede et forslag fra højrefløjen om et demokratikørekort, som partierne på højrefløjen ville have, nydanskere skulle have, når de gik ind i foreningerne. Dengang sagde vi, det er forkert, fordi det er at stigmatisere bestemte befolkningsgrupper, de kan lige så godt som alle os andre lære om demokrati i dagligdagen.

Når vi så har et demokrati i dagligdagen, som betyder, at vi står her alle sammen, så sidder I og fedter med nogle millioner, fordi det vil vi ikke fejre, og det er et prestigeprojekt. Nej, det er ikke et prestigeprojekt.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så går vi over til den næste ordfører.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Budget 2008 er efter Det Radikale Venstres opfattelse et af de mest solide og fremtidssikrende forlig, der er indgået i rigtig mange år. Da vi gik ind til budgetforhandlingerne, havde vi en række ønsker, dem lagde vi ikke skjul på, og lad mig her blot ridse de væsentligste op.

Børne- og ungeområdet skulle bringes endegyldigt ud af den dødvandeagtige tilstand, som har været følgen af de kæmpemæssige økonomiske problemer, der har været på området. Det lykkedes, området er blevet tilført betydelige ressourcer, vel at mærke ikke til bevidstløst at rulle alle de planlagte rationaliseringer tilbage, men helt overvejende til at sikre, at strukturforliget kunne gennemføres. Bl.a. bygning af 2 nye skoler, udbygning af de kvaliteter og tiltag, som ligger i faglighed for alle, som størstedelen af forsamlingen her jo er enige om. Så ja, børne- og ungeområdet fylder rigtig, rigtig meget i det kommende års budget.

Det har Det Radikale Venstre det fint med, når pengene styrker børns vilkår, styrker børns muligheder, styrker vores fremtid, et område, som ikke bare må sande til i økonomisk morads.

For det andet så skulle miljøet opprioriteres, det håber jeg ikke, vi kan være uenige om her i salen. Vi har i det fremlagte forlig afsat penge til en gedigen miljösaftning, der vil trække i den rigtige retning på klimaområdet, efterlade københavnere med et mærkbart bedre bymiljø og et byliv, der for alvor satser på at være et forbillede for resten af verden.

Flere cykelstier, sikrere cykelstier, energibesparelser, mindre CO₂-udslip, forsøg med intelligent trafikstyring, bæredygtig byudvikling og meget, meget, meget mere viser, at vi mener det alvorligt, når vi siger, at vi påtager os et miljømæssigt ansvar, som både vil gavne nutidens og ikke mindst fremtidens københavnere.

Vi har i budget 2008 foretaget saftninger, som rækker langt, langt længere end statens topmøde, og det er afgørende, for også når vi når til januar 2010, så skal vi så sandelig fortsætte med at være en foregangsby for andre storbyer, der ønsker at være miljøbevidste, som ønsker at tænke bæredygtigt og ansvarligt.

Endelig så var et kvalitetsløft af byens fysiske fysik vores tredje hovedprioritering. Vi insisterede på, at der skulle tages alvorligt fat på en genopretning efter så mange års nedslidning, mange års forsømmelser skulle afløses af nogle klare kvalitative saftninger. Det må man jo sige sker, en massiv fornyelse og genopretning af byens legepladser, parkinventar, vejvedligeholdelse, trafiksanering på Artilerivej, endnu et havnebad, penge til omdannelse af Israels Plads, metropolzoneprojekter, sikrere skolevej, aktivitetspark i Mjølnerparken, færdiggørelse af Bellahøj Svømmehal og Valby Vandkulturhus.

Alle disse ting har sammen med en masse andet fået plads i budgettet, listen er lang, opgaverne er mange, og det bliver dejligt at komme i gang, for for at sige det ligeud, byen trænger i den grad til en kærlig hånd.

Samtidig er der også i budgettet rettet fokus mod ungdomskulturen, også den eksperimenterende, de handicappede, de psykisk syge og de udsatte børn. København er en mangfoldig by, hvor der skal være plads til alle, og hvor vi tager os af de mest udsatte på en anstændig vis og en ordentlig måde.

Derfor er der afsat midler til at klare udgiftspresset på socialområdet, det er på tide, det bliver gjort.

Når det er sagt, lad mig slå fast, at vi selvfølgelig ikke kun skal udvikle politik for dem, der her og nu råber højest, vi skal tænke langsigtet, vi skal varetage interesserne for de københavnere, som man ikke altid hører i debatten. Med denne her budgetaftale bevæger vi os i den rigtige retning, men der er lang vej endnu.

Lad mig også slå fast meget tydeligt, i modsætning til hvad man ellers let kunne forledes til at tro, hvis man åbnede aviserne umiddelbart efter forligets indgåelse, vi radikale har ikke ladet demonstrerende velnærede velfærdsforældre svinge taktstokken over os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Alt i alt kan man kun være tilfreds med resultatet som radikal. Der kan for os trækkes en lige linje fra det, som vi meldte som vores hovedprioriteter, og det vi nu står med som resultat i dag. Det synes vi er fremsynet, og det synes vi er ansvarligt... må jeg få lov at fortsætte i næste rundes taletid? Tak.

Ikke desto mindre har de efterfølgende reaktioner været blandede, en særlig politisk disciplin her i Borgerrepræsentationen er et forsøg på at skabe et billede af, at nogle er blevet frygteligt forfordelt med en grim misundelse som resultatet af dette.

Helt konkret har historien jo handlet om, og det har vi også kunnet høre i aften indtil nu, at nu har børnene og miljøet, byens fysik, fået på bekostning af f.eks. de ældre. Den påstand mener jeg er notorisk forkert.

Lad os bare se på mit eget område, byens miljø og den fysiske indretning. Ja, nettoresultatet af budgetforliget er ikke større og varige driftsbevilling, ja, faktisk afleverer teknik- og miljøforvaltningen flere varige driftsmidler via omstillingsbidraget, end der tilføres via budgetaftalen. Det er på trods af, at jeg tror, at alle dem, der har været tæt på området det seneste årti, kan bekræfte, at området har været under kraftig beskæring i mange, mange år. Bare spørg min forgænger Søren Pind.

Så der er rigtigt nok tilført mange, mange penge til anlægsinvesteringer, men helt ærligt efter så mange års nedslidning af byens fysiske kapital, hvem kan – hånden på hjertet – have noget imod det. Man skal da være blind på begge øjne for ikke at kunne se, at byen trænger til et gevaldigt fysisk løft, et løft, der strækker sig langt ud over de ellers ganske betydelige midler, vi har fået afsat denne gang.

Der er i dette års budget afsat ca. en halv mia. kr. til byens fysiske indretning, en genopretning af vejområdet alene, ja, den kræver i omegnen af en mia. kr., så vi kan lige så godt begynde at indstille os på, at det ikke er sidste gang, at der afsættes betydelige beløb til området.

Det er i øvrigt også ud fra alle de økonomiske betragtninger, jeg har set, fornuftigt. Forleden kunne man i TV-avisen se, hvordan mange af de statslige broer led under manglende bevillinger og høre fagekspertisen i form af Vejdirektoratet sige, at det bliver dyrere og dyrere at indhente det forsømte, hvis man kommer for sent i gang med genopretningen. Den historie kan man også fortælle om vores by København.

Den store satsning på at forbedre byens fysik er ikke bare nødvendig ud fra en fysisk betragtning, det ville altså også være økonomisk galimatias endnu et år at vende det blinde øje til og ignorere den tiltagende nedslidning.

Samtidig så får alle københavnere, unge som gamle, glæde af de muligheder, som byens rum og fysik skaber, når bænken, som man skal sidde på i parken, er i orden, når legeredskaberne rent faktisk virker og ikke er livsfarlige, og når cykelturen kan foregå sikkert og lige ud og ikke i slalom mellem huller i vejene.

Så til dem der har været ude og sprede dårlig karma om budgetaftalen, borgmester Mogens Lønborg, borgmester Mikkel Warming og andre, der har forsøgt at overbevise omverdenen om, at det er en forfærdelig budgetaftale, lur mig, om I ikke glæder jer i det skjulte, at I fryder jer i det skjulte, at de nødvendige skoler bygges, at byens fysiske nedslidning imødegås, og at København viser at få foran på miljøområdet, noget som vil gavne mange københavnere også i fremtiden.

Hvorfor glæder borgmester Mogens Lønborg sig ikke over, at vi har afsat midler til et vandkulturhus, til en svømmehal, til et havnebad, hvorfor glæder borgmester Mogens Lønborg sig ikke over, at vi giver et tiltrængt løft til byens parker og legepladser? Det kan da kun gavne den folkesundhed, som vi virkelig trænger til, at der sættes fokus på her i byen, tag det dog som en belejlig invitation til at komme i gang.

Tak.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så går vi over til de korte bemærkninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): I stedet for at genstarte generaldebatten vil jeg bruge min korte bemærkning til det, som jeg egentlig oprindeligt troede, det var meningen, nemlig forholde mig til ordføreren, der lige har været oppe.

Borgmester Bondams tale var jo ganske lyserød, fremtiden tegner så positivt, at noget må stikke under, og det gør der jo også.

Agenda 21-centrene har med budgetaftalen alvorlige problemer, hvis Agenda 21-centrene skal opretholde sit aktivitetsniveau, som i hvert fald de fleste af os har ønsket, så skal der en permanent bevilling til, som er væsentligt højere end det, budgetflertalspartierne afsætter. Men budgettet afsætter kun 12 mio. og ikke de 24, som er nødvendigt, hvis man skal opretholde det nuværende aktivitetsniveau for hele København. Det kunne være interessant at høre borgmesterens kommentar til, hvordan han forestiller sig, at det vil kunne finde sted fremover.

En uhyggelig stor del af københavnernes rammes af trafikstøj, og en utrolig stor del af københavnernes, nærmere lidt over en tredjedel, cykler hver dag til arbejde, til studier, til deres daglige gøremål. Flere cykelstier har besludte kapacitetsproblemer og har brug for, at de bliver gjort bredere, at der bliver mere plads til cyklerne på bekostning af især bilerne. Men hvor er de nødvendige penge til at gå i gang med dette område, hvor de penge må jeg spørge teknik- og miljøborgmesteren om. De er der ikke i budgetaftalen, og man er på det punkt har man en meget kortsigtet budgetaftale, som ikke rækker ud over her- og nu-problemerne.

Samtidig hører jeg, at borgmesteren er meget optaget af trafiksikkerhed og lign., så må jeg spørge, hvor er pengene til trafiksikkerhedsplanen, de er nemlig ikke afsat i budgetaftalen. Det undrer mig lidt, hvordan man som radikal borgmester for teknik- og miljøområdet kan være så tilfreds med en budgetaftale, der i bund og grund rummer så få løsninger på budgetområdet.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Igen til det, der handler om klokkeklar ren prioritering, så vil jeg spørge borgmester Klaus Bondam, hvordan De Radikale har stillet sig i forhold til støjområdet.

Det er selvfølgelig meget udmærket, at man spæder i regeringens klimakasse, det er såmænd også meget udmærket, at man hjælper på klodens samlede miljø, men hvor har den radikale indsats været i forhold til de københavnere, der bliver syge af trafikstøj. Det er der rigtig mange københavnere, der gør, for der er rigtig mange københavnere, der lever i lejligheder, som fra trafikken får støj, der ligger over de dB-grænser, som man kan tåle, og som derfor bliver syge.

Vi har på et tidspunkt udregnet her i kommunen, at det ligger i området af 1 mia., hvis vi skal støjsikre de boliger, som vi helt nødvendigt skal støjsikre, hvis man skal leve op til de krav, der er til, hvor meget støj der overhovedet må være i en bolig. Her er ikke tale om noget lagkage eller noget ? til at vise omverdenen, hvad vi kan eller ikke kan, her er der tale om et område, hvor københavnernes i dag bliver syge af at opholde sig i deres boliger.

Vi har udregnet, hvad det koster, vi ved, hvad der skal til, vi har lavet pilotprojekter, der viser, hvordan man kan begynde at støjsikre områderne. Så hvorfor er der ikke taget fat på den indsats, ligesom vi i tidligere år er kommet i gang på luftområdet. Det synes jeg har været tiltrængt og fornuftigt, der er vi heldigvis kommet i gang.

Men støjområdet, som gør københavnernes syge, har man ingen bekymring om, til gengæld spæder man gerne velvilligt i kassen, når det gælder klodens klimaproblemer.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Klaus Bondam er inde på, hvorvidt vi måtte have en skjult glæde ved den her budgetaftale. Jeg kan bedrøve Klaus Bondam med, at det har vi ikke. Det betyder ikke, at vi ikke synes, det er godt, at der bliver sørget for svømmehal i Valby og Bellahøj, det har vi sådan set

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

tilbage i 2004 arbejdet for sammen med i øvrigt dengang Det Radikale Venstre. Så naturligvis er vi glade for, at det nu kan gennemføres, ikke mindst nu hvor vi har et rekordstort beløb til anlæg.

Nu ved jeg godt, jeg har kunnet læse i dagspressen, at Klaus Bondam mener, at jeg slet ikke kender forskellen på anlæg og drift, men så ser jeg da frem til, at Klaus Bondam kan vejlede mig lidt her fra talerstolen og klare lidt regnskabskunnen for mig. Det beklager jeg, Klaus Bondam, hvis Bondam virkelig mener, at jeg blander de to ting sammen.

Men jeg vil i hvert fald sige, at der har været et ønske fra et enigt Sundhedsudvalg om at få etableret nogle elsenge og nogle loftslifter. Det er, fordi vores personale bliver slidt ned. Det er i øvrigt også til gavn for de ældre, det er ikke et ret stort beløb, og i de i alt 2,6 mia., for det er det, vi skal huske, der i alt bliver brugt på anlæg, ja, det vil sige, der er budgetteret med, for de bliver ikke brugt, det ved Klaus Bondam også udmærket, at man kan slet ikke nå at bruge så mange penge på et år. Alligevel har man ikke ønsket at give de relativt få penge til at få bedre arbejdsvilkår for mennesker i ældresektoren, for medarbejderne i ældresektoren. Hvor er det trist.

Kan Klaus Bondam ikke bare forklare lidt, det er jo en prioritering, hvorfor har man prioriteret det væk, det synes jeg, Klaus Bondam skylder at forklare ikke bare os her i salen, men også borgerne, hvorfor det ikke er kommet med.

Så vil jeg lige til sidst sige, Klaus Bondam svinger sig op omkring sundhed i byen osv., og det skulle jeg være glad for. Jeg bliver nødt til at sige, den her budgetaftale er så pauver, når det gælder sundhedsområdet. Alle de kommuner, der ligger omkring København, har jo forstået, at kommunerne har fået nye opgaver på sundhedsområdet, den opfattelse, den erkendelse er altså ikke trængt ind i den her sal endnu.

Det virker ikke engang, som om Socialdemokraterne eller Sundhedsudvalget i den grad har syntes var en god ide at komme videre med sundhedscentre, det er ikke kommet. Hvorfor har man ikke villet prioritere så væsentlige ting.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der var også en overskridelse den her gang.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Klaus Bondam nævner heroppe, at det er den rigtige retning at gå, men det er det vel ikke i alle tilfælde, i hvert fald er vi ikke enige om, at der skal afsættes så mange penge til klimatopmødet. Vi mener, det er alt, alt for mange penge, der bliver afsat, og vi mener faktisk taget også, at det ikke er en opgave for Københavns Kommune, men det er en statslig opgave, og så kunne man måske bidrage med et mindre beløb.

Så er der et tiltag, der hedder flere cykelstier, og det er rigtig mange penge, der skal bruges, og vi synes, det er godt, vi vil gerne give 10 mio. mere til det område. Men når det er sagt, så tror jeg også, vi skal til at begynde at se, hvorvidt vi skal blive ved at afsætte penge til det område, eller om vi ikke skal bruge en del af pengene fremover til et af de andre områder. Vi må også regne med, at sidste år gav vi også et anseeligt beløb, og vi kommer op på rigtig mange penge i det her budget. Men cykelstier det er udmærket og gerne bredere cykelstier, fordi det kniber jo snart med at køre på dem.

Byen trænger til en kærlig hånd, og vi skal tænke langsigtet, lyder det også fra borgmester Klaus Bondam. Ja, men det er helt rigtigt, men engang imellem tænker vi måske også for langsigtet. Altså vi kunne godt lide, der kom lidt mere fart over feltet, at vi måske fremskyndede nogle af projekterne, så det ikke var nødvendigt at vente så mange år. Altså der er f.eks. det her med Ren By til omkring år 2015, regner man med, det kommer til at fungere. Der kunne vi godt tænke os, at man ligesom siger, det skal gå lidt stærkere.

Det her med at der er nogen, der overbeviser andre om, at det er en dårlig budgetaftale, det ved jeg ikke, Dansk Folkeparti har ikke prøvet at overbevise nogen om, at det har været en dårlig budgetaftale, der er lagt op til. Men vi har da sagt, der er nogle ting, vi ikke er enige i, og det er vel ganske

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

legalt at sige på den måde. Det tror jeg i øvrigt er generelt, man har sine egne ideer, når man ikke kan blive enig om det, jamen så må vi så bare komme med nogle af vores forslag, og så må vi så se, hvordan det kommer til at gå.

Men i det her forslag mangler der økonomi på nogle af områderne, og vi mener også, at man ikke altid prioriterer helt rigtigt.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, det er svært det her med tiden.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Ja, man har lyst til at spørge Morten Kabell og Enhedslisten, hvor skal alle pengene komme fra, men det tror jeg lidt er at tale for døve øren, når det handler om Enhedslisten.

I budgetforhandlingerne mellem SF, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, ja, så var det altså en fast årlig driftsbevilling på 12 mio. kr., man kunne nå til enighed omkring på Agenda-centrene.

Winnie Berndtson og Morten Kabell er jo inde på spørgsmålet om trafikstøj. Jamen vi gør jo rent faktisk noget. Det er korrekt, at jeg gik til budgetforhandlingerne med et ønske om at få lavet en investering i vejvedligeholdelsen på 90 mio. kr. de næste 20 år, det skal jeg være ærlig og sige, det kom jeg ikke igennem med, men jeg kom igennem med yderligere 60 mio. hen over de næste 3 år. Det er altså støjdæmpende asfalt, vi lægger.

Herudover så investerer vi i de kommende 3 år yderligere 75 mio. kr. i cykelfremkommelighed. I perioden 2006-2010 bruger vi altså et historisk højt beløb på cykelfremkommelighed, i omegnen af 200 mio. kr. Det håber jeg også kan få folk til at skifte fra bil over til cykel.

Endelig arbejder vi ufortrødent på at få indført trængselsafgifter i København, som for alvor er det, der skal til, hvis vi både skal medvirke til at sænke CO₂-udslippet og derudover også skal have 15-20 pct. mindre trafik på indfaldsvejene til København. Jeg deler i øvrigt Winnie Berndtsons bekymring over de mennesker, som lever i dette støjhelvede.

Lad os lige slå fast, at vi i Københavns Kommune jo ikke er med til at finansiere det klimatopmøde, som staten holder. Det er klart, vi lægger nogle aktiviteter rundt om det topmøde, det gør vi bl.a. for at se, om der er nogle forskningsmiljøer, nogle innovative miljøer i København og i hovedstadsområdet, som kan være med til at sætte fokus på udviklingen af nye miljøteknologier og dermed skabe vækst og udvikling i København.

Det gør vi ved at se på energibesparelser i kommunale bygninger, det gør vi ved at lave genopretninger i den eksisterende boligmasse.

Så ærligt og oprigtigt talt, jeg synes faktisk, at vi tager den meget store miljøbekymring, som rigtig mange københavnere er optaget af, meget, meget alvorligt.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Jamen da man spurgte københavnere, hvad de var optaget af på miljøområdet, så sagde de luftforurening og trafikstøj, de sagde ikke CO₂ og klimaproblemet, de sagde luftforurening og trafikstøj. Så nu spørger jeg igen, borgmester Klaus Bondam, hvad har Det Radikale Venstre med borgmesteren i spidsen bedt om til støjpuljen for at hjælpe de rigtig mange københavnere, vi snakker ikke 1 eller 2 eller 3.000, vi snakker 50 og 70 tusinde københavnere, som lever i et støjhelvede, som man kan måle på deres sundhed.

Så nu spørger jeg igen, hvorfor der ikke kunne blive 10 eller 15 små mio. til at gøre noget ved støjen, og så ville der stadig væk være 25-30 mio. tilbage til initiativer i forbindelse med klimatopmødet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Hvis ikke det at gøre noget ved CO₂-udslippet har noget med luftforureningen at gøre, ja, så ved jeg ikke rigtig, hvordan tingene hænger sammen. Hvis ikke det at lægge støjdæmpende asfalt har noget med støjregulering at gøre, så ved jeg ærlig og oprigtig talt ikke, hvad det har noget at gøre med. Hvis ikke trængselsafgifter har noget at gøre med at sænke biltrafikken og dermed støjen i København, så ved jeg ærlig talt ikke rigtigt, hvordan tingene længere hænger sammen.

Tak.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Jeg tror, borgmester Klaus Bondam ved noget om, hvordan tingene hænger sammen. Til gengæld tror jeg ikke, Klaus Bondam helt fatter, hvordan alting hænger sammen.

Hvis Klaus Bondam læser trafik- og miljøplanen, så vil Klaus Bondam vide, at man skal mere end halvere trafikken i København, for at det overhovedet har en gavnlig effekt på støjen. Der er intet i vejen med støjfri asfalt, der er intet i vejen med at forsøge at lave trængselsafgifter, der er intet i vejen med at energisikre bygninger, men der er noget i vejen med, at man ikke tager det alvorligt, at folk bliver syge af at leve i et støjhelvede, og det gør man åbenbart ikke i Det Radikale Venstre.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så går vi over til ordførerrækken.

Camilla Burgwald (F): I SF er vi glade for, at vi med næste års budgetforlig har fået bekræftet og styrket samarbejdet mellem SF, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre i København.

Vi er også overbeviste om, at der oven på dette års budgetforhandlinger ikke fremover kommer til at herske tvivl om, at SF, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre er ligeværdige samarbejdspartnere i København, og at vi fremover kan gennemføre endnu mere politik sammen til fordel for københavnernes.

Vi er også svært tilfredse med, at vores 3 partier i fællesskab har indgået et budgetforlig, der først og fremmest prioriterer børnene og desuden afsætter betydelige andele af de resterende midler i forhandlingspuljen til ældre, socialt udsatte og miljø.

Under førstebehandlingen af budgettet for en måneds tid side, indledte jeg min tale med at sige, det går godt i København og så alligevel ikke. Så snakkede jeg lidt om, at et flertal af københavnernes oplever gode tider i privatøkonomien, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti på Christiansborg lover skattelettelser, og at københavnernes alligevel forud for budgetforhandlingerne stod til at skulle mærke dramatiske nedskæringer på skoler og daginstitutioner, i specialtilbud på plejehjem osv. til næste års budget.

Jeg sagde også, at det efter min opfattelse var en situation, der var svær for københavnernes at forstå. Hvordan kan det være, at København tilsyneladende flyder i penge, og at byens røde bystyre alligevel skulle ende med at indgå et forlig, der ikke er helt så rosenrødt, som københavnernes og deres folkevalgte politikere kunne ønske sig det? Jeg giver naturligvis, det kan ikke komme som nogen overraskelse, regeringen skylden.

SF vil gerne meget mere velfærd end regeringen og KL-aftalen tillader. SF vil gerne både have gode daginstitutioner, folkeskoler, flere hænder og mere løn i ældreplejen, anstændige tilbud for socialt udsatte, bedre kollektiv trafik og flere almene boliger. Der er bare ikke ubegrænsede midler at forhandle om i København.

I SF er vi tilfredse med budgetforliget, men vi er slet, slet ikke tilfredse med regeringen og med rammerne for kommunens økonomi. SF's erklærede mål for næste års budget har hele tiden været at opnå det bedst mulige resultat for skoler og daginstitutioner i København inden for de snævre økonomiske rammer, som regeringen giver for velfærd i kommunerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Vi havde også et erklæret mål om, at vi ville skubbe København i retning af at blive en miljømetropol.

Vi har været enige med de mange forældreprotester, og ligesom overborgmesteren har vi lyttet. Forud for forhandlingerne har vi fremlagt vores prioriteter, og vi har sagt, at vi ville være ansatte, forældre og børns forlængede arm ved forhandlingsbordet. Jeg kan kun sige, at vi i SF er ganske godt tilfredse med det resultat, vi har opnået.

Budget 2008 er et budget, der er sprængfyldt med markante fingeraftryk, vi investerer i børnene, vi sætter flere penge af til nye skoler, mere faglighed og flere voksne pr. barn, end der ellers var lagt op til i budgetforslaget. Vi får nye skolemadsordning og flere penge til specialundervisning.

Vi sikrer det lokale miljøarbejdes overlevelse og en klimaindsats i det hele taget. Vi investerer i cykelstier og i udendørs arealer, og vi har afsat midler til det forberedende arbejde med trængselsafgifter.

Vi afværger de mest dramatiske nedskæringer på socialområdet, afsætter penge til hjemmeplejeområdet, hjælpemiddelområdet og handicapområdet og dækker noget af det forventede underskud på hjemmeplejeområdet i socialforvaltningens budget næste år og afsætter desuden midler til at lette udgiftspresset på tilbud til udsatte børnefamilier.

Vi afsætter midler til en ældrepulje, afværger de værste tilpasningsproblemer, som følge af en faldende demografi og tilfører flere midler til klippekortsmodellen.

Desuden afsætter vi penge til integrationsindsatsen i København, til bevarelse af modersmålsundervisningen og til bevarelse også af den lille kulturperle Sokkelundlille. Alt sammen resultater, vi i SF er godt tilfredse med.

Som en stadig højaktuel sag for københavnernes kan jeg nævne, at SF naturligvis gerne havde set, at et selvstyrende ungdomshus var blevet en del af budgetaftalen, men nu glæder vi os til den fortsatte dialog med de unge og den nye dialog med overborgmesteren om en spiselig politisk løsning for den utæmmede ungdomskultur i København, som vi sætter så meget pris på i SF.

Derudover har SF ikke blandet sig så meget i den ellers meget heftige og intense debat, der har været her fra talerstolen det sidste stykke tid. Nu må jeg lige spørge, må jeg tale videre? (Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Ja, bare ind i 2. runde).

Jeg har noteret lidt undervejs, hvad det er for nogle ytringer, som jeg i særdeleshed mener kunne fortjene en kommentar med på vejen fra SF. Jeg kan ikke garantere, at jeg referer ordret, men i hvert fald lidt derhenad.

Et tema: budgettet rammer de svage, så er det, vi i SF tænker, de svage har vel sådan set også børn i skoler og i daginstitutioner, og hver gang man investerer i velfærd, kommer det vel både de velbemidlede og de mindre velbemidlede til gode, så det der med rent kategorisk at sige, at budgettet bare rammer de svage, den køber vi altså ikke.

Så bliver der spurgt, hvorfor bruger forligsparterne penge på klimatopmødet, erhvervscentre osv., der vil jeg også gerne på SF's vegne give et svar. Det er, at forligsparterne har et ansvar for hele byen, også for erhvervslivet, for miljøet, for legepladserne, for vejene og for alt det, som der hverken er sex eller velfærd i. Sådan er det.

Venstre har påpeget, at der er både plads til skattelettelser og bedre velfærd i Københavns Kommune, og det kan jeg simpelt hen ikke forstå, det ville være så rart, hvis man kunne få det forklaret lidt bedre fra Venstre. I 2 timer har, eller snart 3 timer har vi fået tudet ørerne fulde af, at der ikke er nok velfærd i det her budget, vi lige har indgået, og så fastholder Venstre, at der er plads til skattelettelser.

Den politiske ordfører fra Socialdemokraterne har forsøgt at hive debatten tilbage på det spor, der hedder, lad os da hellere diskutere prioriteringerne, og det synes jeg sådan set egentlig er rimeligt. Hele den talkrig, der er foregået som opfølgning på budgetforliget, den tror jeg kun er med til at bidrage til almen politikerlede og mistro til hele gruppen af politikere her i Borgerrepræsentationen. Hvis vi skal gokke hinanden oven i nøden hele tiden med, om det er det ene eller det andet eller det tredje be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

løb, der i virkeligheden er det, der gælder, så kan vi først være helt sikre på, at der ikke er nogen tror på, hvad vi siger.

SF har hele tiden sagt, vi prioriterer børneområdet først og fremmest i de her budgetforhandlinger, og det står vi gerne ved.

Så kommer der en lille stikpille fra Enhedslisten, der er ked af, at de gode gamle arbejderpartier, Socialdemokraterne og SF ikke kunne være med til at indgå en aftale, hvor vi brød regeringens udgiftsstop. I er lige såvel som jeg vidende om, at SF ikke har stemt for KL-aftalen, og jeg ville også gerne have været med til en aftale, hvor vi brød nogle af rammerne, men det er så forskellen på SF og Enhedslisten, vi vil gerne være med til at tage ansvar, også når vi er uenige i rammerne, og Enhedslisten vil helst have de rene hænder politik. Så fik vi også lige det på plads.

Så har Venstre yderligere været inde på at vifte om sig med det store tilbud, 75 mio. kr. mere i velfærd til københavnere, hvis I slår til hos os. Det lyder jo besnærende, må man sige, og man kan også spørge sig selv, hvorfor et godt velfærdsparti som SF ikke slår til ved sådan et tilbud.

Der vil jeg så sige tre ting, noget af det har jeg sagt før, for det første, forligspartierne har et ansvar for hele byen, også for veje, beredskab og alt det andet, som der ikke er så meget sex i. Det handler også, tror jeg, om en definition af velfærd, fordi i SF mener vi f.eks., at både skolemad og integration kan betragtes som en del af Københavns Kommunes velfærd, det er Venstre ikke enig i, men det er vi altså i SF.

Og så indgår der også de borgerliges finansieringsforslag til de 75 mio. ekstra til velfærd, nogle sager, som for SF ganske utvivlsomt er mærkesager, herunder bl.a. midler til trængselsafgifter og Agenda 21-centrene eller det lokale miljøarbejde.

Afslutningsvis skal jeg komme ind på en lille krølle, som Pia Allerslev var inde på, hun nævnte nemlig, at en række partier mødtes under budgetforhandlingerne, og at det er et redskab, der skal holdes varmt. Det vil jeg også gerne kommentere på.

Jeg har sagt det før her fra talerstolen, og jeg vil gerne sige det igen, SF's naturlige alliancepartner i politik er Socialdemokraterne, og det er ikke så nemt at rykke ved.

Men jeg vil også godt sige, at SF har fundet, nu skal man veje sine ord på en guldvægt, særlig tilfredsstillelse, tror jeg, man kan sige, ved at sætte hælene lidt i over for storebroder eller storesøster i budgetforhandlingerne, det vil vi også gerne forsøge at gøre fremover.

Jeg vil også sige, at personer i min opfattelse betyder meget i politik, og at for mit eget vedkommende har jeg i hvert fald på det personlige plan sat meget stor pris på dialogen med i særdeleshed Venstre og Enhedslisten, men også i høj grad Konservative, til dels Dansk Folkeparti i budgetforhandlingerne.

Hvis Pia Allerslev skulle finde på at invitere på en kop kaffe for det gode selskabs skyld, så skal jeg sige, jeg i hvert fald personligt ville synes, at det ville være mægtig hyggeligt, også at det måske kunne danne grobund for en nødvendig og konstruktiv dialog på tværs af partier her på Rådhuset.

Tak for ordet.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Nu kender jeg jo SF's budgetordfører som en socialt tænkende, socialt ansvarlig person, og jeg vil sådan set bare lige udspørge lidt til den sætning omkring, at SF tager ansvar, selv om de er uenige i rammerne. Det vil Enhedslisten da sådan set også gerne, men ikke så længe vi er uenige i indholdet. Der vil vi bare gerne høre, om SF er enig i, at indholdet af den her aftale er en rigtig god aftale.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Det er vigtigt at understrege, at i forhold til den aftale og de penge, der bliver afsat i 2008 til børneområdet, man kan sige, det gør, at besparelserne bliver væk, men kvaliteten

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

bliver ikke i forhold til de forhold, vi faktisk har i dag, i forhold til strukturforliget, som er en del af budgetaftalen, så betyder det helt for de skoler, der skal lukkes, i forhold til de skoler, der skal modtage de børn, at der kommer til at være eksempelvis 28 elever i én klasse.

Jeg ved godt, det ikke er SF's politik, i hvert fald landspolitisk, der går man ind og gerne vil have 22 elever høst i en klasse, så hvordan forholder det sig i forhold til SF på landsplan og SF i kommunens Borgerrepræsentation.

Hvis man skal kigge lidt fremover i fremtiden i forhold til næste års budget, så skal man overholde regeringens servicerramme, så er vi igen i den samme situation. Hvis man gerne vil have 22 elever pr. klasse, så koster det mange penge, hvis man gerne vil have 2-lærer-ordninger, så koster det også penge, så hvordan vil SF komme ud i forhold til at forbedre kvaliteten både i daginstitutionerne, men også i skolerne fremover.

Er det blevet bedre for børnene med den her nye aftale, hvor man har fjernet besparelserne, men det er også blevet ringere for nogle elever, f.eks. på de skoler, hvor der kommer til at være 28 elever og en lærer pr. klasse. Det er jo ikke SF-politik, jo det er det her på Rådhuset.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så giver jeg ordet til borgmester Mogens Lønborg for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Den forstod jeg godt. Korte spørgsmål – hvor har vi ordføreren siddende:

1. Er SF enig i Socialdemokratiets opfattelse af, at næste år er der flere penge til ældre, at der er et løft på ældreområdet?

2. Mener SF her i København, SF er i overensstemmelse med SF på landsplan, som har udpeget 3 områder som deres vigtigste områder, ældreområdet, skoleområdet og miljøområdet?

3. Hvad synes SF om den her budgetaftale set med de svageste øjne, eller øjne set fra de svage ... (*Munterhed*). Det har ikke noget med briller at gøre. Kan de svageste medborgere være glade for den her budgetaftale?

Og så vil jeg spørge til allersidst omkring økonomien i børne- og ungdomsforvaltningen, hvor jeg aldrig nogen sinde vil acceptere hele den der hokuspokushalløj: Mener SF, at der med tilførelsen af 235 mio. er tale om et serviceløft til børneområdet, jf. at vi ifølge KL-aftalen kan øge servicen, eller er der bare tale om at undgå besparelser og forringelser, fordi det var jo egentlig ikke det, vores samlede pulje, jf. KL-aftalen skulle gå til, at undgå forringelser. Det er jo netop tanken, at man har mulighed for at øge servicen. Så jeg vil gerne have SF til at fortælle her, om der mere er tale om en forbedring på børneområdet end at undgå nogle besparelser.

Det var kort.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Allerstørst til Mogens Lønborg. Altså jeg tror, Mogens Lønborg kender situationen. Der var et sparekrav på 280 mio. kr., og vi tilfører 265 mio. kr., så det er stort set et nulbudget set i forhold til skoler og institutioner.

Hvis man skal tale om serviceløft, så er det, fordi vi bruger pengene bedre, fordi vi laver struktur, vi faktisk får mere for pengene, fordi vi omprioriterer, og fordi vi nu sikrer en gennemsigtighed og en klarhed i budgetterne, hvor alle de puljer, der har været centralt i centraladministrationen, går ud på skoler og ud på institutioner.

Så på den måde kan man sige, at vi forhåbentlig får mere for pengene, men det er stort set med de firkantede briller et nulbudget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Når det så er sådan, så er det, fordi der er ting tidligere bl.a., der ikke har været budgetteret, bl.a. har hele specialområdet været underbudgetteret, og det er så en del af det finansieringsbehov, der har været, som er rundet op til de 280 mio. kr.

Til Khaled Mustapha, jamen SF så rigtig gerne, at vi havde råd til 2-lærerordninger op til 4. klasse og 22 elever i klassen, men det her handler jo om, at vi ikke har råd til mere på grund af regeringens vækstramme, og det har vi beklaget, men vi har fået det bedst mulige ud af de penge, vi har i Københavns Kommune. Vi er stolte af det budget, der er, men det er klart, vi havde gerne brugt meget, meget mere både på dette område, som er børn- og ungeområdet, men også på handicapområdet, på ældreområdet, vi havde gerne brugt mange flere penge, men vi har nu en gang måttet forhandle og prioritere inden for den ramme, som regeringen giver os lov til at bruge.

Vi har ikke den politik, som Enhedslisten har, at vi bare skal bryde vækstrammerne, fordi vi ville lynhurtigt blive sat under administration, og der kommer ikke noget godt ud af at føre sådan en politik, og der kommer ikke noget budgetresultat ud af det, for der kunne ikke skabes flertal for det her på Rådhuset.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Jeg er fuldstændig overbevist om, at det er rigtigt, når både ordføreren og borgmesteren fra SF siger, at der var områder, man gerne ville have prioriteret højere, men at man selvfølgelig indgår i en budgetaftale, hvor man så også på nogle områder må give sig.

Men bare for at være helt sikker på, at vi sådan kan sætte billeder og forståelse for, hvor det er, SF har kæmpet så heroisk, så kunne ordføreren måske være rar lige at sætte et par eksempler på fordi når vi nu i aften for at vide, at SF's klokkeklare ambition er hverken mere eller mindre end at slå hælene i over for storesøster, så kunne det være rart at vide, hvor præcis i dette års budget det rent faktisk har virket.

Det er i hvert fald ikke på børn- og ungeområdet, fordi det, der virkede på børneområdet, det var alle dem, der stod nede på Rådhuspladsen, det var ikke de SF'ere, der sad i forhandlingslokalet.

Så hvor er det lige præcis, at det i år har hjulpet at have den heroiske strategi, der hedder at slå hælene i over for storesøster. Fordi det er jo den, vi andre er oppe imod, når vi godt vil trække SF over til at lave nogle mere fornuftige budgetaftaler, så derfor så er det så rart at vide, hvad det handler om.

Så var der den omkring de stærke og de svage, når man giver penge ud, jamen så giver man jo også ud til de stærke, men man giver også ud til de svage, og det er også fuldstændig rigtigt. Men når man har en folkeskole og et børneområde i København, der ser ud, som det gør i øjeblikket med for få pædagoger i institutionerne og alt for mange elever i klasserne, så er det vel rigtigt, at det primært rammer de svageste børn.

Det kunne jeg egentlig godt tænke mig, at SF's ordfører kommenterede.

Når min søn starter i 7. klasse med at have tysk, så kan jeg bare oplyse, at der er 30 elever i den tyskklasser og én lærer, og jeg er fuldstændig overbevist om, det går ud over de svageste elever, fuldstændig. Jeg er fuldstændig overbevist om, at det går ud over de svageste børn, når der ikke er tilstrækkelige pædagoger, i det hele taget tilstrækkeligt personale i de københavnske daginstitutioner. Så ja, det går ud over de svageste børn.

(Kort bemærkning).

Camilla Burgwald (F): Vi starter med Enhedslistens Rikke Lauritzen, der spørger direkte: Er SF enig i, at indholdet i denne her aftale er rigtig godt? Og Rikke Lauritzen, det er, som jeg har sagt, SF vil gerne have meget mere velfærd, end regeringen og KL-aftalen tillader, og vi står naturligvis fuldt ud bag den aftale, som vi har indgået i København.

Borgmester Mogens Lønborg spørger: Er SF enig i Socialdemokraternes opfattelse af, at der er flere penge til de ældre? Det mener jeg også, jeg fik sagt i mit indlæg, jeg gider simpelt hen ikke bi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

drage til talkrigen, jeg synes ikke, den er konstruktiv. Jeg vil gerne indgå i en prioriteringsdiskussion og står ved, at vi har prioriteter, som vi har gjort i budgettet, men talkrigen – nu har jeg kun været folkevalgt politiker i snart halvandet år, men jeg tror efterhånden, jeg har lært at udlægge tal lige præcis, som det passer en, som det er vand på ens egen mølle. Derfor gider jeg ikke bidrage til den der talkrig.

Er SF i København enig i de 3 prioriteringer, som SF har på landsplan, det er vi jo sådan set, men der er også en københavnsk virkelighed at forholde sig til, og den bliver vi som lokalpolitikere nødt til at indgå i osv.

Jeg tror også, jeg har svaret allerede, hvordan SF ser på budgettet med de svagestes øjne, og det er, som jeg sagde i mit indlæg, at når man investerer i velfærd, ligegyldigt hvad det er, vi har altså prioriteret at gøre det primært på børne- og ungdomsområdet i det her budget, så mener vi i SF, at det kommer alle sociale lag til gode. Det er også et svar til Winnie Berndtson.

Så tror jeg, jeg har sagt, hvad jeg ville svare på.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Det jeg synes, der er vigtigt, det er, at når SF landspolitisk har nogle visioner i forhold til, hvordan en folkeskole skal se ud, og hvor mange elever der f.eks. skal være i en klasse, også f.eks. ude i kommunerne, sådan at partierne faktisk er loyale i forhold til, hvad de ellers beslutter på deres kongresser rundt omkring.

Så hvordan kan SF i København være med til en aftale, der faktisk betyder, at man propper 28 elever i en klasse, hvor tilfældet har været, at der har været 22, og der har været lidt mindre, f.eks. hvis vi tager ud til Husum-området.

Det er konsekvensen af budgetaftalen, det er også konsekvensen af strukturforliget, så hvordan kan I sige, at det er en god aftale for børnene. Det er bare ét eksempel.

Der er også flere eksempler i forhold til daginstitutionsområdet, man snakker om mangfoldighed, og vi skal have store institutioner og små institutioner. Men i den nye aftale, hvor der bliver en ny fordelingsmodel, vil f.eks. de resterende små daginstitutioner og de resterende små skoler være truet fremover.

Er det SF-politik, det spørger jeg bare om, er det SF-politik at have 28 elever i en klasse i København, eller hvordan hænger det sammen.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Camilla Burgwald siger, at hun ikke vil ind i en talkrig, jeg spurgte faktisk ikke om noget som helst med tal. Jeg spurgte bare, om Camilla Burgwald og SF er enige i Socialdemokratiets opfattelse af, at den her budgetaftale er en forbedring for de ældre i København, at der bliver flere penge til de ældre næste år. Det er ikke en talkrig, det er et budskab, som SF også må gå ud til sine vælgere og sige, er det et løft for ældreområdet, eller er det en reduktion på ældreområdet. Det har intet med talkrig at gøre.

Så fik jeg ikke svare på det med, hvordan de svageste må opleve det her budget. Jeg har engang troet, at SF sådan var et parti, som var for de svageste og ikke for de ressourcestærke, men jeg er kommet meget i tvivl. Men det er måske den københavnske virkelighed, der er anderledes, fordi på folketingsplan synes jeg i hvert fald, at jeres partiformand meget varmt taler for de svageste. Det hører vi ikke så meget her i København fra SF, jeg vil sige meget sjældent endda.

Men jeg vil bare gerne have at vide fra Camilla Burgwald, om det er en forbedring eller en forværring for de ældre.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Winnie Berndtson (U): Det kan godt være, Camille Burgwald ikke kan se det nu, hvad det er, der sker i den københavnske folkeskole, men så må hun jo lære lektien, når det kommer tilbage, og de københavnske forældre bliver trætte af det. Fordi de forstår det ikke, de forstår det simpelt hen ikke.

Når man sidder i øjeblikket til forældremøder rundt omkring i de københavnske folkeskoler, så kan forældrene ikke forstå, hvad det er for en forbedring, der er sket på det her område. Det vil jeg bare sige, de er dybt bekymrede over, at naboskoler lukkes, og børnene skal ind på deres skole, hvor der i forvejen tilfældigvis hverken er borde eller stole eller for den sags skyld fysiklokaler, biologilokaler eller gymnastiklokale til de børn, der er der i forvejen.

Så om ikke andet så synes jeg, at SF skylder, hvis det er rigtigt, det de siger, og det er det vel i hvert fald i SF's optik, skylder at tage den dialog, sådan så der ikke render vildfarne forældre rundt derude og er på vej til at flytte deres børn fra den københavnske folkeskole, for det er ikke det, der er meningen med den aftale, der er lavet på skoleområdet.

Så ville jeg sådan set allerallerhelst have svar på, det kan gøres med et par eller 2-3 stykker konkrete eksempler, hvor er det, SF's ambition om at slå hælene i over for storesøster har virket på dette års budget.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Nu har jeg godt hørt Khaled Mustapha også på offentlige møder flere gange sige, at det her er lavet, fordi SF vil proppe mange flere børn ind i klasserne, og fordi vi ønsker 28 i klasserne. Det gør vi ikke, og det er ikke det, der er hensigten med det. Hensigten med det er at få nogle bæredygtige skoler, hvor vi kan få lærere, som kan undervise i deres linjefag, hvor vi kan få større valgfrihed i fagene til de ældste klassetrin. Det er det, der er hensigten med det.

Hensigten er også, at vi bruger pengene optimalt, og i det her budget har vi fået orden på økonomien, der har vi fået tilført de penge, som har manglet tidligere, som har været merforbrugt til dels, og som til dels har været underbudgetteret, så vi nu kan få et fast beløb pr. elev.

Strukturreformen går ud på at bruge det beløb bedst muligt, så der er flest lærertimer pr. elev, alt andet lige er det det, der er formålet med det og ikke at proppe flere børn ind i klasserne og komme op på 28. Vores politik er som nævnt, at vi vil arbejder for 22 børn i klasserne, og at vi ønsker 2-lærerordning op til 4. klasse. Men det kræver en helt anden politik fra regeringens side, det kræver en helt anden økonomi i Københavns Kommune, som vi ikke har, og så længe vi ikke har den, så har vi altså tænkt os at prioritere de penge, vi har, bedst muligt, så vi får størst mulig kvalitet i undervisningen.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg savner én ting fra SF's side, og det gør jeg, fordi det er noget, SF har talt om igen og igen og igen og igen og i øvrigt benytter enhver lejlighed til at tale om, det er nemlig bedre løn til de dårligst lønnede i den offentlige sektor, herunder plejepersonalet.

Dansk Folkeparti havde et ønske om, at man kunne hæve lønnen, en klippekortmodel til, at den kunne nå op på ekstra 12.000 kr. om året ved at tage en række tillægskurser. Det kan jeg se, at det i budgetforliget er reduceret til et absolut minimum.

Jeg undrer mig over, at SF kun taler og taler om det område, men overhovedet ikke handler. Rent faktisk har jeg en fornemmelse af, at det lille bidrag trods alt kom med, som er et skridt i den rigtige retning, men langt fra nok, at det overhovedet ikke var en SF-mærkesag, men at det var noget, overborgmesteren havde sat sig for skulle ind.

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge SF, det her med bedre løn til offentligt ansatte, nu havde I muligheden for at få det ind, er det noget, I kun snakker om, og når det kommer til realiteterne, så ønsker I ikke at sørge for, at det bliver til noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Jeg lyttede til Winnie Berndtson, som fint redegjorde for nogle af de utrygheder og bekymringer og usikkerhedsmomenter, der er, når man laver et så stort udspil og sender det i høring. Vi er lige midt i en stor usikkerhedsfase for flere tusinde familier og ansatte i Københavns Kommune.

Jeg vil dog også lige nævne, at man ikke på den måde, som jeg synes, Winnie Berndtson gør sig til talsmand for alle de her bekymrede forældre, det er nogle bekymringer, som går i mange forskellige retninger og meget forskellige lokale forhold.

Vi som deltager i møder aften efter aften i de her uger, hører jo også generelt, at der faktisk er opbakning til, at vi forsøger at gøre noget, og en opbakning til, at vi tager f.eks. nogle meget, meget få folkeskoler og prøver at se, om ikke vi ved at sammenlægge dem med nogle andre små, kan gøre dem til mere fagligt bæredygtige enheder. Det er der sådan set ikke så meget mystifistisk i.

Men vi er meget bevidste om og får jo også mindelser om, at det her selvfølgelig er en svær proces, og i den forbindelse synes jeg bare, man skal passe på med at gøre sig til talsmand for alle på en gang, det er sagen alt for kompliceret til.

(Kort bemærkning).

Pia Allerslev (V): Der er ingen tvivl om, at strukturreformen har en væsentlig part i dette års budget.

Det, der kaldte mig på talerstolen, var egentlig i høj grad borgmester Bo Asmus Kjeldgaards lille indlæg, hvor han taler om, at der i oplægget ikke er intentioner, der peger i retning af, at der skal være, og SF har en holdning til, at der ikke skal være mere end 22 elever i klassen. Det er jo bare ikke det, der er realiteten med det her forslag. Det synes jeg er ærgerligt.

Jeg synes også, det er ærgerligt, at man gang på gang fra SF's side bare sender problemerne videre til regeringen, det er simpelt hen for let at slippe ud af problemerne på den måde.

Det her er et besparelsesforslag, det indgår som en del af besparelsesforslaget i budgetforliget. Der er udvalgte områder, der er udvalgte skoler, som er valgt fuldstændig uden hold i virkeligheden. Et eksempel, det er bare et af mange, men et eksempel, som er meget grelt, det er Hyltebjerg og Vanløse Skole, hvor man lægger 2 skoler, der begge to er næsten tresporet, den ene er tresporet, den anden er stort set lige ved at blive det, de 2 skoler vil man lægge sammen. Besparelsen den er til at få øje på, de penge, man har valgt at afsætte til det, tror jeg ikke er nok til at gøre hverken forældre, børn eller medarbejdere glade.

For man har nogle besparelsesforslag, man har nogle besparelser i det her budgetforlig, og det kan man ikke bare sådan feje væk med at sige, at jamen vi har et oplæg, og vi har en intention om, at det skal blive åh så godt, fordi det bliver det ikke. Det her handler om besparelser på skoleområdet, og det er en af grundene til, at Venstre ikke har villet være med til det her budget.

I forhold til Camilla Burgwalds kaffesession, så vil jeg meget gerne honorere den heroppefra ved at sige ja tak, jeg vil meget gerne se dig og andre til en kop kaffe, hvis det kan være med til at skabe et godt og konstruktivt samarbejde fremover.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Jeg har svært ved at skulle forestille mig, at SF på landsplan eller i Københavns Kommune har intentioner om at proppe 28 elever i en klasse, men man må sige, at det er konsekvensen af den her budgetaftale, og det er også konsekvensen af strukturforliget. Det er konsekvensen i forhold til den her beslutning. Det vidste vi i forvejen, at de skoler, der skal lukkes, så vil de omkringliggende skoler bliver presset.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

I ved også godt, udmærket godt, os der sidder i det her Børne- og Ungdomsudvalg, at når man presser de andre folkeskoler rundt omkring så meget, så betyder det også, at de ressourcestærke forældre tager deres børn ud og sætter dem i f.eks. privatskoler eller andre skoler.

Så måske er det ikke hensigten for de partier, der har lavet den her aftale, men det er i hvert fald virkeligheden. Den har konsekvenser lige nu, tingene er gået i gang.

Så hvordan forholder SF sig til, at eksempelvis man ikke i en af skolerne, hvor man får flere elever, er der f.eks. plads i et køleskab, fordi der er 28 elever, eleverne kan ikke rigtig komme rundt omkring, hvor børnene må løbe hen osv. osv.

Med hensyn til vores opfordring til, at man skal prøve med regeringens serviceloft, i alle de debatmøder, jeg har deltaget i, der har jeg sagt det gang på gang. Jer der også har deltaget i de her debatmøder, altså nu vil jeg ikke stå og rose mig selv for meget, men vi har da fået klapsalver i forhold til det.

Så der er nogle forældre, som faktisk er enige i, at Københavns Kommune eller flertallet bør faktisk springe regeringens rammer, således at man kan opnå det bedste resultat i forhold til børn og unge og også de andre grupper i København.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Jeg står ikke her og taler for, at det skal mislykkes, og det har I rigtig godt af, fordi det her det ødelægger de københavnske folkeskoler, det er faktisk det, jeg er bekymret for. Jeg er faktisk bekymret for, at der er flere end de forældre, jeg tilfældigvis lægger ører til, som har den samme holdning som dem, jeg lægger ører til, nemlig at nu vil de ikke mere. De har i forvejen en ringe skolegang for deres børn, de sidder i forvejen og overvejer, om det er rimeligt at ofre deres børn for den københavnske folkeskoles skyld.

Det er ikke generelt ud over hele København, for der er meget store forskelle, at der er 30 elever i en tyskklasse. Det er sikkert heller ikke generelt ud over hele den københavnske folkeskole, at man ikke har husgerning, fordi eleverne ikke kan være i husgerningslokalet, før det er blevet udvidet. Men sådan er det nogle steder, og sådan er det på nogle skoler, som får naboskoler nedlagt i den plan. Det giver bekymring.

Så det her er meget kompliceret, det er jeg enig i, og det måske for kompliceret at forklare, og det er måske der, problemet er, det er meget svært at forklare, hvordan de elever skal være i de eksisterende skoler, uden det betyder forringelser. Hvordan kan man nedlægge skoler, flytte elever, uden at det betyder, at der kommer flere elever i klasserne, uden det betyder, at der sker forringelser. Det er det, forældrene ikke kan forstå.

Og ja, det er kompliceret, men så prøv at forklare det på en enkel måde. Fordi jeg er lige så bekymret, som Enhedslisten er, at de forældre, som har valgt den københavnske folkeskole, fordi de synes, at børn skal gå sammen med både ligesindede, men også nogle der er knap så ligesindede, er i fuld gang med at melde fra, fordi de ikke forstår det københavnske eksperiment.

(Kort bemærkning).

Anders Thomsen (B): I denne lidt ufokuserede debat er det svært at vide, hvornår man skal tage et emne op. Men jeg vil komme lidt ind på processen ved budgetindgåelse, der førte frem til Ritt Bjerregaards berømte ord: Desværre kom I for sent.

Der er flere heroppe, der har talt om demonstrationer på Rådhuspladsen i forbindelse med forældreaktionerne, men der er ingen, der har talt om kommunens store svigt over for alle de almindelige borgere, der arbejder hårdt og følger reglerne. Svigtet opstod, da man gav sin passive accept, ja snarere støtte til de ulovlige forældreaktioner og forældreblokader af daginstitutionerne.

Hvordan vil man som almindelig borger kunne forvente, kommunen reagerer, hvis folk stimler sammen og ulovligt fysisk blokerer kommunens ansatte adgang til kommunens institutioner. Hvordan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

bør kommunen hjælpe alle de, der er afhængige af de offentlige pasningstilbud for at få hverdagen til at hænge sammen, og som pludselig ulovligt nægtes den service, de betaler for.

Ved alvorlige ulovligheder som fysisk blokader af kommunens ansatte og institutioner, der hindrer den offentlige service, bør kommunen naturligvis straks skride til politianmeldelse. Men det skete ikke, da grupper af forældre inkl. en socialdemokratisk folketingskandidat tog alle andre forældre som gidsler i deres egoistiske aktion for flere midler til netop deres børn. Og ja, jeg er selv ramt.

Hvis vi ikke skrider klart ind over for den slags ulovlige gidselaktioner, der baserer sig på at genere uskyldige borgere mest muligt, så skrider grundlaget for retssamfundet og de demokratiske beslutningsprocesser. Der havner vi for alvor i et samfund, hvor den stærkeste gruppe kan kræve ind på andres bekostning.

Jeg kom til at tænke på, hvad man ville gøre, hvis en gruppe kriminelle stod og blokerede en dag-institution, om man så fra kommunens side ville sige, vi giver dem lige 3 dages betænkningstid og ser, om de ikke kommer på andre tanker.

Så jeg vil helt klart anbefale, at kommunen generelt via overborgmesteren eller i det mindste borgmester Bo Asmus Kjeldgaard straks indfører de nødvendige procedurer, så alle ulovlige aktioner, der blokerer store dele af den offentlige service politianmeldes fra den dag, de finder sted.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: I forhold til det sidste indlæg vil jeg sige, at vi har ikke haft traditioner for politianmeldelser i København, og hvis vi skal ændre det i forhold til de aktioner, der har været, så mener jeg, vi skal have en grundigere debat om det.

Altså det vi gør det er, at vi i første omgang etablerer nødpassning og ellers følger med i, hvad der foregår, og det foregår i god ro og orden. Men hvis vi skal til at ændre den praksis, så mener jeg ikke, det er noget, vi skal gøre i forbindelse med budgetdebatten, men noget vi skal tage en grundigere diskussion af, og det kan man så have forskellige politiske holdninger til.

Hvad angår selve påstanden fra Winnie Berndtson om, at det her er uforståeligt for folk, og de mener, det forringer deres folkeskole. Det gør de ingen steder, jeg har været til mange offentlige møder, hvor vi har været ude og forklare, hvad det her går ud på.

Men samlet set stod vi i en situation, hvor vi stod over for et sparekrav på 5 pct. på de 280 mio. Vi sagde dengang faktisk mange partier i hvert fald som udgangspunkt i udvalget, at det ville vi ikke være med til, og vi ville finde andre løsninger. Vi ville dels finde strukturelle løsninger, hvor vi kunne spare penge, ved at lægge institutioner sammen kan man spare 2 ledelser, det gør vi på en række daginstitutioner, man kan spare en ledelse, når man lægger 2 institutioner sammen. Når man lægger skoler sammen, kan man spare en ledelse og samtidig indføre nogle budgetmodeller, som sikrer, at pengene går direkte ud til eleverne.

Vi har også fået analyser, der viser, at små skoler er langt dyrere end store skoler, og det er så den måde, vi kan sikre kvaliteten i undervisningen på, samtidig med at vi laver en besparelse i forbindelse med strukturreformen, for det gør vi, det er en del af finansieringen på de 280 mio. kr.

Men derudover så er vi altså i en høringsperiode, og vi er ude til mange debattmøder som sagt, og vi lytter aktivt til de input, der kommer i høringsperioden, og så skal vi så efter den 1. november tage stilling til, hvad vi gør. Der er ikke noget besluttet på forhånd, der er mange diskussioner i øjeblikket, og vi lytter reelt til de indvendinger og de gode argumenter, som folk har i den her høringsperiode.

(Kort bemærkning).

Jan Andreasen (A): Der er ingen grund til at lægge skjul på, at det, vi er i gang med for øjeblikket på børn- og ungeområdet, det er en langstrakt genopretningsproces. Det er strukturreformer i virkeligheden på en lang række områder inden for økonomien, når vi snakker faglighed og pædagogik, og så er der også spørgsmålet omkring skolernes størrelser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Vi ved det, vi har kunnet se det andre steder, strukturreformer gør ondt, og når vi snakker skoler, hvis vi slår op i håndbog for kommunalpolitikere, så vil man kunne se, at det er enhver kommunalpolitikers mareridt at skulle ud og slå skoler sammen. Det er simpelt hen noget af det, hvis vi ser den her proces, så er det meget interessant at se, da vi lancerede strukturreformen, så blev den kaldt visionær og fremsynet, og der var ingen grænser for, hvor fantastisk man syntes, den var i medierne.

Men vi vidste godt, når vi skulle ud og snakke med forældre og lærere om det på skolerne, så ville vi vide, at nogle steder, ikke alle, at det her brød man sig ikke lige som.

Så jeg vil sige til Winnie Berndtson, det er rigtigt, det gør ondt nogle steder. Og vi oplever for øjeblikket, Kasper Johansen har været inde på det, og borgmester Bo Asmus Kjeldgaard var også inde på det, vi bruger vores aftener for øjeblikket til at tage rundt og snakke med lærere og forældre, pædagoger på institutioner og skoler, der er mange, der er betænkelige. Der bliver ikke tale om store mammutskoler, der bliver tale om skoler ligesom på Frederiksberg, hvor man har 500 til 700 elever.

Så er der hele spørgsmålet om klassestørrelserne. Det er jo sådan, at hvis vi går ind og ser på klassestørrelserne i Københavns Kommune, så ligger det faktisk gennemsnitligt nede på omkring 19 elever. Det der bliver tale om i forbindelse med det her projekt det er i meget, meget få tilfælde, at man vil komme op på de 28. I de tilfælde, der er tale om det, der ser man det faktisk på ressourcestærke skoler og ikke på de svagere skoler.

Strukturreformen bliver også sat ind, det er da ingen hemmelighed, i første omgang på små skoler og på skoler, som faktisk ligger i socialt meget belastede kvarterer. Det er simpelt hen nødvendigt for at forbedre integration, holddannelse og mange af de tiltag, der ellers kan hjælpe eleverne til at få en udmærket skolegang.

(Kort bemærkning).

Camilla Burgwald (F): Jeg kommer til at bruge mine 2 minutter til at svare på 3 ting, lidt vedrørende Enhedslisten, det er lidt vedrørende ældre, og det er lidt vedrørende kaffeinvitationen fra Pia Allerslev.

Jeg vil gerne endnu en gang elaborere lidt på forestillingen mellem SF og Enhedslisten, det ligger mig jo lidt på sinde, og jeg tror, vi er flere her i salen, der har den interesse på begge sider.

I SF vil vi gerne have beskidte hænder, jeg taler ofte om Enhedslistens rene hænder. Vi vil gerne have beskidte hænder, vi vil gerne have magten til at ændre grundlæggende på tingene, på rammerne, rammerne for velfærd i Danmark. Det kræver, at man tager ansvar, og det arbejder vi for at gøre både på landsplan og lokalt.

Når Khaled Mustapha siger, jamen I vil jo have 22 elever i klasserne og 2-lærerordning, hvorfor går I så og laver politik i København, der presser i den anden retning. Så må jeg sige, vi kan ikke gennemføre det i København, sådan som tingene er, det er visionen, det er den retning, vi gerne vil i, vi kommer i hvert fald ingen steder med de rene hænders politik. Det er derfor, vi træffer de valg, vi gør i København.

Så spørger borgmester Mogens Lønborg meget direkte, mener Camilla Burgwald, at der har fundet et løft af ældreområdet sted eller ej med det indgåede budgetforlig. Jeg vil mene, at borgmester Mogens Lønborg udmærket kender til de udfordringer, der er i Københavns Kommune med demografimodeller og med prioritering osv. Der bliver taget nogle penge, og der bliver tilført nogle penge.

Så er det lidt uklart for mig, om borgmester Mogens Lønborg vil have, at jeg skal diske op med økonomiforvaltningens tal, eller om det er de ældres erfaring, om jeg selv skal sætte mig ned og lave beregningerne eller hvordan og hvorledes. Det er der, hvor jeg har det med talkrigen.

Hvis nu borgmester Mogens Lønborg spørger mig i stedet for: synes SF, at ældreplejen i København er god nok, så kan jeg give et rimelig klart svar, jeg kan sige, næh, det synes vi sådan set ikke, jeg kunne komme med 10 eller 100 udgiftskrævende forslag på ældreområdet, der ville gøre den københavnske ældrepleje meget bedre, end den er i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Pia Allerslev inviterer til kaffe, jeg deltager gerne, SF's naturlige alliancepartner er Socialdemokraterne. Hvis Pia Allerslev med samarbejde mener, vi skal blive bedre til at udveksle erfaringer og synspunkter på kryds og tværs på Rådhuset, så tager jeg meget gerne imod kaffeinvitationen.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Tak til Jan Andreasen for at fremstille, hvor svær en øvelse det her er, men også hvor nødvendig en øvelse det er i det langsigtede perspektiv, tusind tak for det. Jeg er glad for, at I tager rundt og forsøger at forklare og forsvare.

Og så er der kun et problem tilbage, og det er, at de høringer, de input, I får rundt omkring, når I diskuterer, dem er I reelt ikke i stand til at reagere på, fordi I vedtager faktisk budgettet. Hvis det viser sig, at jeres dialog med dem, der ved, hvor skoen trykker, nemlig lærerne, forældrene og eleverne, giver jer anledning til at skulle rette op på nogle ting, så er den mulighed jo ikke til stede, i hvert fald ikke, når det gælder økonomien.

Det er også det, der er problematisk i den her fase, selv om det er en svær og langsigtet øvelse, det er, at man laver en høring, som ender på den anden side af, at man har truffet beslutningen. Det er ikke troværdigt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Camilla Burgwald spørger, om jeg gerne vil vide, om SF er enig i Socialdemokratiets beregninger, nej, jeg er sådan set bare interesseret i at vide, hvad SF selv mener.

Altså jeg er interesseret i at vide, hvad Camilla Burgwald svarer, når Villy kommer til Camilla, næste gang de mødes, "Camilla, jeres budgetaftale er den et løft for de ældre, eller er den en reduktion for de ældre?" Jeg vil sådan set gerne være fluen på væggen, når Camilla så svarer Villy, for Villy vil gerne de ældre, og han vil gerne have et løft for ældresektoren.

Jeg har lige haft fornøjelsen af at have haft Villy på besøg på et plejehjem, jeg er ikke et sekund i tvivl om Villys holdning, han vil de svageste, og han vil sørge for et ordentligt løft på ældreområdet. Det er en klar SF-politik, jeg tager hatten af for.

Så er det bare, jeg gerne kunne tænke mig at vide, hvad er det, SF i København svarer Villy.

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Jeg ser mig nødsaget til at svare Winnie Berndtson, at jeg synes, at det omvendte er betænkeligt, man begynder at stille spørgsmålstejn ved de demokratiske processer, vi som sådan har sat i gang. Hvis man siger, at vi med budgettet i aften fuldstændig lukker for alt videre arbejde omkring det temmelig omfattende strukturforlig, så synes jeg godt nok, at man springer en del mellemlid over.

Vi tager den her høringsperiode ekstremt alvorligt, der er faktisk meget exceptionelt og et eller andet udtryk for den lidt barokke situation, vi er i økonomisk i kommunen, også mulighed for at lave flere forskellige modeller på mange af de steder, hvor vi har spillet ud med nogle forslag til f.eks. skolesammenlægninger.

Vi har fra radikal side sagt hele vejen under forhandlingerne og vil sige det stadig væk, hvis der er steder, hvor vi bare tager fejl i så stort et forlig, så er vi nødt til at kigge på det. Vi bruger faktisk den her høring meget aktivt.

Men det er rigtigt nok, at vi i aften skulle sikre nogle rammer for det, og jeg vil sige, rammerne for f.eks. anlægsinvesteringer inden for det her forlig er stadig væk meget vide efter i aften.

Jeg synes, man skal passe på med at blande ting sammen, at der reelt også foregår et politisk arbejde omkring det her store forlig.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg savner stadig et svar fra SF og specielt SF's ordfører om bedre løn til plejepersonalet, om det er noget, man taler om ved festlige lejligheder, og når man i øvrigt sidder i opposition i Folketinget, eller om det er noget, man konkret ønsker at gøre noget ved, når man har muligheden.

SF havde muligheden for at gøre noget ved det i de budgetforhandlinger, der var her, der var et forslag på bordet, som betød, at plejepersonalet kunne få en ekstra ud over det, man kan få ved overenskomstforhandlingerne, en lønstigning på 12.000 kr. om året i en klippekortmodel, hvor man samtidig tog kurser, der opgraderede en.

Jeg savner et svar fra SF om bedre løn til offentligt ansatte, om det kun er noget, man taler om ved festlige lejligheder, men ikke gør noget ved, når man sidder ved forhandlingsbordet.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Næh, det er sådan set et spørgsmål. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad Kasper Johansen siger, at man ikke skal blande borgerdialogen med de politiske forhandlinger og beslutninger, det er lige præcis det, man skal. Det giver vel ikke mening at lave borgerdialog, som man holder uden for de politiske forhandlinger, så er det da først at gøre nar med folk.

Jeg siger ikke, at ingenting er muligt, jeg siger bare, det klokkeklare signal, man sender i aften, det er, at den plan skal gennemføres inden for den her ramme, uanset at virkeligheden viser sig at være en anden. Forligspartierne har ikke afdækket virkeligheden.

Jeg siger bare, I kan blive slemt overraskede, men det klokkeklare signal, I sender i dag, det er, at det her skal holdes inden for rammen, også selv om virkeligheden viser, at det ikke er muligt.

(Kort bemærkning).

Camilla Burgwald (F): Hvis Villy spørger mig om det med den københavnske ældrepleje, så siger jeg: Villy, der er langt endnu. Ligesom dig så vil jeg gerne have mere i løn, flere hænder og færre regler på ældreområdet. Det kan vi ikke klare alene i København, så jeg synes, du skulle skynde dig at vælte regeringen og blive minister i en ny regering.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Jeg må afsløre her, at jeg er uenig med min partifælle, Camilla Burgwald. Jeg mener ikke, at Carl Christian Ebbesen skal gå efter at blive minister i en ny regering, og vi vil i hvert fald ikke støtte det fra SF's side.

Men i forhold til om vi har truffet beslutninger på forhånd, Winnie Berndtson, det her er et rammebudget inden for hvilket vi diskuterer nogle strukturændringer. I det rammebudget er der sat adskillige hundrede millioner af til anlæg, hvis vi beslutter os for at lægge skoler sammen, og hvis vi beslutter os for at lægge institutioner sammen.

Hvis det viser sig, at vi f.eks. ikke lægger skoler sammen ude i Vanløse, fordi vi under høringsperioden finder ud af, at det ikke er hensigtsmæssigt, så er der en masse penge til overs, som går tilbage til kassen.

I forhold til driftsbudgettet er der et rammebudget, og nu var det jo sådan, at da vi fik lavet de reelle beregninger af, hvor meget man kan hente på de her strukturtilpasninger, så er det ikke meget store beløb i forhold til det sparekrav, der var. Hvis der er enkelte skoler, institutioner, som ikke bliver lagt sammen, så vil der selvfølgelig være en manglende besparelse, og den skal lægges ind i de budgetmodeller, der er. Det gælder for os, ligesom det gælder for alle andre forvaltninger, at det, vi vedtager, det skal holdes.

Men jeg så da helst, at man kunne gennemføre så mange strukturændringer som muligt for på den måde at undgå, at de budgetmodeller, der bliver lavet for hele området, at de skal beskæres. Men der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

vil skulle ske en beskæring, men dog en relativt meget lille beskæring for de institutioner, der ikke lægges sammen og skoler, der ikke lægges sammen.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Se, det er utrolig vigtigt, hvilke meldinger man giver fra det politiske flertal i forhold til de berørte skoler, i forhold til de berørte institutioner og i forhold til borgerne i København. Man har lavet en aftale omkring august, hvor de her 3 partier er blevet enige omkring en struktur, og der skal findes besparelser på 120 mio. kr.

Nu har man så lavet en budgetaftale, og det er det, vi er i gang med at vedtage her i dag. Så er det altså også meget vigtigt for de her 3 partier, at de holder fast ved indholdet i aftalen. Så jeg ved udmærket godt, at det er en høring.

Men når borgmester Bo Asmus Kjeldgaard kommer herop på talerstolen og begynder at give udtryk for, at man lover nogle ting i forbindelse med de berørte skoler eller andre, så er det der, hvor folk bliver forvirrede. Altså man siger, man vil gerne høre borgerne, der er høringer i gang, selv om budgettet bliver vedtaget i aften.

Er det sådan, at hvis flertallet omkring Voldparkens Skole ikke vil lukke skolen, er det sådan, at de 3 partier lytter til Voldparkens forældre. Jeg spørger bare. Er det sådan, at hvis det står i høringen, at Frederikssundsvejens Skole gerne vil bevare deres skole, er det sådan, at flertallet vil bevare den her skole. Jeg spørger, altså så forstår jeg, det ikke er besluttet.

Det er mere for at skabe klarhed, fordi jeg synes, at Socialdemokraterne har været klare, og så siger de, det er en langtidsaftale, der har nogle konsekvenser osv. Så er der bare nogle andre, borgmestre og SF-medlemmer melder andre ting ud, hvordan hænger det sammen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Jeg vil bare opfordre Camilla Burgwald til at lytte bedre efter, når Villy stiller spørgsmål. Villy spurgte jo ikke om, hvordan det gik med ældreplejen i København, det har jeg i øvrigt lige fortalt ham. Nej, Villy spurgte Camilla, hvad SF har gjort for at løfte ældreplejen. Villy ved også godt, der er indgået budgetforlig, så er Villy sådan set bare interesseret i at vide, om SF har været med til at give et løft til ældreområdet, eller SF har været med til at reducere på ældreområdet. Det er det, Villy spørger om, og det er det, jeg sådan set bare gerne vil, at Camilla besvarer.

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Med frygt for at blive angrebet af citatnørder, så vil jeg sige, Khaled Mustapha, jeg er ikke enig med dig, men jeg vil dø for din ret til at være uenig med mig.

Når man har en høring, så lytter man, og man lytter til mange argumenter, og der er mange hjørner i det her forlig. Men det er jo en mærkelig kortslutning at sige, hvis vi går ud og lytter til nogen af de mennesker, så siger, jamen vi er ikke enige med jer, at det er så det, der skal gøre alene, at vi skal lade være, bare fordi man er uenig. Det er vel argumenterne, og det er vel vejningen af, hvad vi tror, er det rigtige på sigt, som er vores endelig indstilling.

Jeg synes, det er helt i orden at være uenig, men jeg er nødt til at holde fast i, at det er altså os som politikere, der i sidste ende skal træffe beslutningen, og det er nogle gange sådan, at man er nødt til at træffe beslutninger, som der ikke måske lige på den korte bane er så stor opbakning til, men hvor man mener, det er det rigtige træk.

Det er erfaringen fra andre kommuner, der har lavet reformer på skoleområdet og strukturændringer, det er, at det er en langtidsinvestering, som Jan Andreasen siger.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg noterede mig, at et af Camilla Burgwalds hovedbudskaber, specielt da hun skulle undgå at fortælle, hvad hun ville svare Villy Søvnald, det var, at det var vigtigt med en ordentlig debat, og at man ikke skulle skændes om tal. Det er jeg sådan set meget enig i, og derfor ville det være rart, hvis den socialdemokratiske maskine, eller hvad man nu vil kalde den, vil holde op med hele tiden at komme med forkerte tal, på ældreområdet, på socialområdet, og hvor nu det i øvrigt falder maskinen ind, at man nok har dummet sig og skal prøve at lave røgslør.

En anden ting, der måske er lidt irriterende, at andre snupper ens indledning, fordi den bemærkning, overborgmesteren kom med, da de udviklingshæmmede demonstrerede: I kommer for sent i forhold til de andre demonstrationer, vi er færdige med budgetforliget, siger så mange ting om, hvad der er forkert med det budgetforlig, at jeg også havde sat den på som indledning.

Det var jo ikke for sjov, at repræsentanter for De Udviklingshæmmedes Landsforbund, repræsentanter for LFS' fagforening var der, fordi de får ude på bosteder en ringere hverdag næste år.

Blot nogle få eksempler. Medarbejderne kan få mindre supervision, der vil være mindre efter- og videreuddannelse, det løfter ikke det behov for at holde medarbejdere fast for at viderekvalificere dem, som vi alle sammen synes, der er. Der bliver færre vikartimer, det vil sige, beboerne kommer til at opleve, at der er ansatte, der hjælper dem, hvis der er mennesker, der er syge, hvis der er ansatte, der er syge. Der bliver færre nattevagter, altså dårligere dækning om natten på nogle bosteder.

Der er færre medarbejdere, der f.eks. kan hjælpe den enkelte med at komme ud på tur, altså man kommer til at sidde mere på sit værelse på det enkelte sted. Hverdagen bliver simpelt hen ringere for en række af de svageste københavnere, fordi der i budgettet er en række besparelser på Socialudvalget, på socialforvaltningen. I alt inkl., jeg har sagt tallene et par gange før, jeg gentager dem gerne, inkl. de små 34 i prioriteringsrumsbesparelser, også små 50 i grønthøsterbesparelser.

Kan man være det bekendt i en by, der er så rig, som København er i dag, i et land, der er så rigt, som vores land er i dag. For det er ikke kun de udviklingshæmmede, der er tale om, der er også tale om ældre, der er tale om hjemløse, psykisk syge, som får en hverdag, der bliver ringere næste år. Vi er så rige her i vores by, det går ikke bare godt, det går nærmest ufatteligt godt. Og det er ikke bare fra kommunekassen, så mange københavnere nærmest vælter sig i friværds og privatforbrug i år.

Byens pengekasse bugner af penge, langt over halvanden mia. kr. kunne man fordele til 2008-budgettet. Alligevel starter man med at skulle snakke om nedskæringer.

Lad os tage børneområdet, som har fyldt rigtig meget i den offentlige debat. Der var nogle, der havde lavet en aftale om, at nu skulle der skæres ned for 120 mio. kr. på daginstitutioner og på skoler, og det ville selvfølgelig betyde massive forringelser i den enkelte daginstitution, i den enkelte skole for det enkelte barn.

Det fik ansatte og forældre på banen og fik sat en alternativ dagsorden her i byen, så både børne- og ungdomsborgmesteren og overborgmesteren blev udsat for massivt pres, det var en ren fornøjelse at se på.

Skræmte var man, ikke mindst overborgmesteren, så skræmt at man skyndte sig at forsøge med det ældste og mindst kønne trick, der findes i kassen, nemlig at løbe fra sit ansvar. Det var nemlig pointen med overborgmesterens eller Socialdemokraternes ansvar, at der skulle findes 120 mio. kr. Godt nok havde partiet, Socialdemokraterne, lavet en aftale om det med SF og Det Radikale Venstre, men det var stadig væk ikke overborgmesterens ansvar, nej, det var nemlig den onde, onde Per Bregengaards skyld, at overborgmesteren havde lavet en aftale om at spare 120 mio. kr. på skoler og daginstitutioner i København.

Der var ingen, der købte det, forældre sagde fra, det holder ikke, det er selvfølgelig politikernes ansvar, hvad der foregår på næste års budget. De ansatte sagde fra, alle med forstand på det sagde fra, for sandheden er den simple, at det underskud, der er opstået i den gamle skoleforvaltning fra 04, 05 og 06, de er håndteret, de er væk, de er enten lånefinansieret eller eftergivet i enighed her i salen, også med Enhedslistens stemmer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

En anden lille interessant detalje er, at som den eneste har tidligere borgmester Per Bregengaard taget sin del af ansvaret for det rod, der har været i den gamle skoleforvaltning, mens alle andre politikere i fortid og nutid har skyndt sig at løbe hen til håndvasken og stikke hovedet ned i den.

Det er klart, at ansvaret for økonomien i 2008 selvfølgelig påhviler de politikere, der sidder nu og aftaler om 2008, og når man i august måned laver en aftale om, at man har 120 mio. kr. at spare 120 mio. kr. i 2008, jamen så har man ansvaret for, at der spares 120 mio. i 2008, og det påhviler Socialdemokrater, SF og De Radikale. Og de 3 partier har så bøjet sig for forældre og ansatte, og i modsætning til i hvert fald en enkelt radikal, gud ske tak og lov for det, og i praksis trak i hvert fald de fleste af besparelserne tilbage, så var det i hvert fald Socialdemokraternes, SF's og De Radikales ansvar, at det skete. Sådan husker jeg det i hvert fald.

Den ros der berettiget skal gives for, at det lykkedes at få taget de forringelser af bordet, skal ikke rettes herinde i denne sal, den skal rettes til de forældre, ikke mindst de ansatte, som aktionerede, protesterede, blokerede, hvor det var nødvendigt og satte en dagsorden, der sagde, det kan være anderledes.

Men der var nogle, der kom for sent til at blande sig i prioriteringerne, og det er trist, for tingene kunne være anderledes, pengene kunne være brugt bedre, end de er i aftalen. Når man over 3 år bruger over 45 mio. kr. på erhvervsservice, som dækker over en række ting, f.eks. forskellige former for events, analyser, erhvervskontaktcentre og alt muligt andet. Ud over 35 mio. kr. på klimatopmødet, et statsligt topmøde, der finder sted i december 2009, jeg gentager – et statsligt møde og bruger penge på at holde en fest ude i Nordhavnen, bruger penge på Danish Fashion Institute, bruger penge på Metropolzonen, borgerservicecenter.

Der bruges inden for regeringens rammer stadig rigtig mange penge på projekter, der, undskyld jeg siger det, handler mere om at komme ud og se fornem ud og klippe snore over, end det handler om at gavne de mennesker, der bor i byen i dag, der har brug for hjælp og støtte i dag. Det betyder, at hverdagen for rigtige mennesker bliver ringere i denne by, end den kunne være blevet, end den kunne være blevet.

Det gælder for byens ældre, som vil opleve, at der næste år bruges færre penge pr. person end i dag, og det gælder, uanset talspin, røgslør, tågesnak, som Socialdemokraterne også i aften har forsøgt at sprede ud over det hele. Det gælder for nogle grupper, der ikke kan tale for sig selv, handicappede, stofmisbrugere, psykisk syge.

For nok er der givet midler, så socialforvaltningen og børne- og ungdomsforvaltningen kan følge med udviklingen i antallet af handicappede, en reguleringsmekanisme, man indtil nu ikke har haft anerkendt, som ikke har eksisteret på de her områder, på de særlige områder, men altid har eksisteret for normale børn, hvor man altid har reguleret opad i forhold til antallet, men ikke i forhold til mennesker og børn med handicap. Der er givet midler, så det behov kan dækkes. Jeg kvitterer for det, særligt for De Radikale, som jeg ved har kæmpet rigtig meget for det. For uden de midler var alt brudt sammen på det sociale område.

Men det er ikke et stort løft at få midler, der svarer til det antal mennesker, der skal have hjælp, og det bliver ikke et løft, når der samtidig skal spares. For som man kan se i forslaget, som er fremlagt her i salen, som er godkendt af Socialudvalget på siderne 144, 145, 146 og 147, hvis nogen skulle have lyst til at slå det op, så kan man se, at på grund af omstillingsbidraget, på grund af integrationsindtægter, som afleveres til beskæftigelsesforvaltningen, manglende kompensation for nye opgaver osv. osv., så skal der altså spares næsten 50 mio. oven i prioriteringsrummet svarende til 1,2 pct. af driftsmidlerne på alle socialcentre, væresteder, bosteder osv.

Det er det, der gør hverdagen ringere for de ansatte, der skal løbe stærkere, for de mennesker, som er afhængige af hjælp og støtte i hverdagen. Prioriteringen i forliget betyder i parentes bemærket også, at der ikke, at der ikke i en situation, hvor man knalder næsten halvanden mia. af til anlæg på én gang,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

er sat så meget som en krone af til at sikre handicappede og psykisk syge bare en lille smule bedre og anstændige boligforhold.

I dagens Danmark, i vores by, tillader vi, at mennesker, som har det sådan, at de skal bo på steder, hvor der er hjælp og støtte døgnet rundt, at de kan bo på 12 m², men de skal dele bad og toilet med 2-3 andre. Men ikke en krone bliver der sat af til modernisering af boligvilkårene for de mennesker, og det kan vi ikke være bekendt, når byen er så rig, når landet er så rigt, som det er.

Enhedslisten stillede krav om etablering af et selvstyrende nyt ungdomshus som en del af budgettet for 2008, det fik byens unge ikke i selve aftalen, men det virker jo, og der skal jo også være gode ting at glæde sig over, som om de mange tusinder af fredelige demonstranter i lørdags, der aktionerede og besatte en bygning, fik vendt stemningen, fik vendt Socialdemokraterne og fik vendt overborgmesteren. Det er godt, at der endelig kom en dialog i gang med overborgmesteren. Det er vigtigt, at dialogen er målrettet og fører frem mod et nyt ungdomshus. Vi vil fortsætte arbejdet for et selvstyrende ungdomshus her i byen, for en proces skal have et mål, og den skal være konkret.

Der er selvfølgelig rigtig mange ting i det budget, vi er enige i, det ville også være svært, når man brænder næsten 2 mia. kr. af, så er det svært ikke at lave noget, som alle i denne her sal, uanset hvad de i øvrigt finder, er fuldstændig enige i. Det vil vise sig i de afstemninger, der kommer senere, nu har jeg skrevet i dag, jeg mener selvfølgelig i aften.

Man må grundlæggende spørge sig selv, hvor blev visionen, og hvor blev alternativet af. Fordi som man kunne høre særligt på Camilla Burgwalds tale her i aften, så var det specielt for SF, men jeg går ud fra for De Radikale også vigtigt, at det tætte samarbejde med Socialdemokraterne skal vise et alternativ, det skal vise et regeringsalternativ. Men hvor er det i det her budgetforlig, at man peger fremad, at man viser et politisk alternativ. Er det forringelserne for ældre og svage, er det de projekter, som er nice to have, but not need to have, hvor er modet til netop at vise, at man er et alternativ til regeringen, modet til at bruge de penge, der faktisk er i kommunen til at sikre, at ingen i hvert fald fik ringere vilkår næste år, mod til at være et alternativ.

Og så svært kan det altså ikke være at analysere sig frem til, at i et valgår, i et valgår der kan man godt bruge mere, end rammerne siger, fordi ingen regering, der vil genvælges, og slet ikke en regering som den, vi har i øjeblikket, der p.t. prøver at overhale Socialdemokraterne venstre om i forhold til velfærdsløfter, at så vil de selvfølgelig ikke gå ud og knalde til en kommune, der tillader sig at bruge flere penge på handicappede og på ældre.

Hvor er viljen også til at prioritere mennesker frem for projekter, hvor er viljen til at huske på, at når man kalder sig selv socialt ansvarlig, så skal man støtte de, der ikke tør selv, være mund og mæle for de stumme, støtte de halte, så de kan gå, hvor er solidariteten i det budgetforlig.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Ja tak til Mikkel Warming, borgmester for Enhedslisten for endnu en, synes jeg, noget skinger tale. Jeg repræsenterer så den onde socialdemokratiske usolidariske maskine.

Først vil jeg slå fast, at vi giver flere penge til området. Vi har haft en lang diskussion om tal i dag, Mikkel Warming regner kun på besparelserne, vi andre vil også tage merudgifterne med, de omprioriteringer, som vi har kunnet lave for at bruge vores penge bedre, og dermed så bliver det sådan, og det kan ikke betvivles, at vi har flere penge til området.

Enhedslisten har desværre ikke villet tage ansvar for vores budget fra starten af, vi havde en budgetdiskussion allerede inden, vi skulle forhandle budget, hvor det desværre var tydeligt, at Enhedslisten slet ikke ville være med. Det er ærgerligt, ingen tvivl om, at det er en taktik, som skader de svage stillede.

Det er særlig pinsomt, når vi skal rydde op efter Enhedslisten, at vi så i den oprydning skal skældes ud af Enhedslisten som de ansvarlige for at være uanstændige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Så vil jeg sige til Mikkel Warming, at det der med at se enormt fornem ud, og så nævner Mikkel Warming med en masse eksempler, som jeg ikke synes er gode eksempler på, at vi bare prøver at se fornemme ud. F.eks. nævner han borgercentre, hvor vi skal bruge penge på pas og kørekort, så folk ikke skal vente så lang tid at skulle få lavet pas og kørekort. Mener Mikkel Warming virkelig, at det er et socialdemokratisk prestigeprojekt?

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Jeg vil bare bede socialborgmesteren om at bekræfte, at der er tilført 52 mio. kr. til det sociale område med fare for, at man er enten perfid, eller også snakker man tågesnak, hvis man angriber Enhedslisten, så har Mikkel Warming i modsætning til mig mulighed for at svare, da Morten Kabell sagde noget til mig før, vel vidende at talerlisten var lukket. Men nu er der mulighed for at indtegne sig til nogle korte bemærkninger.

Jeg har ikke set Per Bregengaard tage noget ansvar for det rod, der var i forvaltningen, tværtimod os der læser Nørrebro Avisen nogle gange, hvor Per Bregengaard også bor, kan tit få os bekræftet i, at Per Bregengaard er fuldstændig uskyldig i det her fuldstændige rod, som vi andre nu skal rydde op efter.

Jeg vil bare sige, der må da være masser af ting, som man fra Enhedslistens side også synes er godt, styrkelse af specialundervisningen hjælper svage grupper, hjælp til unge, der mister en forælder, skønsmæssigt 6.000 i Københavns Kommune, 9.000, hvis man tæller dem med, som har en forældre, der er alvorligt syg.

Ventelister til handicappede børn, der reduceres, der må da være en masse områder, man også fra Enhedslisten synes er udmærket. Man kan ikke lade være med at sige, at Enhedslisten ligger også under for pression, altså med dem, der demonstrerer for Ungdomshuset, så lad nu være. I forvejen ved vi også godt, at det er ressourcestærke under, der primært bruger det hus.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Jakob Hougaard:** Jeg mener, at borgmester Mikkel Warming har sagt én klog ting her i løbet af dagen, som er værd at gentage, og det er, at pengene kommer ikke ud af den blå luft, det sagde borgmester Mikkel Warming som en kritik af Socialdemokraterne.

Men nu har borgmester Mikkel Warming jo selv rejst rundt og fortalt organisationerne, at vi jo bare kan bruge alle vores penge, vi har 1,5 mia. til service i kommunen, og det er blevet refereret i flere medier.

Men jeg synes bare, at man gør regning uden vært, fordi vi kender jo godt det lovgrundlag og den regering, vi har, og jeg synes, det er meget risikabelt, at Enhedslisten vil eksperimentere med Thors Hammer, som har ramt tidligere i forhold til de kommuner, som ikke respekterer de rammer, der ligger.

Der vil jeg gerne hive fat i en berømt figur, som Enhedslisten normalt glæder sig over at fremhæve, nemlig Robin Hood, og jeg vil gerne fortælle, hvad det er, Robin Hood-metoden dækker over, når det gælder Thors hammer, for den ordening, som regeringen laver eller lavede sidste gang for de kommuner, som overtrådte de her regler, det var jo at straffe de kommuner, som brugte for mange penge og give dem til de kommuner, som brugte færre penge. De kommuner, som brugte færre penge, ja, det var typisk de rige kommuner nord for København.

Derfor synes jeg, der er en risiko for, at den logik, som Enhedslisten, overborgmester Mikkel Warming er ved at skippe sig ind i, ja, den betyder en omvendt Robin Hood. Det synes jeg da er en oplysning og en overvejelse værd, som man også bør delagtiggøre vælgerne i og de mange pædagoger og medarbejdere inden for socialområdet, som har stillet krav i forhold til den her budgetaftale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Så vil jeg også lige sige, at der er positive ting i det her budget, som ikke har været fremhævet. Lad mig bare lige nævne det frivillige område, som borgmester Mikkel Warming glemte sidste år, men som vi i budgetaftalen har husket i år med penge til det frivillige arbejde.

Jeg kan nævne andre ting også, som man egentlig også retfærdigvis bør nævne på plussiden i stedet for den her klynkende jammer, som vi hører fra borgmesteren.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Klyngen og jammer fra socialborgmesteren, undskyld hr. borgmester Jakob Hougaard, jeg synes næsten, det er uanstændigt. Hvis der er nogen, der har ret til at klynke og jamre, så er det de mange tusinde mennesker under bl.a. socialborgmesterens ressort, som virkelig, virkelig bliver ramt af den budgetaftale, som Socialdemokratiet altså holder fast i.

Lars Rasmussen blander endnu en gang tingene sammen og blander en masse for den her budgetaftale fuldstændig uvedkommende ting ind i debatten. Thor Grønlykke fortsætter ufortrødent med at lægge røgslør ud og flygte fra ansvaret. Intet nyt her, intet håb om, at man dog lige tager sig tid til eftertanke, desværre.

Aldrig før har jeg oplevet et så akademisk og bundhamrende usolidarisk Socialdemokrati.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg gentager det da gerne en gang til, hvis der er nogen ud over Lars Rasmussen, der ikke har forstået, hvad Enhedslisten mener om det her budget.

Vi synes, det er rigtig, rigtig, rigtig dejligt, at forældrene fik skubbet på forligspartierne og fik hentet nogle ekstra penge hjem til børneområdet, det har vi sagt rigtig mange gange, det har vi også sagt til forældrene, og det siger vi gerne igen, så den sidste Socialdemokrat også kan forstå det.

Men derudover må vi sige, at det, vi har haft problemer med, det er, at den her velfærdskamp lige pludselig er blevet en generationskamp, det er lige pludselig blevet en rigid kamp om ressortområder, og det vil vi ikke stå model til, det synes vi er unfair at spille de forskellige grupper ud mod hinanden. Vi ønsker velfærd for børnefamilierne, for børnene og for de særligt udsatte og for ældre. Ikke mindst fordi det her budgetforlig jo sådan set blev aftalt lige omkring 2. oktober, hvor man netop så danskerne gå på gaden mod regeringen, forskellige grupper samlet om samme kamp, vi vil have en ordentlig velfærd, og det har I bare at komme med.

Det kunne være så dejligt, hvis Københavns Kommune gik foran i det her, her har vi et arbejderflertal, her har vi et flertal blandt de venstreorienterede partier, som jo ellers plæderer for velfærd over alt. Det kunne være så fint, hvis vi kunne vise, hvordan det godt kunne lade sig gøre.

Det gør man ikke, man vælger simpelt hen at spille de forskellige grupper ud mod hinanden, og det er desværre gået ud over de særligt udsatte og ældre i det her budget.

Det er eddermaneme ærgerligt. Hov undskyld.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Jeg ved godt, at det er beskæftigelses- og integrationsborgmesterens fulde og hele fortjeneste, at Sokkelundlille bliver bevaret og tillykke med det. Det er en glædens aften, at det så lykkedes, fordi vi har en så fantastisk politisk begavelse i beskæftigelses- og integrationsborgmesteren.

Men når den selv samme borgmester så går herop og lader som om, at borgmesteren kan tage roserne for at have sikret pengene til de frivillige organisationer, så synes jeg simpelt hen, det er langt ud over, hvad man kan tillade sig.

Man havde faktisk muligheden for sidste år at sikre det glemte, men det valgte man at lade være. Det kan man så godt nok ikke holde til et år mere, så vælger man at finde pengene, men det er ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

borgmester Jakob Hougaards fortjeneste. Fortjenesten sidder nede på de radikale rækker, og det er Margrethe Wivel.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Pladespilleren er stadig kørt lidt i hak, der er dog en ny rille, den er faldet ned i for Thor Grønlykke, nemlig at nu er det søreme blevet min skyld, at Socialdemokraterne ikke kan finde ud af at prioritere socialområdet. Fordi det må være konklusionen på det.

Det er jo en tilståelsessag, det hedder jo, at man laver kun politik for dem, man laver forlig sammen med, og man er fløjtende ligeglad med andre, og de skal straffes ved, at der skal tages penge fra deres område. Det er jo konsekvensen af det, Thor Grønlykke så åbenhjertigt sagde nu, jamen borgmesteren har svigtet, fordi hans parti ikke er med i forliget. Eller sag på en anden måde, Socialdemokratiet vil kun give penge til dem, man laver aftaler med, man har nemlig ikke noget helhedssyn, man har ikke nogen socialpolitik, man har kun et system, der hedder beløn vennerne.

Sådan laver vi ikke politik i Enhedslisten, og det er jeg utrolig stolt af, at vi ikke ligger under for den del og hersk eller hvad man nu vil kalde det, den mangel på politik, som Socialdemokraterne åbenbart har eller ikke har i denne by.

I forhold til borgmester Jakob Hougaard, jamen for det første bedes han lægge mærke til, at vi faktisk siger, tingene kunne være gjort anderledes også inden for regeringens rammer. Der er faktisk projekter, hvor vi siger, i en situation, hvor det handler om mennesker, oven i købet nogle af de mest udsatte menneskers hverdag, der er der ting, vi ikke vil bruge penge til, og det vil vise sig i afstemningerne i aften. Og det er der, det handler om klimatopmødet, erhvervsservice, en række af de projekter, der ligger der, der prioriterer vi anderledes. Det kunne være gjort anderledes, hvis man havde villet.

For det andet, det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at hvis man på noget tidspunkt skal bryde regeringens serviceloft, som jeg har en ide om, Socialdemokraterne mig bekendt vistnok og i princippet, i hvert fald på Christiansborg er imod, i hvert fald når man snakker, så skal det altså være i et valgår, så skal det være nu. Fordi det skal være i et år, hvor der med næsten statsgaranti kommer valg, og hvor jeg har meget svært ved at se en finansminister komme væltende og tage pengene igen. Men det kræver selvfølgelig noget så simpelt som politisk mod.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg kan forstå på Mikkel Warming, at min pladespiller, som kører i hak, alligevel kører i en ny rille, så er det med hakket måske alligevel ikke så slemt, jeg forstår det ikke helt. Men omvendt der er så meget af det, som er kommet fra Enhedslisten, jeg har svært ved at forstå.

F.eks. har jeg svært ved at forstå, hvordan Mikkel Warming eller Rikke Lauritzen siger, det er rigtig dejligt med alle de penge til Børne- og Ungdomsudvalget, men at Mikkel Warming alligevel tidligere i sin tale sagde, at man kunne da have givet nogle af de 1,5 mia., man bruger til anlæg, til psykisk syge-området. Altså hvad mener Enhedslisten egentlig?

Så vil jeg godt præcisere, at jeg naturligvis er tilhænger af, at vi som budgetpartier tager ansvar for alle områder, selv der hvor der sidder uansvarlige mindretalsborgmestre. Det som jeg sagde, hvis Mikkel Warming havde hørt bedre efter, det var, at når hr. Mikkel Warming og Enhedslisten ikke vil tage ansvar, så skader det de svagest stillede, og det mener jeg lige præcis er tilfældet.

Så vil jeg til sidst sige til Rikke Lauritzen, nej, vi spiller ikke de ældre ud mod de handicappede, og jeg tror ikke, der er behov for, at jeg uddyber dette.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Lars Rasmussen (A): Det er dejligt, at det er jo Enhedslisten, der skal være med i ens næste liv, så man aldrig skal tage ansvar. Men jeg vil ikke bruge mere tid på venstrefløjten, de må bruge tid på os i stedet for.

Jeg må bruge min yndlingsplade så til de borgerlige, de borgerlige skal ikke lære os noget om social ansvarlighed, det er de borgerlige, der giver skattelettelser i milliardklassen til de rigeste, det er ikke noget, der gavner ligheden i det her samfund, det giver mere ulighed.

I de 6 år, I har haft regeringsmagten, der er uligheden steget, og det har jeres eget råd for socialt udsatte grupper selv konkluderet i deres rapport. Så det er jer, der har et ansvar for, hvordan det her samfund kører.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Det vil jeg ikke kommentere. Jeg tror også, Socialdemokraterne har haft en smule indflydelse, en lille smule ansvar for det samfund, vi lever i i dag. Det er jo ikke tiden til at opgøre alle de elendigheder, Socialdemokratiet har sat i gang, mens de har haft regeringsmagten, vel, det skal vi ikke bruge vores dyrebare tid, borgernes interesse på næste års budget til.

Nej, det jeg vil sige noget om, det var diskussionen om Enhedslistens skyld, det er ved at udvikle sig meget interessant det her.

Jeg bemærkede mig, at Lars Rasmussen gentagne gange er oppe, og Thor Grønlykke ligeså. Til det vil jeg sige, ja, vi har ikke taget vores ansvar, bliver der sagt, hvis man kigger sig rundt i salen her, ved jeg ikke, om man kan få øje på Per Bregengaard f.eks. – godt. Enhedslisten har i ord og handling sagt, at selvfølgelig, den administrationsmåde, der fandt sted, var uacceptabel, og vi har været klar til at rydde op på det lige så.

Det friholder jo selvfølgelig ikke hverken den daværende økonomiforvaltning eller alle de fremtrædende politikere, som sidder herinde, og som på daværende tidspunkt sad både i Økonomiudvalget plus i det tilsvarende Børn- og Ungeudvalg for ansvar. Men det lader man som om.

Man har én god grund til at lade som om, Enhedslisten har den største indflydelse i den her kommune, og det er der én årsag til, det er, at man endnu en gang laver et budget, som selvfølgelig indebærer nedskæringer og besparelser. Det eneste svar, man kan komme med, når man snakker om B&U, når man snakker om socialområdet, eller hvad man end måtte finde på at snakke om, sige, jamen det er Enhedslistens skyld det hele.

Vi i Enhedslisten vil godt takke, for at I giver os så meget indflydelse, vi har nu aldrig haft den oplevelse, at det er os, der har haft indflydelsen herinde, faktisk har det herinde hele tiden været det selv samme partis repræsentanter, som flere gange har været heroppe og harcelere over os og vores manglende ansvar. Vi tager det søreme på os, vi vil bare gøre det på en anden måde end Socialdemokraterne, og det er vel rimeligt. Vi kan også sige det ligeud, ja, der er tale om besparelser.

Den blinker, når der kommer skolesammenlægninger, hvis de kommer, så hænger budgettet nogenlunde sammen, hvis der ikke kommer, så bliver der endnu flere besparelser. Man er i gang med en offentlig høringsrunde, vil man lytte til dem, selvfølgelig vil man det, der er ingen af politikerne, der har sat det i værk, som vil sige, nej, vi vil sgu ikke lytte til, hvad forældrebestyrelsen siger.

Vent og se, der er skolesammenlægninger, der ikke kommer til at finde sted, og så ved Lars Rasmussen til gengæld, han behøver ikke engang gå i socialdemokratisk aftenskole, hvad han skal svare, det er Enhedslistens skyld.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Det vil vi huske.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jeg kan godt forstå, at hr. Lars Rasmussen stiller sig over i skammekrogen, for der synes jeg ærlig talt også, han hører hjemme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Hr. Lars Rasmussen har intet bidraget med her til aften til en konstruktiv debat, han har udelukkende fokuseret på at lægge røgslør ud og flygtet fra ansvaret og give alle andre skylden for tingenes tilstand.

Jeg skammer mig over at være med i den her forsamling i aften, hvis det er, hvad Socialdemokratiet kan præstere.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Jeg tror, jeg har sagt, hvad der er at sige til socialborgmester Mikkel Warming omkring det konkrete budget. Men jeg bliver nødt til at holde fast i det med service. For De Radikale er en aftale en aftale, og der er indgået en aftale med KL, og vi er landets største kommune, det forpligter. Vi bliver nødt til at styre det offentlige forbrug også for at sikre vores økonomiske forbrug og for at sikre den højkonjunktur, vi har for tiden.

Socialborgmester Mikkel Warming skal huske på, hvad der sker, hvis vi mister en økonomisk gunstig situation, hvem er det, det rammer først, hvis vi mister en situation med højkonjunktur, det er de svageste.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil bare sige til hr. Jens Kjær Christensen, at nu er det jo ikke os, der i et skingert toneleje beskylder alle andre for alt muligt ondt. Så jeg synes, at man på den konto nok skal se mere indad i Enhedslisten.

Så vil jeg sige til hr. Peter Schlüter, at den helt uværdige omtale af min ganske fremragende kollega, Lars Rasmussen, synes jeg holder et niveau, som ikke er denne sal værdig.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming:** At høre en socialdemokrat i aften tale om et niveau, det er interessant.

Margrethe Wivel rejser en seriøs diskussion og fortjener et seriøst svar. For det første, og det har været min pointe i indtil flere indlæg her i aften, så kunne det have været gjort anderledes, vi mener faktisk, man kunne prioritere anderledes inden for den ramme, regeringen har udstukket.

For det andet, det skal ikke være nogen hemmelighed, det har vi sagt hele tiden, også på Christiansborg og i mange år, lige siden denne regering kom til og begyndte at lave de her rammer, vi mener, de er for snævre, fordi man skævvrider økonomien i forhold til, at man får, og det er bevidst, hvis ellers kommunerne overholder dem, får man en meget langsommere udvikling af den offentlige sektor i forhold til den private. Derfor ser vi den private buldre derudaf med 3-4 pct., og den offentlige skal holde sig under 1.

Det er god borgerlig ideologisk politik at få et andet forhold mellem den offentlig og den private sektor i det her samfund. Det kan også være, det er radikal politik, det afhænger lidt af, hvilken fraktion der lige p.t. sidder på magten.

Men det er ikke god venstreorienteret politik. Der ønsker vi os at have et anderledes forhold, hvor man omfordeler endnu mere, fordi vi mener, der er for stor ulighed i vore dages samfund.

Når vi siger, at man kan bryde og bør bryde, så for det første så mener vi, at det gør ikke nogen skade at omfordele fra privat til offentligt forbrug, som et brud på serviceloftet jo er udtryk for. Det gør ingen skade, tværtimod, pengene kan blive brugt meget mere fornuftigt i forhold til den almindelige samfundsøkonomi er vores tese end i at blive ved med at insistere på, de skal ligge i det private forbrug.

For det andet, hvis man skal gøre det, så skal det næsten være nu i et valgår, hvor lysten fra en regering, hvor i hvert fald det ene parti, det indtil nu største, gerne vil stå som et velfærdsparti, har jeg meget svært ved at se gå ud som oplæg til en valgkamp og tage hundreder af millioner fra landets

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

kommuner, hvis man vælger at bruge dem, hvis man har modet til at vælge at bruge dem på handicappede, på ældre, som er de 2 grupper, der kom for sent, der ikke blev prioriteret godt nok i dette års budgetforlig i København.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Jeg har ikke gået på socialdemokratisk aftenskole, hr. Jens Kjær, ja, det ved jeg ikke, det har jeg ikke haft tid til.

Jeg vil bare sige, at hr. Per Bregengaard er her ikke, det kan jeg ikke bruge til noget, altså det kan jeg bare bruge til, jeg kan bare se, at Enhedslisten ikke er med til at tage et ansvar, så er jeg sådan set ligeglad med, om hr. Per Bregengaard er her eller ej, eller hvad I har snakket med ham om.

Kort vil jeg bare sige omkring til de borgerlige. Jeg synes faktisk, det er fair sådan helt stille og roligt at gøre opmærksom på, at uligheden er steget, mens I har haft regeringsmagten. Jeg synes, det er en mærkværdig alliance mellem De Konservative og Enhedslisten, der har så travlt med at skyde på Socialdemokraterne.

Jeg synes, når man har magten til at ændre nogle ting virkelig i det her land, som de borgerlige har, så synes jeg faktisk ikke, man kan beskyldte andre for at være asociale, når man selv har magten til virkelig at gøre noget for de allersvageste i det her samfund.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Det er De Konservatives Peter Schlüter, der fik mig herop på talerstolen, jeg vil ikke kommentere Peter Schlüters sidste indlæg, det handlede udelukkende om Lars Rasmussen og hans person, og det synes jeg egentlig var under bæltstedet, det har jeg ikke tænkt mig at kommentere.

Det jeg har tænkt mig at kommentere det er Peter Schlüters kommentar omkring, at Mikkel Warming og socialområdet har noget at begræde i det her års budget, at det er synd for Mikkel Warming og socialområdet.

Så var det, jeg begyndte at sætte mig ned og kigge på De Konservatives forslag til, hvad området skal have. Og tænk engang, så fandt jeg ud af, at De Konservative synes, at området skal have færre penge, end Socialdemokraterne, SF og De Radikale synes. Det er nemlig sådan, at De Konservative regner også med, at området skal bidrage til prioriteringsrummet med 35 mio. kr. ligesom i vores forslag.

Derudover så mener de, at området skal have tilført 113 mio. kr., men i de 113 mio. kr. er også indregnet specialbørnene, det er både special- og handicapområdet, hvilket vil sige, at til vores tal skal lægges det samme beløb, for det prioriterer vi jo også, det går jo bare til et andet udvalg. Så det summer altså op på, at når man holder prioriteringsrummet ude af det hele, vil De Konservative give 78 mio. kr. ekstra til Mikkel Warmings område, mens vi vil give 87 mio. kr. og så altså minus de 35 mio. kr. Det skal trækkes fra begge tal. De Konservative vil altså give et mindre beløb.

Derfor synes jeg, at det klinger temmelig hult, når Peter Schlüter er oppe og begræde, hvad der sker på socialområdet.

(Kort bemærkning).

Anders Thomsen (B): For at følge op på Margrethe Wivel og til borgmester Mikkel Warming for De Radikale er en aftale en aftale, også i et valgår. Det håber jeg da egentlig også, det er for borgmester Mikkel Warming, det vil i hvert fald øge De Radikales lyst til at indgå aftaler med ham fremover i Borgerrepræsentationen, hvis han betragter en aftale som en aftale.

Som borgmester i landets største kommune bør man bidrage til, at aftaler overholdes, når de er indgået på kommunens vegne, også selv om man er uenig i den aftale. Det er i hvert fald vilkårene i et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

demokrati. Men hvis en aftale ikke er en aftale i et valgår, så skal vi da lige huske, når vi kommer til forhandlingerne i Borgerrepræsentationen i et valgår i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Måske efterlyser Enhedslisten bare lidt mands-, eller skulle jeg måske sige kvindemod, der kan matche den udfordring, som Københavns Kommune leverer, når det handler om, at vi insisterer på at kunne bygge billige boliger, så må den der regering og det der Folketing tage sig sammen, så det kan lade sig gøre.

Det er måske i virkeligheden bare det, Enhedslisten efterlyser, at vi insisterer på at kunne levere ordentlig service og velfærd, og så må de der på Christiansborg tage sig sammen og ændre de rammer. For jeg er enig i, at en aftale er en aftale, og en mand er en mand og alt det her, det er jeg sådan enig i.

Men jeg er også enig i, at det er os, der på københavnernes vegne har ansvaret for at forklare dem, der sidder på Christiansborg og laver rammerne, hvad det her rent faktisk har af konsekvenser for borgerne. Det har vi jo heldigvis haft masser af borgere i København, men også i andre byer, som har bidraget til at gøre regeringen opmærksom på, det ser da ud til at kunne hjælpe bare en lillebitte smule.

Der synes jeg da, vi skal stille os op i koret og levere den ene henvendelse efter den anden til regeringen og fortælle den, hvad det rent faktisk betyder, at man har de rammer, man har ude i kommunerne. Men det fratager ikke os ansvaret herinde for at prioritere fornuftigt.

Og lad mig spørge Lars Rasmussen og hans person, som hans partifælle Anne Vang så pænt kalder det, lad mig spørge Lars Rasmussen og hans person, er det social ansvarlighed helt ind i det socialdemokratiske hjerte, at man hellere vil bruge anlægspenge på klimakonferencer end anlægspenge på at sikre, at de udviklingshæmmede, der lever i uværdige kår, faktisk kan få nogle bedre kår. Det er rimelig enkelt at svare på, det har ikke en disse med regeringen og Folketinget at gøre. Og alligevel tilbyder jeg Lars Rasmussen at give det svar i aften.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Jo, for Enhedslisten er en aftale en aftale. Nu tror jeg ikke, Anders Thomsen vil synes, vi skal rippe op i konstitueringsforhandlingerne, vel – nej, det tænkte jeg nok.

Jeg vil bare lige konstatere i al fredsommelighed, der er ikke nogen, der har indgået aftaler på vegne af København. Overborgmesteren repræsenterer ikke Københavns Kommune i KL's bestyrelse, det har vi fået at vide utallige gange. Hver gang nogen fra noget som helst parti forsøger at antyde, at man her i Borgerrepræsentationen skal diskutere noget, som kunne rejses i forhold til KL's bestyrelse gennem overborgmesteren, der jo sidder der, får vi at vide, at overborgmesteren sidder søreme ikke i KL's bestyrelse for Københavns Kommune, men for Socialdemokraterne.

Så Københavns Kommune har ikke skrevet under på nogen aftale. Der er ét medlem ud af 55, der har skrevet under eller godkendt en aftale, det binder altså ikke de andre 54, vil jeg bare lige sige. Og slet ikke når repræsentanter for et meget stort flertal herinde i øvrigt inkl. overborgmesteren ved alle de lejligheder, man overhovedet kan komme af sted med det, går ud og fortæller, at aftalen er for dårlig, ikke er god nok og giver for få muligheder for kommunerne. Men det gør selv samme overborgmester, der har tiltrådt den, jo også konstant.

Så en aftale er en aftale, men Københavns Kommune har ikke indgået nogen aftale, derfor er det også Københavns Kommunes Borgerrepræsentation, som er det højeste organ i denne bys opgave at vurdere, hvordan man kan skrue et budget bedst muligt sammen.

Der kan man vælge, det er det et flertal gør, har jeg en fornemmelse af senere på aftenen, at overholde regeringens rammer. Man kan også vælge at lade være og sige, vi prioriterer de behov, vi faktisk mener, der er i byen.

Og så er der den tredje model, som er sådan set den, jeg også plæderer for som et alternativ, det hedder, man prioriterer anderledes, end flertallet har lagt op til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Nu er der efterhånden rigtig mange, der har været oppe og sige, at det er rammerne fra Christiansborg, der er for snævre, og at tingene ikke kan hænge sammen, og der er snævre bånd, og kommunernes økonomi er elendig, og jeg ved ikke hvad.

Virkeligheden er, at det budgetforlig, der er blevet indgået, og som bliver vedtaget i aften, det er historisk set, historisk set et af de absolut, absolut største forlig, der nogen sinde er indgået, aldrig nogen sinde er så mange penge af skatteborgernes penge blevet brugt i en aftale.

Hvis det er, at vi kigger på uligheden, så er virkeligheden, at aldrig nogen sinde har folk, der gerne vil have et job, de har virkelig muligheder for at få det nu. Det er historisk set en enestående situation, vi er i.

Derfor er svaret jo tilbage, at hvis det er, at vi ønsker at skabe nogle gode rammer for københavnernes, jamen så er svaret bare tilbage, at vi her aldrig nogen sinde har haft eller aldrig nogen sinde har vilkårene for at skabe bedre rammer for københavnernes været større. Så det det i bund og grund handler om det er jo, at den enestående mulighed, vi har nu, den kan vi gribe og så gøre noget ved det. Det kræver en nødvendig prioritering af de midler, der så er til rådighed.

Der er diskussionen, om man vil det, som budgetforligspartierne har lavet aftale om, eller om man vil det, som både Enhedslisten, men også Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti vil, nemlig bruge mere på velfærd og mindre på prestigeprojekter.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam:** Tak for det.

Jeg vil blot sige, at når der er afsat anlægsmidler på 90 mio. kr. i forbindelse med klimatopmødet, ja, så er det måske lidt misvisende, da der jo er tale om en masse energibesparende tiltag i forhold til kommunens institutioner, vuggestuer, børnehaver, boliger for psykisk syge, administrationsbygninger osv. osv.

Det er forhåbentlig en indsats, som for det første viser, at Københavns Kommune går foran med et rigtig godt eksempel og dermed også vil virke til inspiration for andre både i den private boligmasse, men også inden for erhvervslivet. Men i høj grad er det forhåbentlig også en investering, som kommer igen, ikke kun i forhold til klimaregnskabet, men såmænd også i forhold til de udgifter, som de enkelte institutioner har til opvarmning osv.

(Kort bemærkning).

Jens Nielsen (A): Sådan noget som klimakonferencer og tilsvarende store internationale konferencer, det er faktisk sådan noget, vi skal leve af i fremtiden, det er sådan noget, der skal medvirke til, at vi er i stand til at give en ordentlig service til folk, der er svage i vores kommune.

Jeg kan nævne, at den conference, der var for nylig, hvor Rotarys verdenskongres var her, der var nettoværditilvækst på 140 mio. kr. Der var 14.000 gæster til stede. Nej, undskyld værditilvæksten, det direkte bidrag på bruttonationalprodukter var på 75 mio. d.kr. Så er der nogle, der siger, at noget af det faldt i Sverige, det er rigtigt, noget af det røg til Sverige, men der var stadig væk over 40 mio. d.kr., og der var en skatteindtægt på 75 mio. kr. Det kan ses direkte på Internettet hos Wonderful Copenhagen, hvad resultatet af den conference var.

Der er formentlig et kæmpeprovenu ved at afholde den conference, ud over at den sender et signal om klimapolitik, om miljøpolitik med en dagsorden, hvor det betyder noget, at Danmark sætter et fingeraftryk.

Så jeg har faktisk temmelig svært ved at forstå forargelsen over denne her klimakonference.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Inden jeg giver ordet til Winnie Berndtson, skal jeg sige, at vi lukker for de korte bemærkninger under Winnie Berndtsons tale.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Der er heller ikke nogen forargelse, der er kun glæde, vi har ingen omkostninger, fordi det er staten, der afholder konferencen, vi har kun det hele ned i lommerne, og det er jo dejligt.

Når vi nu får det hele ned i lommerne, så har vi her i denne sal en forpligtelse til at bruge dem rigtigt. Når jeg inddrager det her, så er det, fordi den prioritering, der ligger i det her budget, og jeg er ikke uenig i, at vi skal lave energiforbedringer, heller ikke på daginstitutioner og skoler osv.

Jeg vil bare gerne have, at vi tager den prioriteringsdebat, som alle har efterlyst, er det rimeligt at afsætte så mange penge til energibesparelser i andre bygninger, så længe vi har udviklingshæmmede, der ikke engang har deres eget toilet. Det kan vi beslutte i aften, hvad er det, der er vigtigst, er det vigtigst, at folk, som ikke har andre muligheder end at bo i de værelser, vi flytter dem ind i, skal leve uden toilet, fordi regeringen holder en klimakonference. Nej, det er ikke rimeligt.

Jeg er glad for, at vi svømmer i konferencer og alt muligt andet her i byen, jeg synes, det er dejligt, det giver liv til byen, det giver kultur i byen, det giver værdi til byen, det giver viden til byen, og jeg synes, København skal udnytte det alt det, vi kan. Men i aften snakker vi om, om udviklingshæmmede i denne her by, som ikke kan gå ud og finde deres egen bolig, skal leve uden et toilet, når vi er i den situation, at vi har råd til at give dem det.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg gad vide, om Winnie Berndtson havde sagt det samme, dengang hun var Socialdemokrat og miljøborgmester.

Det var nu ikke det, der bragte mig op på talerstolen, det der bragte mig op det var sådan set blot for at kvittere over for Jens Nielsen. Hvor er det dejligt at have så klog en mand i denne her forsamling, man skulle næsten tro, du var radikal – og jeg ironiserer ikke, det er helt oprigtigt ment – som jo forstår at sætte tingene ind i den sammenhæng, hvori de skal ses. Det vil jeg næsten sige, det er måske et af de mest fornuftige indlæg, der er blevet holdt her i aften.

Så tak for det.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Så går vi over til næste ordførertale.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det Konservative Folkeparti har stillet et sammenhængende helt budgetforslag, det har vi gjort, fordi det, som de 3 forligspartier blev enige om, går den helt gale vej. Det var ikke bare småting, der skulle justeres, det var en helt anden politik, der skal til.

Derfor synes vi, det var rimeligt ikke kun over for salen her, mindst måske over for salen, men over for borgerne at forklare, hvordan hvis det var Det Konservative Folkeparti, der skulle råde her i salen, hvordan ville man så disponere over skattekronerne.

Hovedlinjerne i det konservative forslag skal jeg ganske kort ridse op her fra starten, det er mere velfærd. Vi vil udnytte de muligheder, KL-regeringsaftalen giver til at give mere velfærd. Vi har så prioriteret velfærdsrammen anderledes, og vi har brugt den til velfærd.

Vi har ikke villet de her tant-fjas-ting, så vi vil altså mere velfærd end de 3 forligspartier i alt, og det er jo sådan set ikke noget, man kan stille spørgsmålstejn ved, medmindre man definerer valgretsfestligheder og alle mulige andre ting som værende velfærd. Så er det rigtigt, så kan man jo kalde alt for velfærd, så står det 1-1.

Men i det konservative forslag ligger, at den ramme, vi i alt havde på de her 431 mio. kr., tror jeg, det var, den vil vi bruge til velfærd.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Vi vil i prioriteringen af pengene lave en helt anden prioritering end den, som forligspartierne har gjort, sagt på en meget enkel form, vi vil først og fremmest sikre de svageste i byen. Det, som forligspartierne nåede frem til, det er at sikre de stærke, det er de ressourcestærke, det er de familier, der godt kan klare tilværelsen i forvejen, som nu har fået et rigtig godt budgetforlig. Det er dem, som sådan set svømmer oven på, dem som er på A-holdet, dem som i og for sig godt kunne lige klare, om der var evt. en dag, hvor institutionen var lukket eller sådan noget, som havde overskuddet. De mennesker de blev tilgodeset.

Men de svageste borgere i København er ikke blevet tilgodeset. Det er aldeles i strid med konservativ politik, uanset hvad Lars Rasmussen måtte have sagt i aften af mærkværdigheder, så er det altså sådan. Og det synes jeg måske er vigtigt at understrege, fordi der stadig væk er mange, der ikke helt har forstået det, når det gælder de offentlige udgifter, jamen så er det så enkelt for Det Konservative Folkeparti, fordi der står alle i en lang kø, og dem der står forrest i køen, det er de svageste.

Det er de svageste, som står forrest i køen, så når vi kommer med den offentlige kasse, en pose penge, så starter vi i den svage ende, og så ser vi, hvor langt pengene rækker. Det er meget, meget enkelt. I den forstand kan man jo godt sige, at det er en Robin Hood-tankegang, der ligger. Vi vil ikke være med til at give en masse til de stærkeste, vi vil sådan set tage fra de stærkeste og give noget mere til de svageste. Det er klar konservativ politik.

Det er ikke det, vi ser i den budgetaftale, som de 3 forligspartier har besluttet.

Så har vi også prioriteret sundhedsområdet op, det er beskæmmende, at det slet ikke er gået op for den her forsamling eller rettere de 3 forligspartier, undskyld, de øvrige partier, men de 3 forligspartier, at vi har fået en stor udfordring på sundhedsområdet. At sundhed i det hele taget er en af de største samfundsmæssige udfordringer, vi overhovedet står overfor.

Jeg kommer lige fra en WHO-konference, og det er altså mærkeligt at sidde der og høre alle de andre europæiske lande tale om, at det er virkelig det, der truer i vores civilisation, og så kommer man hjem, og så sidder man i sådan en forsamling her, og det har man slet ikke overhovedet opdaget, at det sundhedsområde det er så vigtigt, forebyggelse, forebyggelse, forebyggelse, en holdning i øvrigt, som vi er enige i, når vi sidder nede i Sundhedsudvalget meget ført an af Socialdemokraterne.

Der er ikke grænser for, hvor meget Socialdemokraterne har fokus på sundhedsområdet, når vi sidder i Sundhedsudvalget, men de må jo så trække det korte strå, når de så sidder sammen med de andre socialdemokratiske kolleger. I hvert fald er der ikke nogen aftryk sundhedsmæssigt i den budgetaftale.

Vi har så også ønsket at styrke infrastrukturen, og derfor har vi lagt meget vægt på, der nu sker noget på trafikområdet, dvs. en havnetunnel. Ikke noget med bompenge, det er i øvrigt også ulovligt, så hvorfor bruge en masse penge på at lave undersøgelser, når vi ved, de er ulovlige. Men havnetunnel det er vigtigt, at vi presser på, vi kan ikke gennemføre den alene, vi skal have staten med, vi skal også have brugerne med i et eller andet omfang. Men vi skal have taget hul på det.

Så det har vi også prioriteret højt i vores budgetaftaleformand, kan vi lige få lidt ro.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Det er helt rigtigt, hvad borgmester Mogens Lønborg siger, at der er lidt uro i salen.

Borgmester Mogens Lønborg: Så har vi også vurderet, hvor mange penge vi så kunne bruge på anlæg. Vi er alle enige om, at vi ikke kunne bruge mere end 431 på driftsudgifter, hvor vi så har brugt dem stort set alle sammen på velfærd. Men på anlægsområdet har vi været inde og vurdere, hvor mange penge vi realistisk kunne bruge. Vi erkender et kæmpebehov for, at tidligere tiders forsømmelser skal rettes op, men vi har også ønsket en vis form for realisme i, hvor meget vi kan bruge.

Det er sådan set en vurdering, jeg tror, langt ind i Socialdemokratiet man deler, vi kan ikke bruge de penge. Vi kan i hvert fald se i budgetaftalen, at der skriver man minsandten, at det er tvivlsomt, om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

man kan bruge alle de penge, det skriver man sådan set, der er man nærmest ærlig, man har ikke sagt det så højt, men det er egentlig tvivlsomt, men vi kradser dem ind fra borgerne alligevel.

Faktisk er det på kanten af ånden i den kommunale beskatning, fordi i den kommunale beskatning er det sådan, man fører jo ikke selvstændig skattepolitik i en kommune, der gør man det, at skatten det sker her sent på aftenen eller efter midnat, der finder vi ud af, hvad skatten skal være næste år, for når vi har besluttet, hvad udgifterne skal være, så sker der en beregning af skatten. Det er ånden i den kommunale beskatning.

Vi har altså vurderet, at når man ikke kan bruge alle de penge, som man vil få ind ved uændret skat, jamen så er det naturligt nok, at man sænker udgiftsniveauet på anlægsområdet til, hvad vi mener, vi kan bruge, og så bliver skatten beregnet derefter.

I vores tilfælde, med vores vurdering af, hvad vi kan bruge af anlægskroner, jamen så er der brug for at kræve 23 pct. ind og ikke 24 pct. Det giver jo altså en betragtelig lettelse i københavnernes økonomi, det bliver altså billigere at bo i København, ikke kun for 5.000 husstande eller 12 husstande, eller hvor meget det nu efterhånden er nået op på, næh, det er for alle husstande, at det bliver billigere. Der er i øvrigt ingen progression i kommuneskatten, så der gælder det altså ens, uanset hvad indtægtsniveau vi er, det er den samme procentvise besparelse på skatten, man får.

Kigger vi så på den budgetaftale, som forligspartierne har lavet, og som jo altså har gjort, at vi har fundet det nødvendigt at lave vores egen, så vil jeg egentlig sige til diskussionen om, hvem der har vundet, er det Bo Asmus, der har vundet, det kan man godt argumentere for, det er Bo Asmus, der har vundet.

Så har vi også i aften hørt, at SF og De Radikale bare har været hængepartier i forhold til Socialdemokratiet, det kan man måske også godt argumentere for.

Jeg synes, man skal se på, hvem der har tabt, og der tænker jeg ikke på, hvad for nogle partier herinde, der tænker jeg på borgerne. Og det er indiskutabelt de svageste borgere, der har tabt, og ikke mindst på ældreområdet, som jeg tror, vi alle i hvert fald, når det ikke lige har været budgetforhandlinger, så har vi alle været enige om, at på ældreområdet er der om noget brug for et løft. Personalet er presset, tiden hos de gamle er presset.

Mere tid siger Socialdemokraterne, mere tid siger SF, mere tid siger måske også De Radikale, det siger de, men når der så skal handles, hvor er så pengene, hvor er viljen til så at hjælpe de svageste. Det er indiskutabelt de svageste. Altså man kan vel ikke blive ret meget mere svag end de svageste ude på vores plejehjem, jeg har svært ved at se det for mig.

Hvorfor er det så lige, at de skal være taberen i det her spil, kære forligspartier?

Den anden taber er demokratiet, eller man kan sige, demokratiet har udviklet sig til et decibel-demokrati, som det er blevet sagt. Det har været beskæmmende, og jeg kan love, at også når forligspartiernes medlemmer går rundt i byen og snakker med folk, så er der en dyb, dyb, dyb forargelse over, at man i den grad lader demonstrationerne hernede og værre endnu de ulovlige blokader afgøre, hvad der senere i aften skal ske ved afstemningerne.

For det er jo virkeligheden, det gjorde et stort indtryk på os, kunne vi høre overborgmesteren sige ved pressemødet, og vi blev, som demonstrationerne rullede frem, klogere på det, og vi kunne godt pludselig se, at der også manglede nogle penge på det område. Hvilket erkendelsesgennembrud der pludselig kom fra forligspartierne i takt med, at Rådhuspladsen blev fyldt med mennesker, og folk ikke kunne få deres børn passet, fordi nogle ulovligt blokerede daginstitutionerne. Så trængte erkendelsen igennem.

Det samme gør sig jo gældende i forhold til Ungdomshuset, der råber de også højt, ja, de nøjes ikke med at råbe, de gør vold på byen, og det ender jo med, det ligger i kortene, at Socialdemokratiet til sidst er med på at belønne den form for ytring, som de unge har valgt. Det skal nok ende med, at de en dag kan fejre, at deres kamp lykkedes, at de metoder, de valgte, var de rigtige metoder, det var det, der skulle til for at råbe nogle partier op her i Rådhuset, jo flere brosten, jo mere fik man ud af det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Jeg synes, det er beskæmmende, at vi er nået derhen, hvor man er fuldstændig parat til at sælge ud i forhold til de svageste grupper. Der var engang, hvor man havde lidt respekt for Socialdemokratiet, der var engang, hvor man alligevel sagde, jamen altså Socialdemokratiet står trods alt et eller andet sted for at beskytte de svageste.

Det er væk i København i hvert fald. Nu er det de ressourcestærke, der er kommet ind på agendaen hos Socialdemokratiet godt hjulpet af SF og Radikale, som måske aldrig har været så kendt for virkelig at være de svagestes parti.

Der må, og jeg er sikker på, at der er nogle af de gamle gode Socialdemokrater, der er der altså noget, der gør lidt ondt.

Nu kunne vi tidligere høre, at Ikram Sarwar har talt med mange af forældrerådene, ja, det kan jeg også love, jeg har, og jeg kan også love, at jeg har hørt mange komme og sige: Jeg har et dilemma nu, fordi jeg er jo egentlig medlem af Socialdemokratiet, men jeg har altså ikke meget lyst til det mere, fordi det her er beskæmmende. Det er den melding, jeg hører, gang på gang.

Der er mange Socialdemokrater, der, om de siger det højt, det ved jeg ikke, om de tør, men de tænker det, det her det er ikke godt. Det er ikke godt for Socialdemokratiets image, at man i den grad har valgt de ressourcestærke og så er parate til at sælge de svageste, som det er sket i den her budgetaftale.

Jeg synes også, jeg vil for lige at uddybe det her med decibeldemokratiet understrege, at det har været interessant op til budgetforhandlingerne at læse, hvad Socialdemokraterne har skrevet i diverse blade. Der skulle mere tid til de ældre, det skulle der i hvert fald, og der skulle også sundhed på dagsordenen, det skulle der i hvert fald.

Og der er også et debatindlæg, hvor man læste, at der skulle i hvert fald også bedre arbejdsmiljø, og derfor skulle der altså også nogle loftslifte, og der skulle også nogle elsenge. Ikram Sarwar har bl.a. være ude og skrive det. Når vi har et rekordstort anlægsbudget, så er det mig ubegribeligt, at anlægsbudgettet ikke kunne finde penge til de ting, som virkelig vil hjælpe vores medarbejdere. Dem der måske er dårligst stillet overhovedet, dem der har det fysisk hårdeste arbejde i vores kommune, kunne man dog ikke bare finde nogle penge, så de kunne skånes i deres løft med de gamle derude. Nej, det kunne man ikke finde penge til, der skulle prioriteres, siger Socialdemokraterne, og så blev det altså ikke prioriteret, det røg ud af listen.

Det er jo ærgerligt, og man kan i hvert fald i den sammenhæng jo godt sige, at hvis man skal tage for troende, hvad Socialdemokratiet har sagt, så har Socialdemokratiet tabt, så har Socialdemokratiet i den grad givet køb på deres politik. Det er helt utroligt at se, hvor meget de sagde før budgetaftalen, og hvad de nu har skrevet under på. Det må gøre ondt i mange ægte Socialdemokraters hjerte.

Jeg skal ikke gå mere ind i den her taldiskussion, jeg synes, det var tankevækkende, at Socialdemokraterne ikke turde lade nogen uafhængige folk kigge på de her tal. Det var jeg godt klar over, fordi hele denne her talkrig har bare fra Socialdemokratiets side haft et formål, mudre det til, fordi så er der ingen borgere, der rigtigt kan finde ud af, hvad der er op og ned. Og så fik man lige taget vinden ud af sundhedsborgmesterens forsøg på at fortælle borgerne redeligt og ærligt, at det her er en nedskæring på ældreområdet.

Det er jo det desværre, der lykkedes, det er også en set fra en demokratisk synsvinkel problematisk, at man på den måde ikke vil stå ved, hvad man har lavet, men prøver at fedte det ind i en masse talmagi.

Så er der nogle, der har snakket noget om, at vi ikke tager ansvar. Jeg synes, det er en mærkelig, mærkelig diskussion, altså vi kan da ikke skrive under på noget, vi ikke kan være enige i. Det er da en mærkelig demokratiopfattelse også, at der sidder nogle ved højbordet, som har flertallet, som i sin magtarrogance synes, at alle andre bare skal skrive under, værsgo skriv under.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Nu vil jeg lige sige, vi fik sådan set slet ikke lov, fordi da vi på det sidste møde fandt ud af, at man havde bevæget sig længere væk fra vores ønsker, så hørte vi mærkeligt nok ikke mere og fik heller ikke lov til at skrive under på budgetaftalen.

Det plejer tit at være en praksis her i kommunen, at man trods alt lige giver mulighed for at skrive under. Næh, den mulighed fik vi ikke, vi kunne høre i pressen, at nu var der altså nogle partier, der havde lavet en budgetaftale. Så jo, vi tager ansvar.

Jeg vil også gerne sige til dem, der har sagt, at man som borgmester ikke kan tage ansvar, jo, jeg tager ansvar, jeg tager ikke det politiske ansvar for det her forlig, det kunne jeg ikke drømme om, men jeg skal nok tage ansvaret for at få det bedst mulige ud af det, det lover jeg.

Derfor vil jeg også gerne invitere til et konstruktivt samarbejde i udvalget, som vi jo har haft og fortsat gerne skulle have, for vi skal selvfølgelig sørge for så godt et år for de gamle og for sundhedsområdet som overhovedet muligt.

Så det håber jeg altså også, når nu i aften det her budget er blevet til et budget, at man så i udvalget vil være parat til at sikre, at vi trods alt kommer bedst muligt igennem 08.

Så synes jeg jo så, at vi allerede nu bliver nødt til at tænke rigtig meget på, at det kan så ikke, næste gang vi skal lave budget i 09, endnu en gang blive et budget, der skærer på de ældre, på de svage.

Så det er også en stærk opfordring til de partier, som plejer at kalde sig partier, der tager vare på de svage, om ikke så vi vil ændre kurs og så næste gang, vi skal lave et budget, tænke på de svageste medborgere.

Jeg vil lige som en af de sidste ting så også sige, at den her klippekortsmodel den er vi rigtig glade for, den fik vi jo igennem sidste år, og det vil jeg da gerne kvittere for, noget positivt er der også at sige, at der er kommet 10 mio., så ret skal være ret.

Man skriver også ind i aftalen, at vi skal have den vigtigste arbejdsplads, det vender jeg tilbage til lige om lidt, hvorfor det ord. Men derfor kan det undre mig lidt, at man så i overslagsårene fjerner den 3-års-aftale, vi lavede sidste år, den er pludselig væk, sådan at vi nu kigger 2 år frem, så er der en megasenkning af pengene til kompetenceudvikling, den kompetenceudvikling, hvor man kobler det på løn.

Det har jeg ikke forstået, hvorfor forligspartierne, som nu meget roser hele klippekortstankegangen, og vi skal virkelig give vores medarbejdere kompetencer osv., at så skærer man det der væk i år 10 og 11 og fremefter. Det må jeg håbe på, at jeg kan få en eller anden forklaring på fra Socialdemokraternes side.

Så tror jeg egentlig, jeg vil slutte. Jeg skal bare lige for god ordens skyld sige, at vi jo altså også har stillet en hensigtserklæring, som vi plejer at gøre det, vi mener, at der er brug for, at man på børneområdet også begynder at tænke i, hvordan børnene kan få mere tid sammen med deres forældre, det synes vi er ret vigtigt i vores samfund.

Vi så forleden, at der er stigende bekymring for børn, ikke mindst fra velstillede hjem, flere og flere af dem bliver faktisk tvangsfjernet fra deres hjem. Det kunne godt, vi skulle til at tænke anderledes og begynde at tænke på, om ikke vi herfra kunne stimulere til, at man fik mere tid sammen i familierne. Det er altså fint med gode pædagoger, men det kan ikke erstatte forældrene og forældrenes samvær.

Så var der en ting, jeg glemte, det bliver min sidste bemærkninger, og det er, at man altså i forligsteksten skriver, det vigtigste job, og det kunne jeg godt tænke mig, nogen fra forligspartierne kommer herop og fortæller, hvorfor man nu begynder at lave A-hold og B-hold. Hvorfor nu begynde at udnævne nogle jobs til at være de vigtigste, og i kommuneplanstrategien så jeg forleden, skriver man ”kernemedarbejdere, velfærdssamfundets kernemedarbejdere.

Hvad med industribarbejderne, hvad med rengøringspersonalet ude i de private rengøringsfirmaer, hvad med kassedamen i Netto, det er ikke de vigtigste job, det er ikke kernemedarbejdere i velfærdssamfundet, det er periferimedarbejdere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Jeg synes, I skulle holde jer til betegnelsen ”det bedste job” som sådan en overskrift for, hvad man har som hensigt at skabe de bedste job, men at begynde at kalde dem de vigtigste jobs, det synes jeg er en betænkelig udvikling, det synes jeg, I skulle lade være med.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg vil starte med at kvittere for en af de ting, borgmester Mogens Lønborg sagde, og det var, at han da frygtelig gerne ville være med til at bruge de penge, som der bliver sat af til ældreområdet i budgettet, så lidt positivt kan borgmesteren dog trods alt se i budgetforliget. Og det får vi jo så se i udvalget, hvad der sker der.

Så synes jeg lige, jeg vil give svadaen om, at den her aftale ikke prioriterer velfærd, og at De Konservative vil prioritere mere velfærd. Jeg tror måske, vi i stedet for at kalde De Konservatives budgetforslag for et velfærdsbudget, så kunne vi måske vælge at kalde det for et ældrebudget.

Det kunne også være, vi skulle lade være med sådan at give det titlen, De Konservatives, men at vi i stedet for skulle give det titlen, ”sundheds- og omsorgsborgmesterens budget, sundheds- og omsorgsborgmesterens sundheds- og omsorgsbudget”. For det er jo i realiteten det, det er.

Vi har haft 3 kernevelfærdsområder oppe og vende, vi har haft de ældre, vi har haft børnene, og vi har haft special- og handicapområdet. De ældre får et massivt løft med sundheds- og omsorgsborgmesterens budgetforslag, børnene, der bliver skåret 130 mio. kr. i forhold til Socialdemokraterne, De Radikale og SF's budgetforslag, 130 mio. kr.

Så er der special- og handicapområdet. Det område, som borgmesteren har været oppe og tale om, de svageste her i byen, der bliver skåret 9 mio. kr. i De Konservatives budget i forhold til Socialdemokraterne, SF og De Radikales budget. Vi vil gerne bruge 89 mio. kr. minus de 35 i prioriteringsrum, De Konservative, sundheds- og omsorgsborgmesteren vil gerne bruge 78 mio. kr.

Vi har altså at gøre med et ældrebudget, men et nedskæringsbudget i forhold til vores på børneområdet og på handicapområdet, og det synes jeg, man skulle vedkende sig.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg så jo en borgmester, Mogens Lønborg, der var skruet op fra starten, men faldt sådan stille og roligt ned, det var dejligt at se, og også ville samarbejde, efter det her budget bliver vedtaget.

Hvad er det dog for nogle ord, vi har hørt i dag, Socialdemokraterne vil styrke de ressourcestærke, det vil vi også, men vi vil så sandelig også hjælpe de svage.

Det vi har gjort med det her budget det er jo præcis, vi har styrket inden for daginstitutionsområdet, vi har styrket inden for skoleområdet, 2 områder, som virkelig trængte til et løft.

Der var kaos i økonomien, den har vi forsøgt sammen med ikke alene De Radikale, SF men også med øvrige partier og et godt samarbejde netop i Børne- og Ungdomsudvalget.

Det kan undre mig, alle de ord, der er kommet fra De Konservative, også Peter Schlüter siger, Socialdemokraterne er usolidariske. Er det usolidarisk, at vi godt vil de ældre, vi har måske ikke i det her budget kunne give det optimale, der er også noget, der hedder serviceloft, man har heller ikke kunnet give inden for socialområdet, men vi har gjort alt, hvad vi overhovedet kunne, så et budget hang sammen, så vi ikke brugte pengene to gange, som vi har hørt fra andre. Vi har forsøgt, hvad vi kunne, og så kan man sige, det kunne måske godt være bedre.

Men det vigtigste det er, at vi også er en by, der har visioner, en by, som også vil fremtiden, en by, som også vil infrastruktur, en by, som også vil boliger, en by, som både ser fremad, men samtidig også sørger for, at vi gør noget for vores fremtidige råstof, og det er børnene, men så sandelig også både for de handicappede og de ældre, som man kan se i budgettet, der har vi været inde ikke og tage penge, men give. Men vi vil gerne have givet noget mere. Men det er bl.a. også fra regeringens side, at det har altså sat en stopper for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Nå nu må jeg stoppe, desværre.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Det er rigtigt, der er kun 2 minutter til hver.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Oven på det så kan man konkludere, at De Konservative ser ud til at mangle noget udsyn. Det gælder i forhold til at få et budget for hele kommunen, hvor alle grupper prioriteres, og hvor man faktisk prøver på at holde sammen også på skoleområdet, på socialområdet og selvfølgelig også på ældreområdet.

Men det gælder også på et andet område, og det er i forhold til at se udsynet i forhold til en miljøkonference. Engang i forbindelse med vindmølleindustrien så var der en vestjysk innovator, der konkluderede, at det var da tankevækkende, at den socialdemokratiske regering faktisk kunne finde ud af at sætte gang i det erhverv, mens man beskar al erhvervsstøtte til de industrier, vi skal leve af i fremtiden. Det er jo sådan set en fuldstændig parallel til det her, man kan simpelt hen ikke se udsynet, man kan simpelt hen ikke se, at det her faktisk er en investering.

Når man ser det på den anden måde, at man får sat fokus på miljøet, så er det i allerhøjeste grad et velfærdsområde for byens borgere, og det kan jeg slet ikke forstå, at man ikke kan se.

For at gå videre til det konkrete budget, så må man sige, at hvis det gælder medarbejderne, så er der faktisk sat 28 mio. af til mere tid, det må man da sige trods alt er noget i et budget, som jo ellers er blevet sablet ned af borgmesteren.

Hvis De Konservative skal ses som de svagestes beskytter, og det ikke er de partier, der faktisk tager ansvar for budgettet, så vil jeg gerne vide, som mange, mange andre også gerne vil vide, hvordan kan det være, at man i 6 år har støttet en regering, som har gjort ulighed til en dyd, og som faktisk har forøget uligheden i samfundet. Det hænger jo simpelt hen ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Manu Sareen (B): Det var en fantastisk tale, vi hørte fra De Konservative, specielt når borgmesteren sammenligner sig selv med Robin Hood, det er sjældent, det sker.

Borgmesteren puster så også igennem hele sin tale og taler om ansvarlighed og giv til de svageste, tag fra de rigeste, jeg bliver helt forført.

Men når man så dykker dybere ned i det, specielt omkring skattelettelserne, så bliver man sådan lidt loren omkring, hvor godt det egentlig er. Borgmesteren taler om, vi skal give en betragtelig skattelettelse. Det gør man ud fra følgende i ændringsforslaget, og jeg læser lige op:

”Vi kan ikke skaffe billige boliger til politibetjente, lærere, SOSU-assistenten og sygeplejersker. Men ved ikke at opkræve unødigt mange midler i kommuneskat kan vi give de lavest lønnede københavnere et større økonomisk frirum, så man selvfølgelig kan få boliger osv. Det synes jeg lyder rigtig, rigtig fantastisk, og 700 mio. det lyder også rigtig fantastisk.

Men når man så kigger nærmere, hvor meget er det så, det er måske omkring 200 kr. om måneden pr. skatteyder, kan det virkelig udløse penge til en større bolig. 700 mio. det har jo sin pris, vi har jo ikke unødigt store kasser af penge.

Så vil jeg gerne spørge borgmesteren, er det korrekt, at Konservative, den pris, de her skattelettelser koster, er det korrekt, at De Konservative så ikke vil bygge nye skoler for f.eks. alle de forældre, der forventer skoler ude i Ørestaden, er det korrekt, at De Konservative ikke vil bygge skoler til alle de børn og forældre, der forventer skoler, og som faktisk er blevet lovet det ude i Ørestaden.

(Kort bemærkning).

Bo Normander (B): Nu er det ikke, fordi jeg vil stå her og spille jeres tid alt for meget. Jeg synes godt, man kan sige, vi har spildt lidt hinandens tid rimelig meget her i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Men nu har jeg alligevel lyst til at sige noget kort, fordi jeg gerne vil give borgmester Mogens Lønborg et ord med på vejen, jeg har efterhånden følt trang til, at nu måtte jeg også lige sige lidt.

Jeg ved ikke, hvordan I har det, men jeg er sådan ved at få lidt flip af hele den her klagesang, som vi hører fra borgmester Mogens Lønborg. Altså det er i lokalaviserne, det er i pressen, hvor han kan komme til, og vi har hørt det samme igen og igen her i aften, altså ligesom om det kører i ring, vi hører det samme hele tiden.

Jeg kan godt forstå, at borgmester Mogens Lønborg er utilfreds med det her, og det er synd for ham, fordi det er lidt ligesom at være tilskuer til en fodboldkamp vel, at man sidder deroppe på bageste række, og så foregår kampen dernede, og man synes, det er et lorteresultat, der kommer ud af kampen - undskyld, jeg må ikke – og det er vel lidt det. Det er det, som vi bliver ved med at høre hele tiden.

Men jeg synes, det er et stort problem, fordi det hele tiden kommer ud i pressen og ud til Københavns borgere, at der er så store problemer på ældreområdet, og at det går ud over de svageste hele tiden. Det passer jo ikke, altså det her er et fornuftigt budgetforlig, og der er en masse gode ting i det. Der er 431 mio. i råderum, som er blevet fordelt på en rigtig fornuftig måde. Det går til de svageste, herunder også ældre.

Så jeg synes, at ja, altså at det er synd for borgmester Mogens Lønborg, og jeg håber, at han vil se mere positivt på det sådan fremover i den politiske debat.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Borgmester Mogens Lønborg nævner heroppefra, at det går ud over de svageste det her budgetforlig, de svage her i København. Jeg kan kun sige, at Dansk Folkeparti er meget, meget enig. Jeg synes ikke, man har prioriteret de ældre.

Mogens Lønborg nævnte også kernemedarbejdere, A- og B-medarbejdere. Det får mig til at tænke på, at vi jo har lavet noget nyt i udvalgene, som alle er bekendt med, der hedder A- og B-sager, er det sådan, vi er begyndt at gå videre ud i det politiske system og ud til borgerne, så er der i hvert fald noget galt, så tror jeg, man skulle stoppe op.

Jeg synes ikke, at Socialdemokraterne har prioriteret velfærden. Og når Anne Vang står her og siger, de ældre får et massivt løft, så er jeg nødt til at sætte et stort, stort spørgsmålstegn ved det og spørge, hvad er det for et løft, de får? Jeg bliver nødt til at gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at der er jo et efterslæb, det har man slet ikke regnet med, at man i flere år har sparet på området og slet ikke givet det det, som det skulle.

Nej, det man har prioriteret til i stedet for, det er jo det, der hedder en morsom, en sjov by, der skal ske noget hele tiden, aktiviteter, f.eks. klimatopmødet, metropolzone, trængselsafgifter osv. osv. Selvfølgelig skal der ske noget i en by som København, men når vi står med sådan et problem, så er vi altså nødt til at prioritere lidt, så kan vi altså ikke bruge det hele på sjov og ballade, men må også bruge nogle flere penge til der, hvor det er svært, og det er netop de gamle, de handicappede og de svage i samfundet.

Så siger Bo Normander heroppe fra, at han hører det samme hele tiden, så må jeg sige, vi hører også det samme fra Bo Normander desværre, men han har jo ikke været heroppe så mange gange. Det lyder faktisk taget, som om der er nogle, der er blevet hjernevasket, fordi man står og siger akkurat det samme hele tiden, det er et smadder godt budget, og vi tilgodeser de ældre, og vi gør dit og dat.

Socialdemokraterne vil hjælpe de ældre. Jeg bliver nødt til at sige til Jette Bautrup, at det var vist i gamle dage, at man ville hjælpe de ældre. Det er ligesom om, at det er fortid nu, nu har man altså andre prioriteringer, og man ønsker overhovedet ikke at hjælpe de ældre tilstrækkeligt. Selvfølgelig har man sat lidt småører af, men det er slet ikke det, der er behov for, og det har man i øvrigt ikke givet i flere år, så nu må man altså til at vågne lidt op.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Anne Vang (A): Jeg er enig med Karin Storgaard i, at de ældre ikke får et massivt løft. Det der er tale om i det her budget det er, at børneområdet får langt de fleste penge, så kommer handicapområdet med flere penge, end De Konservative gerne vil give til det område, og så kommer ældreområdet.

Jeg mener, at vi som politikere for hele byen har et ansvar for at prioritere vores helhed, jeg mener, at vi har et ansvar for, at vores budget tilgodeser alle byens områder, ikke bare ældreområdet.

Jeg mener, vi faktisk har fundet en rigtig fornuftig prioritering med det her budget. Jeg kan fortælle Karin Storgaard, som ikke ved, hvad de ekstra penge til ældreområdet går til, at der er afsat 26 mio. kr. til at afbøde demografiudviklingen, der er afsat 28 mio. kr. til en pulje, som udvalget selv finder ud af at udmønte. Der har bl.a. været nævnt de forebyggende hjemmebesøg og udflugtspuljer i forslag til, hvad den kunne bruges til.

Så er der en klippekortsmodel, der giver et lønløft til SOSU-assistenterne, og så er der endelig servicebusser. Det er det, de ekstra penge på ældreområdet vil blive brugt til.

(Kort bemærkning).

Lise Helweg (V): Selv om jeg er inde som suppleant i aften, så har jeg dog været sundhedsordfører for Venstre i ret så mange år. Jeg vil gerne lige gøre denne her forsamling opmærksom på, at alt det, I taler om, det taler I om som en paraply.

Nu er det sådan, at jeg sidder faktisk som medlem i et ældre- og pårørenderåd til et af plejehjemmene, dvs. jeg er helt nede på gulvet og ser, hvordan problemerne er. Ved sidste møde blev vi nødt til at fortælle de ældre, der er medlem af ældre- og pårørenderådet, at der formentlig sker nogle stramminger til næste år, ligesom der er gjort de andre år, og de blev faktisk utroligt chokerede og vidste ikke, hvad de skulle sige til det. Skulle det blive endnu strammere, end det var, og det kan meget vel være.

Det er jo så Sundheds- og Omsorgsudvalget, der nu skal bestemme, hvor skal der skæres, skal det være hjemmeplejen, skal det være plejehjemmene, skal det være begge dele, fordi de sidste beregninger, som sundhedsforvaltningen har gjort, viser tydeligt, at alt står i minus over for den enkelte ældre, der bor her i København. Sådan er det, uanset hvad Socialdemokratiet skriger og råber om, så er det ikke korrekt, så spørg jeres forvaltning.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Det er bare for at bidrage med et enkelt eksempel på det, vi skal stemme om på et eller andet tidspunkt i aften, ændringsforslag nr. 212 stillet af A, B og F, som hedder:

”Udgiften reduceres med 5,8 mio., ændringen, udmøntningen af bruttokatalog, ændring af visitationskriterier for borgere, der modtager praktisk hjælp, så færre ældre modtager praktisk hjælp.”

Så der må åbenbart være nogle ældre i denne her by, der i øjeblikket svømmer i praktisk hjælp, man ikke har brug for.

(Kort bemærkning).

Bo Normander (B): Først lige kort til Karin Storgaard. Det er ikke korrekt, at jeg siger det samme igen og igen, fordi det er faktisk kun anden gang, jeg er oppe og sige noget nu, så det kan i hvert fald ikke passe, det er en fejlfortolkning.

Men for nu at sige noget, som ikke er blevet sagt 14 gange før, så vil jeg gerne nævne et punkt, hvor borgmester Mogens Lønborg sådan set har svigtet, fordi det lyder som om, at han gør alt godt for de ældre og alt godt for folkesundheden. Men der er et punkt, som hedder omlægning af køkkenerne i kommunen, altså fremstillingen af mad til de ældre.

Der er det så meningen, at vi her i Københavns Kommune gerne vil omlægge driften til økologisk drift, og det går også rigtig godt på rigtig mange områder i daginstitutionerne og sådan noget, hvor man har fået en balanceret madordning og økologi osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Men på ældreområdet er der stort set ikke sket noget, der har vi ikke fået omlagt madlavningen, og maden er ikke blevet bedre. Vi har selv lige været på besøg på Tingbjerg Plejehjem, det er så et af de få plejehjem, som nu er ved at omlægge til økologisk drift, men der kunne de så fortælle, at der før var 50 pct. fedt i deres mad, og det i øvrigt faktisk var en ret usund mad, de havde. Hvordan kan det være så, at der ikke er sket mere på madområdet til de ældre, hvorfor er det ikke blevet en sund økologisk madordning, vi har her. Det er ikke noget, der koster mere, det er bare om at komme i gang.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Allerførst vil jeg godt lige omkring Det Konservative Folkepartis prioritering sige, at når vi kun løfter børne- og ungdomsområdet med, jeg kan knap huske, om det er 60 mio. eller 75 i alt, det er vist 75 i alt, så er det jo, fordi vi har den grundlæggende tro, at pengene er i systemet.

Jeg har siddet her i aften og hørt den ene efter den anden, bl.a. på et tidspunkt Klaus Bondam, som sagde, der var så meget rod, og derfor skulle man bruge 365 mio. kr. ekstra.

Altså jeg har aldrig nogen sinde hørt en virksomhed, der havde rod i økonomien, sige, for at få ryddet op, så giver vi lige en kvart mia. ekstra, selvfølgelig afhængig af hvor stor en virksomhed det er, men det er da ikke måden at få ryddet op på og tilføre en kvart mia. kr. Tror man, man får ryddet op af den grund. Oprydning handler om, at der ikke bliver konteret, at der ikke er budgetter osv.

Når man har en organisation, der ikke har styr på økonomien, så er der i hvert fald en ting, der er lige så sikkert som amen i kirken, det er, at de penge, man har, de bliver ikke brugt godt nok. Der er dræn, der er svind, og det vil sige, de samme penge kan man få meget mere ud af ved at stramme op på økonomistyringen. Så jeg er meget enig i, at vi skal have bedre økonomistyring, netop fordi de penge, man har, skal man få mere ud af.

Hvad gør man her, man siger, uh ha der er så meget rod, vi må hellere hælde en kvart mia. kr. over i det område, et område, som allerede i år viser sig at være ved at generere et megaoverskud. Det er et halvt år siden, vi alle sammen skulle være solidariske med BUF, og hvad ser vi nu, fuldstændig som vi sagde dengang, der er penge, og nu viser det sig, at der er et overskud på omkring 150 mio. kr.

Så det er derfor, vi ikke hopper på den galej, der hedder, at det område – men det er lykkedes dygtigt med borgmesteren i spidsen at få alle, sågar forældre og alle mulige andre til at tro, at man er ude i nogle kæmpe-, kæmpebesparelser. Det er det rene hokuspokus.

Så vil jeg lige sige til Anette Holst, der siger, at nu skal jeg tænke på helheden, alle grupper skal have. Hvor er det socialdemokratisk, hvis en skal have, så skal en anden også have. Jeg troede ellers, vi var enige om, at vi politikere, der sidder herinde for at prioritere, at vi netop også er i stand til at kunne sige, nej, her er der en gruppe, som faktisk har fået for meget, som vi faktisk synes, vi godt kan skære ned på, fordi der er nogle svage herovre, som skal have noget mere. Nej, vi må huske på, alle skal have.

Vi sidder i øvrigt med i alt, tager vi de der 431 mio. kr., så sidder vi med 2 pct. af kommunens samlede budget, så alle har altså fået. Det er en underlig måde ...

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Tiden er ved at være gået.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Må jeg sige en bemærkning til? Tak. Den der med regeringen og uligheden, altså jeg tror, der er nogen, der har misforstået noget. Det jeg har sagt det er, den måde, Det Konservative Folkeparti vil bruge de offentlige kroner på, hvad enten de er statslige eller kommunale, det er først og fremmest for at hjælpe de svageste.

Men vi har ikke noget imod, vi har ikke en jantelov, vi lever ikke af misundelse, vi har ikke noget imod, hvis der er en iværksætter, som får sat en god virksomhed i gang, som skaber arbejdspladser osv., at vedkommende ... (*Lyden afbrydes*) ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Det var en meget lang meget kort bemærkning. Så skal jeg sige, at det er selvfølgelig glædeligt, at vi er blevet lidt flere i salen, men det giver os også den store udfordring, at det gør det lidt sværere at høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen i hvert fald. Det er meget nemt for mig at høre, hvad der bliver snakket om nede i salen.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Det er sådan set bare for at sige det der med økologien og plejehjemmene ikke passer, ligesom jeg skal huske at besøge alle folkeskoler, inden jeg udtaler mig, så skal man måske også besøge alle plejehjem, inden man udtaler sig. At indføre økologi på plejehjemmene det går faktisk rigtig, rigtig godt, så man kunne jo besøge 2 af de plejehjem, som indførte økologi, allerede inden Københavns Kommune gik i gang, man kan også besøge dem, der har været i gang i pilotprojektet.

Men at indføre økologi på plejehjem er en helt anden størrelse end at gøre det på samtlige områder. Det er, fordi man på plejehjem levere alle måltider 365 dage om året.

Men hvis man gerne vil vide noget om, hvor stor sløbet fremragende det kan gøres, så skal man besøge Bomi-Parken ude på Amager.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Så er der en kort bemærkning til Jette Bergenholz Baurup. Under den lukker vi for de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (A): Det der fik mig herop, det var faktisk, at Mogens Lønborg taler om, at der ikke er nogen økonomistyring, og det er så i børne- og ungdomsforvaltningen. Jeg synes faktisk, det er uartig, det er kommet en helt ny ledelse, hvad de ikke har brugt af tid netop på økonomistyring. Der er økonomistyring, så det vil noget, man har uddannet også skolelederne, man har uddannet institutionslederne, man er i fuld gang.

Jeg synes faktisk, det har været et så flot hårdt arbejde, så vi faktisk skulle give dem et skulderklap frem for, at man går hen og ligesom sætter spørgsmålstegn ved, om den nye ledelse i skoleforvaltningen overhovedet kan klare den her opgave. Det har jeg stor tillid til.

Så vil jeg sige, når Lise Helweg taler om pårørende på et plejehjem i plejehjemsgruppen, jamen det er jeg også valgt til, og der må jeg sige, der bruger vi tiden på at tale om, hvad er det for tiltag, man kan gøre på de plejehjem. Det er bl.a. et godt arbejdsmiljø gør, at medarbejderne ikke forlader arbejdspladsen, så der skal vikarer ind til dobbelt løn. Det er også en måde at bruge pengene, kan man sige, forkert på.

Jeg ved godt, Mogens Lønborg gør rigtig, rigtig meget for, at der kommer et godt miljø på de forskellige plejehjem, men det kunne godt være, man skulle gå ud på hver enkelt og prøve at tage op til revision, hvad er det, man måske kunne forbedre. Det er en god ide at gå ud og ligesom få talt med personalet og også talt med de ældre, så man ikke maler fanden på væggen over for de ældre. Fordi det er hårdt i hverdagen, det ved vi alle sammen godt, derfor prøver vi også at gøre det så godt, vi overhovedet kan ud fra de midler, vi har.

Men man kan også prøve at finde andre arbejdsgange, som også kunne lette noget, så der er mere tid til noget aktivering for de ældre på plejehjemmene.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Det bliver en ultrakort bemærkning til borgmester Mogens Lønborg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Det er tankevækkende, når det er sådan, man sammenligner budgetterne, og der i det socialdemokratiske budget er taget en prioritering af områderne, godt nok forskellige, men i hvert fald er alle områderne blevet vendt og drejet. Og i det konservative, ja, det var jo det, som Anne Vang kaldte sundheds- og omsorgsborgmesterens sundheds- og omsorgsbudget. Der kan man måske nok sige, at det er trukket lidt i den anden retning.

Så det at sige, at vi ikke er i stand til at prioritere, det synes jeg godt nok er lidt groft.

(Kort bemærkning).

Bo Normander (B): Meget kort til Winnie Berndtson. Det er simpelt hen stik forkert det, som hun fortæller om økologi på plejehjem. Sådan som jeg har forstået det, så er der 5-6 plejehjem, der er i gang med at omlægge til økologi, og det går fint på dem. Men resten er ikke i gang, der er store problemer i det. Hvad vi især skal lægge mærke til, det er, at de 2 centralkøkkener, Bystævneparken og De Gamles By, at de lægger ikke om, og de står for over halvdelen af den mad, der bliver produceret i Københavns Kommune.

Så det går faktisk slet ikke så godt, som Winnie Berndtson gerne vil have det til at se ud.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Kort til Jette Bergenholz Bautrup. Jeg har bestemt ikke skudt på ledelsen, tværtimod så har BUF fået en fantastisk dygtig ledelse. Jeg sidder jo i Økonomiudvalget og følger med hver eneste måned med rapporterne.

Nej, det jeg anfægtede det var bemærkningen om, at nu har der været så meget rod, så nu må man hellere lige fyre en kvart mia. kr. over i det område. Det hjælper da ingenting. Jeg vil godt lave et væddemål med dem, der har lyst til det, hvordan det hele ser ud om et år. Jeg er sikker på, at vi allerede i år vil få et ganske pænt overskud i BUF, og næste år ved man stort set ikke, hvad man skal bruge pengene til. Det vil jeg nu dog sige, det tror jeg altid, man kan finde ud af.

Men der er så mange penge i det system. Hvis vi regner nøgletallene sammen og sammenligner med 6-byerne, ser hvor mange penge ekstra pr. barn, der er lagt op til i næste år i forhold til i år i øvrigt sammenlignet med ældreområdet, ja, så skal jeg love for, man har prioriteret, jeg skal love for, man har prioriteret, og det er altså børneområdet.

Det siger man så også, men man har altså bare lige glemt at sige, at på ældreområdet går det desværre den forkerte vej.

På ældreområdet så vil jeg i øvrigt lige sige til Jette Bergenholz Bautrup, ja, vi skal komme så godt som muligt igennem, og jeg skal heller ikke overhovedet bidrage til andet end at sikre, at vi får et godt år, som det nu er.

Jeg håber meget i udvalget, at vi kan blive enige om at styrke indsatsen for det frivillige, fordi når vi ikke har penge til at købe flere hænder, hvis vi kan få flere frivillige ind på ældreområdet, specielt til at gøre eftermiddagene og aftenerne lidt mere livlige, end de er i dag, så vil jeg meget gerne det.

Så det håber jeg, vi kan finde ud af i udvalget.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg har noteret, at Winnie Berndtson beder om kort bemærkning, men jeg havde faktisk meddelt, at nu lukkede vi for de korte bemærkninger. Men da vi kun er i 1. runde, er der jo sådan set masser af taletid tilbage. Så nu går vi over til næste ordfører, Carl Christian Ebbesen.

Carl Christian Ebbesen (O): Tusind tak for det, det har jeg ventet hele aftenen på.

Det er sådan, at Dansk Folkeparti vil tilslutte sig det forlig, som er indgået mellem Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre, dog med en række fuldt finansierede ændringsforslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Det som Dansk Folkeparti ønsker i forhold til forliget det er, at der bliver afsat flere penge, specielt til ældre, børn og handicappede. Vi vil afsætte yderligere 108 mio. til ældreområdet end det, der er afsat i forliget, yderligere 15 mio. kr. til undervisningsområdet og yderligere 10 mio. kr. til dagpasningsområdet. Yderligere 20 mio. kr. til handicapområdet og yderligere 16 mio. kr. til cykelparken. 85 mio. kr. yderligere til renovering af vores idrætsanlæg og yderligere 10 mio. kr. til vejvedligeholdelse samt 1 mio. kr. mere til at sikre miljøfestivalen.

Den finansiering, som skal dække det her, den vil ske ved, at vi undlader at stemme for en række af ABF's ændringsforslag, bl.a. integrationspakken på 20 mio. kr., trængselsafgifter for 6 mio. kr., kvinders valgret på 3 mio. kr., og resten behøver jeg ikke læse op, men blot sige, at de vil fremgå af de afstemninger, som kommer her om lidt.

Dansk Folkeparti har et ønske om, at Københavns Kommune skal være drevet så effektivt som overhovedet muligt og på en måde således, at de skattekrone, som vi får ind, de målrettes borgerne.

Det er grunden til, at Dansk Folkeparti har stillet et budgetforslag, der sikrer, at der afsættes yderligere penge til ældre, børn og handicappede, et forslag, som jeg sagde før, er fuldt finansieret.

Men det, som jeg i bund og grund for alvor savner i den her debat, og jeg kan i hvert fald konstatere, at der ikke rigtigt er andre end Dansk Folkeparti, der i hvert fald i aften går til realitetsforhandlingerne, så ønsker vi jo at diskutere bedre løn- og arbejdsforhold for vores plejepersonale.

Dansk Folkeparti har igennem hele den her proces haft en stor mærkesag, som vi ønskede at gøre noget ved, og det var at sikre, at de mennesker, der passer vores ældre, vores gamle, at det ikke er afløserne, at det ikke er studerende, der har et fritidsjob i sommerferien eller et studenterjob ved siden af, men at det er folk, som er fagligt klædt på til at løse den opgave.

Det kræver, at vi giver vores plejepersonale en løn, sådan at de søger ind og søger de jobs. Vi bruger alt for mange penge på vikarordninger, og vi har alt for mange afløserne, som ikke er klædt på til den her opgave. Derfor er den klippekortmodel, som vi er startet på i Københavns Kommune, hvor det er, at man kan gennemgå et kompetenceprogram og derigennem opnå en højere løn, en model, som er helt oplagt til at sikre de udfordringer, vi har i forhold til rekruttering og fastholdelse inden for specielt plejeområdet.

Dansk Folkeparti havde et, synes jeg selv, meget realistisk ønske i de her budgetforhandlinger til, hvordan man kunne lave den her model, så den også kunne mærkes. Vi mente, at man skulle kunne tage et kompetenceprogram i 3 omgange, hvor man blev løftet med 4.000 kr. om året pr. gang, altså så man kommer op på 12.000 kr. i alt oven i en løn, som man ellers ville kunne opnå i de kommende overenskomstforhandlinger til næste år. Altså det skulle simpelt hen være Københavns Kommune, der tilbyder det her oven i lønnen, sådan at vi kunne fremstå som en kommune, der ville behandle vores plejepersonale ordentligt og også give dem en løn, som er anstændig.

Men jeg kan jo konstatere, at jo længere tid, SF og Radikale sad ved forhandlingsbordet, jo lavere blev den pulje. Jeg har set et stykke papir, hvor vi var inde og sagde, jamen det er de her 12.000 kr., som det kunne ende med, men jo flere gange specielt SF var inde over, kunne jeg konstatere, at den pulje gik kun en vej, og det var nedad. Det ærgrer mig virkelig, det ærgrer mig, at den endte helt nede på 10 mio. kr. Jeg synes faktisk, at vores personale i Københavns Kommune fortjener bedre end det.

Men jeg er så glad for, at der er blevet taget hul på diskussionen, og at der så er nogle partier, der vågner op, så vi for alvor kan få gjort noget ved det til næste år. Fordi uanset hvad så er det jo et område, vi ikke kommer uden om, vi er simpelt hen nødt til at gøre noget ved det.

Uden at gentage mig selv for meget så vil jeg også sige, at vi har nogle imponerende gunstige vilkår, vi har aldrig nogen sinde haft så mange i beskæftigelse, som vi har for øjeblikket, jeg tror, vi skal helt tilbage til i slutningen af 60'erne for at finde en tilsvarende situation. Økonomien er virkelig sund i det her land, den her budgetaftale, der er indgået, det er den største nogen sinde, så det er brandærgeligt, at vi ikke har kunnet finde løsninger på de helt simple udfordringer, som vi står overfor.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

Når jeg siger simple udfordringer, så er det at sikre, at de penge, der så er til rådighed, som er et historisk stort beløb, at vi får dem målrettet til de områder, som virkelig betyder noget, nemlig inden for ældreområdet, for børneområdet og for handicapområdet. Det er der plads til, og der er også plads til at gøre utrolig meget på de her områder.

Jeg kan kun sige, at jamen var det Dansk Folkeparti, der sad ved roret og havde mulighed for at påvirke, så kan man nå utrolig langt med de, ja næsten 2 mia. kr., som bliver omfordelt i det her budget. Det er mange penge, og vi kan løse det.

Det er ikke rimeligt, at man begynder at skyde skylden alle mulige andre steder hen, fordi de løsninger, man ikke kan opnå, det er kun et spørgsmål om viljen til prioriteringer, fordi pengene har været til stede.

Louise Frevert (D): Det er jo en historisk aften på mange måder her i dag. Det er faktisk første gang i 20 år, at Centrum-Demokraterne har haft 2 mandater her i Borgerrepræsentationen. Det må jeg sige det er lidt af en landvinding i forhold til, hvad der ellers har været, vi er jo faktisk blevet lige så store som visse andre partier her i salen, så jeg er sikker på, at vi nok skal kunne være i stand til at kunne etablere et rigtig godt og givtigt samarbejde på tværs af partierne.

Men det er jo fremtiden, jeg taler om her. Hvis vi nu ser på hvordan det er present, så vil jeg sige, at når man tænker på, at der har været store muligheder for Socialdemokraterne og forligspartierne til at kunne samle partierne i et budgetforlig, som man rent faktisk altid har haft kutyme for her i Borgerrepræsentationen, det man plejer at gøre, nemlig at indkalde de forskellige partier til forhandlinger, så er det fuldstændig gået fløjten.

Det var aldrig nogen sinde gået i Elhardt Madsens tid, ej heller i Kramer Mikkelsens tid, men det går åbenbart i den nye overborgmesters tid. Det synes jeg faktisk, for at bruge sådan et moderne jargon-udtryk, som man også har her i Borgerrepræsentationen, det er smadderærgeligt.

Fordi når man så ser på, hvordan der er blevet talt heroppe fra Borgerrepræsentationen om prioriteringer, så må jeg ærligt indrømme, at ja, det er rigtigt, som flere politikere har sagt, at politik drejer sig ganske simpelt om at prioritere. Det er jo rent faktisk også det, som der er blevet sagt, der er blevet gjort i det her budget, nemlig at budgetforligspartierne har prioriteret BUF-området, de har netop sagt direkte i aviserne og i andre medier, man har prioriteret børnefamilierne og faktisk ikke prioriteret de andre områder.

Helt ærligt, hvad tænker borgerne ude i hjemmene, hvad tænker borgerne, når de får sådan en svada lige i hovedet. Se, det der er rigtig, rigtig skrækkeligt ved hele denne her situation, det er rent faktisk, at det er børnefamilierne, der er i stand til at være rigtig aktive. Hvad med alle de ældre, hvad med alle de syge, hvad med alle de svage, hvad med alle de hjemløse, hvad med de psykisk syge, hvad med alle de grupper, der ikke er i stand til at gå ud og demonstrere, de er blevet nedprioriteret, uanset hvordan man end vender og drejer det her, så er de blevet nedprioriteret.

Det er ganske utroligt, fordi i Københavns Kommune har man faktisk råd til at bruge de store armbevægelser. I Københavns Kommune har man faktisk mulighed for at rette op på mange uligheder. Det er også et udtryk, som bliver brugt rigtig rigtig floskelagtigt her i Borgerrepræsentationen, ulighed, men er der nogen, der tænker på at rette op på det, det er i hvert fald ikke forligspartierne.

I stedet for prioriterer man spektakulære tiltag, jeg ved godt, det er blevet sagt, men jeg vil ikke undlade at sige det igen, fordi jeg synes helt ærligt, at det er så pinligt, at man vil prioritere 17 mio. til en klimatopkonference. Det her det er jo nationalpolitik, kære venner, det er jo ikke storbypolitik på den måde, uden at det selvfølgelig vedkommer storbyen og København og hovedstaden, men der bliver jo lavet en masse tiltag på det område i nationalt regi. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man skal bruge de penge på det.

Der er også en masse andre ting såsom, ja, det er 3 mio. til hundredeårsdagen for valgret og fester, som der også er blevet sagt, en zonemetropol, hvorfor skal man prioritere sådan noget, når vi har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

nogle grupper, som er ilde stedt, når vi har nogle grupper, som faktisk har behov for at få en helt anden hjælp, end de får på nuværende tidspunkt, så har vi nogle budgetforligspartier, der direkte har meldt ud, at man har prioriteret på den måde, som man har prioriteret.

Jeg må ærligt indrømme, vi kan ikke have det, vi synes, er der nogen, der skaber ulighed, som man skulle tro påberåbte sig solidaritet, så er det forligspartierne. Vi mener, det er under al kritik, at det er blevet et forlig på de her præmisser.

Se, vi er ikke blevet indkaldt, det havde heller ikke været muligt, fordi på det tidspunkt var vi ikke etableret, som denne gruppe, vi er på nuværende tidspunkt. Men vi er faktisk mange på fløjen her, der har været enkeltpersoner, som har været i stand til at kunne blive indkaldt som repræsentanter til budgetforliget. Det er vi ikke blevet.

Jeg synes, det er kedeligt, og nu gentager jeg det, jeg synes, det er kedeligt, og jeg håber, at man til næste budgetforlig er lydhør over for nye initiativer, nye tiltag, som vi f.eks. også kunne komme med, og som mange andre af dem, der er indbudt, kunne komme med, nye tanker, nye initiativer til andre tiltag end lige nøjagtigt de, undskyld mit udtryk, lettere dødssyge ting, som man har prioriteret i det her budgetforlig.

Jeg synes ikke, man kan være det bekendt, man kan simpelt hen ikke være det bekendt over for de svage grupper i København, at man har prioriteret, som man har gjort netop på grund af, at vi rent faktisk har råd til det. Men jeg tror ikke, det bliver ret meget bedre, men vi kan jo kun håbe.

Karin Storgaard (O): Selve proceduren ved det her budget er jo ret interessant, og det har jo også vist sig, at resultatet også er ret interessant, selv om det ikke er vedtaget endnu, men det bliver det jo lige straks. I flere uger har man ligesom gået og givet udtryk for, at sådan var budgettet, sådan blev det.

Men det, som man kan tænke lidt over, som der også er nogle andre, der har nævnt i løbet af aftenen, det er jo, at der er nogle forvaltninger, der er tilgodeset. Der er f.eks. økonomiforvaltningen, der er teknik- og miljøforvaltningen, og der er BUF for at nævne 3 områder. Prøv at tænke på, hvem er det, der er borgmestre på de områder, det er Socialdemokrater og en radikal.

Hvem er så ikke blevet tilgodeset, ja, det er dem, der ikke er med i noget som helst, det er Kultur & Fritid, det er socialområdet og sundhedsområdet. Hvem er så borgmestre der? Der er Enhedslisten, der er De Konservative, og der er Venstre. Er det ikke underligt, er det ikke underligt, massevis af penge til de øvrige og næsten ingen til de andre områder. Og en hel del af de ting, som man har haft oppe også i udvalget og indstillet til budgettet, det er bare pist væk. Det må man da undre sig over.

Det er da også meget interessant at læse de læserbreve, som Socialdemokraterne nok er blevet bestilt til at sætte i lokalaviserne, og man kan ligesom se, der går en rød tråd igennem hvad det er, der bliver lagt vægt på. Men alle er i hvert fald enige om, at det er så utrolig godt det her budget. Det kan man så stadig væk diskutere, om det er eller ej.

Men der er også en anden ting, og det er, at man siger vi i de læserbreve, vi, det må jo være, hvis det er socialdemokrater, der har skrevet det, så er det socialdemokrater, og det er bare så godt.

Og ”vi har gjort, og vi har sørget for”, men i virkeligheden skal man være opmærksom på, at en hel del af de ting, der er taget op, de forslag, det er jo faktisk taget besluttet i udvalgene, det er jo indstillet fra udvalgene. Det kan f.eks. være badestranden ude ved Svanemøllen, det kan være Parken osv. Det er besluttet i et enigt udvalg og indstillet til budgettet. Så det er ikke noget med, at det hedder vi, og det er Socialdemokraterne, det ”vi”, det er os, det er os alle sammen, fordi jeg tror faktisk taget ikke, der er nogen, så vidt jeg husker, der f.eks. var imod badestranden, og heller ikke at man skulle have Parken renoveret bare for at nævne et par eksempler. Der er rigtig mange andre, man også kunne nævne. Så alt i alt er det en lidt mærkelig fremgangsmåde.

Der er også nogen, der siger, vi ikke har villet være med. Altså vi har været indkaldt til et par møder, og vi, det er så Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, og vi havde 3 ønsker, det var noget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

med skattnedsættelse, det var noget med Havnetunnel, og det var flere penge til ældre. Det kunne ikke lade sig gøre noget som helst af det.

Men vi har da heldigvis selv kunnet indstille yderligere penge i forbindelse med ændringsforslagene, som jo alle er bekendt med her. Det viser jo så, at vi er indstillet på at give nogle flere penge til de områder. Så kan vi så hurtigt se, om der er andre, der vil det, og alt det, man siger, man gerne vil gøre det så godt for de ældre, at man også gør det.

Det kan enhver jo forvise sig om, at borgere og ældre osv., hvem der er interesseret, som kan se, at det passer altså ikke. Det til trods for man siger, hvad gør København for de ældre, jo, man siger, at når de er over 65 år, så skal de sikres en god og tryk alderdom, ja, med tilstrækkelig pleje i hjemmet, hvis de har brug for det, med tilstrækkelig tøjvask, med tilstrækkelige indkøb, med tilstrækkelig mulighed for at komme på dagcenter, det var bare nogle af mulighederne.

Så nævner man også flere servicebusser, og det er en god ide, og Dansk Folkeparti har været med til at stille forslaget i sin tid, da det så ikke lige blev til noget. Det blev det så sidste år, hvor man besluttede, at nu skulle vi have de servicebusser. Det er vi selvfølgelig rigtig galde for, men vi vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at det er Dansk Folkeparti, der har været med til det forslag.

Vi synes, det er fint, at der kommer et par ekstra ruter, vi synes bare, det går for langsomt. Det er så også derfor, vi har skrevet det i nogle af vores hensigtserklæringer.

Det har vi i øvrigt også gjort med idrætsfaciliteterne, fordi det går jo meget langsomt. Og som Martin Geertsen jo også udtaler, at så betyder det, at renoveringen af de københavnske idrætsanlæg praktisk taget sættes i stå.

Der er afsat 15 mio. til renovering, og det betyder, at der fortsat mangler 100 mio., hør lige en gang, 100 mio. for at kunne realisere drømmen om gode idrætsanlæg i København. Så det vil sige, det går også for langsomt. Så derfor har vi også en hensigtserklæring om det.

Jeg kan i øvrigt heller ikke lade være med at gøre opmærksom på, at Ritt Bjerregaard i forbindelse med sagen om Fælledgården jo udtalte, at vi skal sikre værdige forhold for de ældre, ja, det gør siges, hvis man hverken kan få hjælp til personlig pleje og så de øvrige punkter, som jeg nævnte før, som jeg ikke vil gentage igen.

Vi har også et ønske om en havnetunnel, vi kan dog ikke stemme for det forslag, der er, det der hedder Æ 66 men vi har en hensigtserklæring, og den vil jeg lige med det samme læse op, så jeg ikke glemmer det, og den er afleveret heroppe, vil jeg bare lige gøre opmærksom på, men den lyde sådan:

”Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative ønsker at fremme etableringen af en havnetunnel. Derfor vil vi snarest fremkomme med forslag i Borgerrepræsentationen, som pålægger overborgmesteren at optage forhandlinger med regeringen om finansieringen af en havnetunnel i København.”

I mine papirer heroppe i forbindelse med, når vi taler om ældre, I kan nok høre, det er noget, der interesserer os meget, og vi vil også meget gerne gøre noget for den gruppe, det er en ældrepolitik, som er lavet af Sundhed & Omsorg, København som foregangsby. Det er et udkast, og den er lavet her i august 2007.

Det er et rigtig godt forslag, udkast, men der er bare det ved det, at der er ikke penge nok til det, og hvorfor er der ikke penge nok, jeg tror ikke, det er borgmester Mogens Lønborg, der ikke har sørget for, at der er penge nok, det ligger så et andet sted.

Så vil jeg sige, at noget, som der i hvert fald ikke har været talt om i aften, det er lokaludvalg og lokalråd. Så hvis I kigger på ændringsforslag nr. 50, så står der deri, at de sølle 216.000 kr., der i øjeblikket er bevilget til lokalrådene, de skal ikke bevilges mere pr. 1. januar. Men er I helt klar over, at så er lokalrådene væk. Ja, ja, vil I sige, men nu har vi jo fået lokaludvalg, så behøver vi ikke have lokalrådene.

Det har desværre vist sig, at de lokalråd ikke er det, som vi regnede med i Service- og Demokratitudvalget, da vi besluttede det, fordi der er slet ikke kommet de demokratiske ting ind i beslutninger-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

ne. Det er nærmest som om, at de lokaludvalg det er, ja, jeg ved ikke, om man skal sige det sådan, om det er Københavns Kommunes forlængede arm.

I starten gik det meget godt, og så kan I sige, hvor jeg ved det fra, det ved jeg, fordi jeg har interesseret mig meget for det, og jeg har deltaget i lokaludvalgsmøderne for at se, hvordan det foregik. Men efterhånden så blev de mere og mere politiske, og de afspejlede det flertal, der er herinde. Det gjorde, at en del mennesker, som ikke er politisk engageret, men som kommer fra organisationer og lign., de ikke rigtigt kunne takle, hvad søren skulle man så gøre.

De har så udtalt, jamen det ville være rart, at vi stadig væk havde lokalrådene, fordi det var mere uformelt, og alligevel vil jeg bare gøre opmærksom på, at de laver jo de samme ting i lokaludvalget, som man laver i lokalrådet.

Så er der nogle, der vil sige nej, det gør de ikke, jo det gør de faktisk taget, de bliver måske hørt noget mere, man beder jo direkte om, at de skal høres. Før i tiden var det frivilligt, om lokalrådene ville sende ind, men lokaludvalgene de bliver direkte hørt.

Men altså jeg kan da tage et eksempel fra et af lokaludvalgene fra den 9.10. i år, der står, man skal tage stilling til handelsstandsforeningens julepynt, til juletræ, til et teater, til efterår på biblioteket, godkendelse af hørings svar og en programskitse, et nyt høringsbrev, noget med miljø, metropol og en borgerhøring om en bydel.

Jamen det er der ikke spor nyt i, det eneste nye, der er i det, det er faktisk taget, at det koster rigtig mange penge, det koster 1,2 mio., 1,2 mio. kr., og jeg siger det lige en gang til, så jeg kan være sikker på, I hører det, 1,2 mio. kr. om året får lokaludvalgene til møder og drift af et sekretariat. Heraf alene går der ca. 500.000 til sekretæren. Så er der penge til aktiviteter på mellem 0,7 og 4,9 mio. alt efter befolkningstallet i bydelen. Det skal bemærkes, at de aktive, der bemande lokaludvalgene, de får selvfølgelig ikke noget for at komme der, overhovedet ikke.

Men det er ikke, fordi vi har noget imod lokaludvalgene, men vi mener bare, at de har ikke den funktion, som man regnede med, der er ingen beslutningskompetence i den, det er stadig væk en høring.

Så derfor så skulle man måske overveje, om man ikke skulle lade de 216.000 kr. blive hos lokalrådene, det er omkring 25.000 pr. lokalråd af dem, der er der. Ellers så sker der altså det, de forsvinder, og det vil sige, de ildsjæle, der stadig væk i øjeblikket er i lokalrådene, nogle er selvfølgelig gået over i udvalget fra lokalrådet, men ellers så vil de forsvinde, og der vil ikke være penge eller aktiviteter efter 1. januar 2008.

Samtidig så har kommunen jo udgivet et blad, der hedder Nyhedsblad vedr. Lokaludvalgene i Københavns Kommune. Det er selvfølgelig fint nok at orientere om det, men ville det ikke være mere passende, at det var lokaludvalgene selv, der informerede om, hvad det var, der foregik i deres udvalg i stedet for, at sekretariatet herinde i Københavns Kommune også skal lægge arbejdskraft til at sidde og udføre de ting.

Så derfor det synes jeg og Dansk Folkeparti, det skal vi så lige tænke lidt over.

Så er jeg efterhånden nået frem til det sidste emne, jeg vil tage op her, der er nok at tage af, men jeg har sagt noget om nogle af dem under de spørgsmål, der har været undervejs, det er trængselsafgifterne, 6 mio. til undersøgelse. Jeg ved simpelt hen ikke, hvad jeg skal sige til det, jeg har tidligere snakket om det.

Det er rigtigt, at biltrafikken er stigende, og vi kan være enige om, at det må vi gøre noget ved, men hvordan skal problemet løses. Jeg ved ikke, om vi på sigt skal have en halvdød by uden biler og heller ikke københavnernes biler. Nu viser det sig også, at taxaerne skal vi nok heller ikke have, altså de skal også ud af byen, fordi man kan jo tage metroen, eller man kan tage cyklen eller gå, eller hvad man vil. Jamen det bliver dog en kedelig by.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

I forvejen er der problemer med de ting, man har lavet, at handelslivet i København har det ikke så godt, restauranterne har det heller ikke så godt, og hvis man prøver at tale med de folk, der har med det at gøre, så kan I få at vide, hvordan det er.

Men Dansk Folkeparti vil selvfølgelig gerne være med til at løse problemet, men vi mener bare ikke, at det er trængselsafgifter, der er løsningen, og vi mener slet ikke, man skal begynde at bruge 6 mio. på at undersøge, så længe der ikke er sagt god for det fra regeringens side. Hvad skal vi så begynde på at undersøge for og bruge 6 mio., dem kunne vi bruge til noget helt andet, noget meget bedre.

Så det synes jeg da, man skulle have overvejet, men det har man sikkert nok, men man er jo så enig om, at sådan skal det være. Det synes vi ikke er en god ide.

Så er det da rigtigt nok, at Ugebrevet Mandag Morgen her for nylig skrev, at der var et flertal, der var interesseret i at få en betalingsring. Jeg tror bare, man ikke er klar over den betalingsring, hvad den indebærer, fordi det lyder jo også videre her:

”En betalingsring vil efter planen betyde, at bilisterne i myldretiden skal betale 25 kr. for at køre ind i byen og 25 kr. for at køre ud igen, resten af døgnnet vil taksten være 10 kr.”

Står der. Og det vil sige, at med andre ord kan mennesker, der arbejder, men ikke bor i København risikere at skulle slippe flere hundrede kroner om måneden for at køre i bil til og fra job. Dertil kommer, at det er dyrt at parkere i København.

Jamen hvad var det så, vi havde foreslået fra Dansk Folkeparti, det bliver jeg lige nødt til at gentage, fordi det har man garanteret glemt, fordi man ikke synes, det er nogen god ide, der er i øvrigt andre end Dansk Folkeparti, der også har den ide, det er, at man laver parkeringsanlæg i forbindelse med stationerne i udkanten af byen eller lige ovre på den anden side af kommunegrænsen.

Det kunne man jo tage med i sine diskussioner med omegnskommunerne, hvor man kun snakker om, at man har 15-16 kommuner, og det er sådan lidt lala, jeg tror ikke, det er helt nøjagtigt, eller også ved de ikke, hvad det er, man beslutter, der vil være med til det.

Så hvis det var helt rigtigt, og det ved jeg godt, det ændrer ikke noget, at vi står og siger det, så skulle man sige, væk med de 6 mio. og prøve at finde ud af nogle andre løsninger. Det behøver ikke absolut være en betalingsring, og man skal, som jeg startede med at sige, slet ikke begynde med at lave undersøgelser for 6 mio. kr.

Jeg tror, jeg har brugt rigelig tid også af næste runde, så vidt jeg kan se på uret, jeg har næsten brugt 10 minutter, så nu skal jeg skåne jer for mere lige for øjeblikket i hvert fald.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg gør opmærksom på, at det her er en af de dage, hvor vi stemmer igennem, når vi når til afstemningerne. Heroppe har vi den vurdering, at det kommer til at tage mindst 2 timer. Så mere til eftertanke for de efterfølgende.

Jette Gottlieb (Ø): Det var da lidt af en trussel at få, lige inden man skulle til at sige noget.

Men jeg vil nu sige et par ord om et område, der slet ikke har fået nogen del af debatten i dag, og det er beskæftigelsen. Det kan i grunden godt undre lidt, fordi der er jo egentlig tale om en succeshistorie, der kan man tale om noget, vi kunne blive glade for.

Men grunden til, at der ikke tales om det, det kunne jo være, fordi der ikke er de store uenigheder, men det kunne også være, fordi pengene i budgetforliget er flydt i en lind strøm til området, fordi det er jo vennerne, der bestyrer det. Når krybben er fuld, så bides hestene ikke så hårdt.

Men ikke desto mindre havde jeg nu foretrukket, at mange af pengene var tilflydt børn og unge og det sociale område i stedet for. Men på trods af den relativt brede enighed om beskæftigelsesområdet, så er der alligevel knaster, som jeg vil tage op, knaster, som er vigtige, fordi de er principielle.

Den ene berører sygefraværet i forvaltningen, der er 2 forslag, det ene er et godt forslag, det andet er et dårligt forslag. Det dårlige først.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

I budgetforliget er man enige om, at man skal finde en besparelse, og man finder, at der kan man spare på sygefraværet. Og når man så spørger, nå men hvordan skal det så gøres, og hvilke foranstaltninger skal der iværksættes, og hvordan skal vi få det i værk, så er svaret, jamen det skal det bare, fordi det har vi bestemt. Det er altså ikke i orden, fordi sygefravær falder altså ikke, bare fordi man bestemmer det.

Det gode forslag det er forslaget om at afsætte ekstra penge til ekstra ansættelser i syge-dagpengekantoret, og det er godt, fordi der netop er en stærk sammenhæng mellem for lidt personale og stort sygefravær. Det er også godt, fordi det er ikke bare i ellefte time, men snarere i trettende time, at der bliver afsat ressourcer til syge-dagpengeområdet. Det er vigtigst selvfølgelig, fordi de syge mennesker så kan få en seriøs behandling og en seriøs bistand.

Og så i parentes bemærket så er det jo også heldigt, hvis vi kan slippe for igen et år til at aflevere tocifrede millionbeløb, fordi vi ikke har kunnet opfylde refusionsbetingelserne. Der er noget, vi skal være meget, meget opmærksomme på, både når vi afslutter regnskabet i år, og når vi kigger på det i begyndelsen af næste år.

Jeg vil i øvrigt ikke sige særlig meget, men som afslutning så vil jeg nævne det andet område, den anden knast, jeg ville have taget, det er nedlæggelsen af tolkeformidlingen. Det er en rigtig dårlig ide, der er ikke nogen garanti for den eftertragtede besparelse, og der er ingen garanti for opretholdelse af tolkningskvaliteten. Eller rettere, hvis der er garanti for opretholdelsen af tolkekvaliteten, så er det mere end tvivlsomt, om der kommer nogen besparelse. Jeg har tilbudt et væddemål i udvalget med udvalgets flertal, om besparelsen bliver en realitet, men der var ingen, der turde tage væddemålet. Det tager jeg som en slags antydning.

Så det eneste, vi kan forvente at få ud af det, det er tidsspilde med en udliciteringsproces, som jeg i øvrigt af alle principielle grunde synes er en forkert prioritering og så noget administrativt bøvl for de forvaltningsafdelinger, der bliver brugere af tolkning.

Nu er det så sådan, at nu skal vi lige til at stemme om lidt, og jeg har forstået, at man pr. definition kun er ansvarlig, hvis man er en del af flertallet, det er sådan, det er blevet formuleret mange gange fra talerstolen. Men hvad så hvis man i enkeltsager stemmer sammen med flertallet, er man så ansvarlig, eller er man uansvarlig, og smitter det? Det kunne jeg godt lide at vide.

Under alle omstændigheder så må flertallet finde sig i, at Enhedslisten i de enkelte forslag, som vi plejer, stemmer efter overbevisning og dermed af og til sammen med flertallet. Så er I altså advaret.

Jens Kjær Christensen (Ø): Der er jo ikke blevet snakket meget om kulturdelen i dette års budgetaftale for 2008, der er faktisk slet ikke sagt noget. Så det er det, jeg ganske kort vil sige noget om.

Men grundlæggende, og det er også mit indtryk ved at snakke med de andre ordførere, de andre partier inden for kulturområdet, så er der nok en bred enighed om, at det er et ganske dårligt forlig set i forhold til kulturen og fritidslivet.

Jeg skal ikke komme ind på de sådan mere ubehagelige ting, at vi starter 2008 med et nul, ikke engang med et nul, med et minus. Der mangler penge til festivaler, der mangler penge til musik osv. Vi skal starte med en besparelsesøvelse, som ikke engang er gennemtænkt, og som der slet ikke er blevet diskuteret åbenbart. Lad det være.

Det jeg vil fokusere på det er alle de penge, som egentlig er sat af til anlæg her i 2008 og i overslagsårene. Vi har hele tiden også i debatten her forfægtet, at det nok muligvis kunne blive vanskeligt at bruge alle pengene, ligesom vel da vi havde debatten for en lille måneds tid siden, sagde vi, at selvfølgelig på mange politiske områder var det vigtigt at lave flerårige aftaler, for der er ganske fysiske grænser for, hvor meget man kan knalde igennem inden for et budgetår. Det ved alle, og det ved de 3 forligspartier endda. Man kan finde teksten om, hvad man skal gøre, hvordan man skal vurdere, når det viser sig, man ikke kan bruge pengene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

Se, det kan man konstatere, og så må man jo undre sig over, at så stærke kulturbærende partier som SF og Det Radikale Venstre, måske især Det Radikale Venstre, som i forbindelse med vores debat med Katrina Feilberg, som af naturlige årsager ikke er her i aften, meget fokuseret på i sit indlæg, at nu skulle man lave noget for bibliotekerne i denne by. Det var såmænd hovedomdrejningspunktet i hendes tale den aften.

Så er jeg jo sikker på, at Klaus Bondam jo kan svare i Katrina Feilbergs ikketilstedeværelse her: Hvorfor har man ikke dog i forhandlingerne kæmpet for at få en anlægsmillion til handicapforbedring af adgang til bibliotekerne, det kniber det nemlig med. Altså bare én million ud af alle disse. Hvorfor har SF ikke gjort det? Vi er meget mere ambitiøse, vi vil have en ordentlig plan både for renovering og nyanlæg. Men hvorfor har man ikke bare fået én renoveringskrone, er det en bevidst strategi, eller er det, fordi man mener, det kan de handicappede søreme selv finde ud af.

Det her er et eksempel på det, som flere fra vores gruppe har sagt, selv med det givne budget så vil det ikke kræve meget fantasi at lave det væsentligt mere visionært, end det er begået af de 3 partier.

Mit spørgsmål er stadig væk: Er det et bevidst valg, at man har sagt, nej bibliotekerne har det fremragende, der er slet ikke noget at snakke om, ikke blot handicapadgangen, men alle mulige andre forhold er perfekte, det er der slet ingen grund til at røre ved.

Der er heller ikke nogen hensigtserklæringer fra flertallet, så hvis der ikke kommer et svar, så må man jo opfatte det på den måde, at alt er fryd og gammen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Nej, prioritering.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ikke belære borgmester Klaus Bondam om, hvad ordet prioritering betyder, men det betyder så med andre ord, at det ikke var muligt for Det Radikale Venstre at presse én handicapkrone til bibliotekerne ind i de her forhandlinger, der har stået på i et stykke tid, ikke engang én million var det muligt.

Selvfølgelig var det det, det er nemlig et prioriteringsvalg af Det Radikale Venstre i klar modstrid med, hvad kulturordføreren sagde her for en måneds tid siden, så har man valgt at sige, det var bare ord, vi har ikke fightet et sekund for bibliotekerne. Det må jeg konkludere.

(Kort bemærkning).

Hamid El Mousti (A): Jeg har nærmest fået dårlig samvittighed, hvis jeg ikke går herop. I de 18 år, jeg har været medlem af det høje ting, har jeg aldrig været vidne til en så begavet diskussion som i aften. Hold da ferie, hvor jeg har lært en hel del.

Jeg vil bare benytte lejligheden til at sige tak, tusind tak for at have lært, hvad demokrati i Danmark betyder og især på Københavns Rådhus.

For at afslutte så vil jeg have en rigtig god nyhed til jer. Jeg har lige hørt i min øresnegl, at ramadanen er slut, og at i morgen har vi muslimer lov til at spise.

Så vil jeg benytte lejligheden til at sige tillykke til jer alle sammen.

A. Ben Haddou (D): Jeg vil ikke komme ind på det, som Louise Frevert var kommet ind på, men blot nævne nogle ting, som jeg ikke synes har været nævnt her, men som Dansk Folkepartis ordfører har været lidt inde på. Det er selvfølgelig trafiksituationen.

Jeg må sige endnu en gang, så er jeg blevet skuffet over, at man konstant i denne her by fokuserer på cyklisterne sag. Det er cyklisterne, der har førsteret i den her by, bilisterne tilhører ikke København, dem lever vi kun af. Derfor fører man bevidst en trafikpolitik, der gang på gang går ud på, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2007

man indsnævrer veje, man skaber altså en trængsel på de københavnske veje. Og hvad gør man så bagefter, så lægger man gudhjælpemig selvfølgelig op til trængselsafgift.

Vi har set eksempler på, det Borups Alle, vi har set det på Sallingvej osv. osv., alle de veje i København, har man fra kommunens side skabt trængsler, unødige trængsler, man vil ikke være med til at indføre glidende overgang i trafikken til og fra København. Men man skaber trængsler, og så gør man selvfølgelig det, at man indstiller til, at vi endnu en gang skal indføre en ond afgiftsspiral.

Vi har set en ond afgiftsspiral i den her by indført i form af p-afgifter, første gang starter man stille og roligt med 2 timers parkering, derefter skal man nu også i dag betale for at parkere om natten. Ja, og så udvider man selvfølgelig geografisk parkeringsafgiftsområderne. Det er ligesom om, at der har man indset, at der kan man tjene mere og mere ind til kommunens kasse.

Hvad skal så de penge bruges til, jo, de skal bruges til konsulenter, undersøgelser. Jeg vil sige, det her budget lugter utrolig meget af, at man forfremmer konsulenterne, dem der laver de flotte foldere og undersøgelser. Og der lægges nu også op til, når man skal lave en undersøgelse om en trængselsafgift, hvad gør man så, jo man lægger op til et samarbejde med omegnskommunerne, hvor er det dog flot, med omegnskommunerne om, at man giver penge til en ekstern rådgiver, en ekstern rådgiver, der skal rådgive os i, hvordan vi skal få de københavnske bilister for flere penge.

Det er dæleme godt, at vi har fået skattelettelser, men jeg kan godt love jer for, at det betyder intet, når man samtidig har sørget for en ond afgiftsspiral i form af bilafgifter i den her by.

Jeg har ikke noget imod afgifter, slet ikke, men hvis man skal indføre afgifter, har jeg sagt hele tiden, så skal man sørge for at skabe alternativer for, at folk kan lade bilen stå. Det eneste, man taler om i en hensigtserklæring, det er med i form af Bynet 2018. Det er, fordi man gerne vil sammenkæde S-tog, metro og busser, sådan så de passer ind i den citymetrering, der kommer senere, om 14 år.

Det vil sige, at bilisterne skal piskes med afgifter, og alternativet er altså at lade bilen stå, men samtidig piskes og vente og stresses indtil 2018, så findes der en løsning for dem for at lade bilen stå og kunne tage med den offentlige trafik på en ordentlig måde.

Allerede i dag ved vi, der er store problemer for amagerkanerne i forbindelse med udvidelse af metroen til lufthavnen. Man har skåret ned på bustrafiklinjerne, så de ældre har længere til busserne og andre gangbesværede, og så siger man, ja, det skal nok løse sig selv. Der ligger ikke i det her budget noget, hvor man går ind og hjælper de mennesker med at kunne komme til og fra arbejde eller til plejehjem og omvendt. Det gør man ikke.

Så ergo, det eneste, man har gjort, det er, man har hjulpet nogle konsulenter, det vil sige konsulenterne i den her by er højere rangeret end vores hjemløse, vores ældre osv. og helst eksterne, for det er så flot at gøre brug af en ekstern virksomhed til at løse den opgave.

Jeg er helt sikker på, at hvis den gamle forsamling ikke havde de visioner, som vi havde om at få indført metrocitring, som godt nok først er færdig om ca. 14 år, så er jeg næsten sikker på, at den her forsamling ikke ville have kunnet vedtage det.

Så det eneste håb for københavnernes i virkeligheden det er, at de om 14 år kan køre med den kollektive trafik på fornuftig vis. Men så må man håbe, at alle de ældre kan holde så længe, indtil da så må de finde sig i, at den kollektive trafik bliver mere og mere forringet, samtidig med at man indfører afgifter for bilisterne. Man håber gang på gang, at hvis man indfører afgifter, så bliver der færre bilister i byen, og enhver, undskyld mig udtrykket, idiot ved, at det er ikke tilfældet.

Det er heller ikke tilfældet, hvis man går rundt på Nørrebro og Vesterbro og ser sig om og leder efter en parkeringsplads, så er det vores egne borgere, kære mennesker, som ikke kan finde en parkeringsplads. Det er dem, vi straffer økonomisk. Den der med at de kommer fra andre kommuner ind til København, den holder ikke, for vi har altså også vores egne, der kører til omegnskommuner for at arbejde, og den strøm den bliver mere og mere udjævnet.

Så jeg kan kun sige, held og lykke til alle de konsulenter, som endnu en gang skal leve godt af vores by, for der skal igen laves analyser, og de bliver beskæftiget godt af Københavns Kommune, for vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2007**

har ikke nok, vi er for dumme, for vi har jo selvfølgelig slet ikke nogen rapporter liggende. Der er lavet masser af rapporter omkring trafiksituationen i København, det er bare om at handle. Men vi gider ikke handle, vi vil hellere betale for farverige foldere, sådan så vi kan sige, gud vi er så gode, vi er så dygtige.

Men det er ikke det, der gør livet nemmere for børnefamilierne og for de ældre. Men den plan, vi lægger op til i dag med, at det kun er cyklisterne, der får lov til at leve, så kan vi lige så godt omdanne os til folkerepublikken Kina.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingerne er afsluttet. Vi skal nu i gang med afstemningen.... (*Winnie Berndtson*: Er der pause?) Nej, der har været god mulighed for pauser undervejs. (*Winnie Berndtson*: Ikke når man har deltaget i debatten). Det har alle ikke gjort hele tiden. (*Winnie Berndtson*: Nej, men det er der nogle, der har gjort ret meget).

Afstemningerne vedr. budgettet findes i beslutningsreferatet af 11. oktober 2007